

Today's Church Practices

Are They Tradition or Scripture?

Randolph Dunn

Introduction

Perhaps most of us have heard statements such as "The Worship Service" was dull, boring, impractical, and irrelevant, orchestrated and doesn't meet my needs. They have become frustrated and apathetic while others are satisfied.

Since the resurrection of Christ many "learned men / Bible Scholars" have translated and interpreted the available manuscripts of the Gospels and Epistles. For years the kings and religious leaders allowed only a select few to have access to them. As years passed several earlier manuscripts were discovered producing different translations, mistranslations and biased interpretations.

The teachings and practices presented in this booklet are the personal understandings, interpretations, by the authors which include disagreements between them as to meanings. The compiler does not endorse their opinions but presents them for comparison to the Bible, evaluation and interpretation based upon personal understanding of the scriptures.

Interpretations of teachings are not facts as is the Gospel. Therefore, differing interpretations can be held. An open mind is needed to examine interpretations and practices, to measure them against the Bible.

Is My Church Really A New Testament Church?"

Will The Real Heretics Please Stand Up?

Pagan Christianity? Exploring The Roots Of Our Church Practices

Where Did The Christian Sermon Come From?

Concerns about House/ Small Churches

Note; Page references (xx) refer to the books page number while subscripts y refers to footnotes within chapters. My comments are identified as (rd).

ಇಂದಿನ ಚರ್ಚ್ ಆಚರಣೆಗಳು ಅವು ಸಂಪ್ರದಾಯವೋ ಅಥವಾ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವೋ?

Randolph Dunn

ಪರಿಚಯ

ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು "ಆರಾಧನಾ ಸೇವೆ" ನಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿರಬಹುದು, ನೀರಸ, ಅಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಸ್ತುತ, ಸಂಘಟಿತ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರಾಶೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಇತರರು ತೃಪ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ನಂತರ ಅನೇಕ "ಕಲಿತ ಪುರುಷರು / ಬೈಬಲ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು" ಸುವಾರ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ಪತ್ರಗಳ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ರಾಜರು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಮುಖಂಡರು ಆಯ್ದು ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಅನುಮತಿಸಿದರು. ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಂತೆ ಹಲವಾರು ಹಿಂದಿನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳು ವಿಭಿನ್ನ ಭಾಷಾಂತರಗಳು, ತಪ್ಪು ಅನುವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಪಾತದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟವು.

ಈ ಕಿರುಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾದ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಲೇಖಕರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳು, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು, ಅವುಗಳ ಅರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವರ ನಡುವಿನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಕಂಪೈಲರ್ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬೈಬಲ್‌ಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಲು, ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ತಿಳುವಳಿಕೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬೋಧನೆಗಳ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಗಾಸ್ಪೆಲ್‌ನಂತೆ ಸತ್ಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ವಿಭಿನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು, ಬೈಬಲ್ ವಿರುದ್ಧ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಳೆಯಲು ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ನನ್ನ ಚರ್ಚ್ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚರ್ಚ್ ಆಗಿದೆಯೇ?"

ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಎದ್ದು

ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಪೇಗನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ? ನಮ್ಮ ಚರ್ಚ್ ಆಚರಣೆಗಳ

ಬೇರುಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದು

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?

ಮನೆ/ಸಣ್ಣ ಚರ್ಚುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ

ಸೂಚನೆ: ಪುಟ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು (xx) ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ ಆದರೆ ಸಬ್‌ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್‌ಗಳು y ಅಧ್ಯಾಯಗಳೊಳಗಿನ

Edited by Roberto Santiago

BibleWay Publishing grants permission to reproduce for non-commercial purposes and in their entirety without change.

Contact us at info.BiblewayPublishing@gmail.com

July 2019

Is My Church Really A New Testament Church?

In his paper Darryl M. Erkel states: "Many churches claim to base all that they do upon the New Testament, but the sad fact is that most churches claiming to be "evangelical" practice very little of what the Scriptures have patterned for local assemblies." Consider his following questions:

1. The New Testament teaches that the local church is to be pastored and taught by a plurality of scripturally qualified men known as elders (Acts 20:17,28; 1 Thessalonians 5:12-13; 1 Timothy 5:17; Hebrews 13:17; James 5:14; 1 Peter 5:1-4).

This being true, why are most of our churches only pastored by one man (i.e., "the pastor")? Why do so many churches today divide their leadership into a hierarchy of "senior pastor," "associate pastor," and "board of elders" - particularly when the New Testament makes no such distinctions among congregational leaders?

2. The New Testament teaches that church shepherds are to arise from the church's own rank and assembly (Acts 14:23; 2 Timothy 2:2; Titus 1:5).

This being true, why do our churches always look for potential pastors outside of their present congregations? Why aren't our churches raising and training their own men for pastoral leadership? Is our current practice of forming a "pastoral search committee" based on Scripture or the traditions of men?

3. The New Testament teaches that the congregational meeting is to be a place where Christians exercise their spiritual gifts and encourage one another to love and good deeds (Romans 12:6-8; 1 Corinthians 12:4-14; 14:12,26; Colossians 3:16; Hebrews 10:24-25; 1 Peter 4:10-11).

This being true, why do most of us not say or do anything within the church service? Why is coming to

ಅಡಿಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಕಾಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು (RD) ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ರಾಬರ್ಟೋ ಸ್ಯಾಂಟಿಯಾಗೊ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಬೈಬಲ್‌ವೇ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್ ಪುನರುತ್ಥಾನನೆಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ
ವಾಣಿಜ್ಯೀತರ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ
ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲದೆ.

ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು

ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ info.BiblewayPublishing@gmail.com

ಜುಲೈ 2019

ನನ್ನ ಚರ್ಚ್ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚರ್ಚ್ ಆಗಿದೆಯೇ?

ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಡ್ಯಾರಿಲ್ ಎಂ. ಎರ್ಕೆಲ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: "ಅನೇಕ ಚರ್ಚುಗಳು ತಾವು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ದುಃಖದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ "ಇವಾಂಜೆಲಿಕಲ್" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚುಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಚರ್ಸ್ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ." ಅವನ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ:

10. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸ್ಥಳೀಯ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಹ ಪುರುಷರಿಂದ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 20:

church primarily a spectator event instead of a participating event? Why have we placed our responsibility of mutual edification and ministry into the hands of professional clergymen?

4. The New Testament teaches that the local church is to be edified and ministered to by all the members present - "for the body is not one member, but many" (1 Corinthians 12:14; cf. 14:12,26-31; Ephesians 4:16).

This being true, why do our church services focus on only one part of the body (i.e., "the pastor")? Where, in the New Testament, is it taught that one's man ministry or sermon is to be the focal-point of church gatherings?

5. The New Testament teaches that every Christian is a minister [*diakonos* (rd)] and priest before God (1Peter 2:5,9; Revelation 1:6).

This being true, why do we continue to make such distinctions as "clergy" and "laity"? On what scriptural basis do we divide the body of Christ into two classes of people: "clergy" and "laity"? Moreover, if every Christian is a minister, why are we not allowed to minister to one another within the church service?

6. The New Testament records examples where the Lord's Supper was a full-on meal within the context of joyous, brotherly fellowship (Acts 2:46; 1 Corinthians 10:16-22; 11:18-34).

This being true, why have we turned the Lord's Supper into an elaborate and even mystical ritual? Why is our current practice of the Lord's Supper more like a funeral than a festival? Why do we believe that only the "ordained" clergy have the right to "administer the sacraments" when the New Testament does not teach this?

7. Jesus taught that His people were not to give or take upon themselves honorific titles which set them apart from the rest of the Christian brotherhood (Matthew 23:6-12; Mark 10:35-45).

This being true, why do so many church leaders today give themselves such lofty titles as "Reverend," "Minister," "Bishop," "Pastor," "Senior Pastor" [or "Brother" (rd)]? Why do they feel it necessary to preface their names with such titles - particularly when the New Testament forbids it?

17, 28; 1 ಥೆಸಲೋನಿಯನ್ನರು 5: 12-13; 1 ತಿಮೋತಿ 5:17; ಇಬ್ರಿಯ 13:17 ; ಜೇಮ್ಸ್ 5:14; 1 ಪೀಟರ್ 5:1-4).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚುಗಳು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ (ಅಂದರೆ, "ಪಾದ್ರಿ") ಏಕೆ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿವೆ? ಇಂದು ಅನೇಕ ಚರ್ಚುಗಳು ತಮ್ಮ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು "ಹಿರಿಯ ಪಾದ್ರಿ," "ಅಸೋಸಿಯೇಟ್ ಪಾದ್ರಿ," ಮತ್ತು "ಹಿರಿಯರ ಮಂಡಳಿ" ಯ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಏಕೆ ವಿಭಜಿಸುತ್ತವೆ - ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸಭೆಯ ನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದಾಗ?

11. ಚರ್ಚು ಕುರುಬರು ಚರ್ಚನ ಸ್ವಂತ ಶ್ರೇಣಿ ಮತ್ತು ಸಭೆಯಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 14:23; 2 ತಿಮೋತಿ 2:2; ಟೈಟಸ್ 1:5).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಚರ್ಚುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಭೆಗಳ ಹೊರಗಿನ ಸಂಭಾವ್ಯ ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಹುಡುಕುತ್ತವೆ? ನಮ್ಮ ಚರ್ಚುಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪುರುಷರನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಏಕೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ಸ್ಪಿಷ್ಟರ ಅಥವಾ ಪುರುಷರ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ "ಗ್ರಾಮೀಣ ಶೋಧನಾ ಸಮಿತಿ" ರಚಿಸುವ ನಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆಯೇ?

12. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸಭೆಯ ಸಭೆಯು ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ (ರೋಮನ್ನರು 12:6-8; 1 ಕೊರಿಂಥಿಯನ್ನರು 12:4-14; 14:12,26; ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ನರು 3:16; ಹೀಬ್ರೂ 10:24-25; 1 ಪೀಟರ್ 4:10-11).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಚರ್ಚು ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ? ಚರ್ಚುಗೆ ಬರುವುದು ಪ್ರಾಥಮಿಕವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಈವೆಂಟ್‌ಗೆ ಬದಲಾಗಿ ವೀಕ್ಷಕರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿದೆ ಏಕೆ? ನಾವು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವೃತ್ತಿಪರ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಏಕೆ ನೀಡಿದ್ದೇವೆ?

13. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಸ್ಥಳೀಯ ಚರ್ಚು ಅನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಇರುವ ಎಲ್ಲಾ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಎಡಿಫೈಡ್ ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ - "ದೇಹವು

8. The New Testament teaches that Christians are to practice hospitality towards both fellow believers and outsiders (Matthew 25:34-40; Romans 12:13; 1 Timothy 6:18; Titus 3:8, 14; Hebrews 13:2; 1 Peter 4:9).

This being true, why do most of us rarely open our homes to others? Why do so many Christians ignore the physical needs of one another? Why is hospitality a forgotten virtue in most churches? With such an evident lack of love and concern towards others, is it any wonder why so many of our churches are cold and dying? [But, hospitality is not restricted to something occurring in one's home. (rd)]

9. The early church met almost exclusively in homes as opposed to large, religious edifices (Acts 20:20; Romans 16:5; 1 Corinthians 16:19; Colossians 4:15; Philemon v.2; 2 John v.10). [The practice of meeting in homes was not commanded and may have been all that was available. (rd)]

This being true, why do we feel it necessary to spend large sums of the Lord's money on church buildings and cathedrals which might only be used once or twice a week? Is this being a good steward of the financial resources which God provides? Why do so many churches have a larger budget for building projects, staff salaries, and maintenance than for missions, the poor, and people-oriented ministries? What does this reveal about our priorities?

Erkel concludes: "The truth is, we have inherited traditions and practices within our churches which simply have no basis in the New Testament. Sadly, most of us have never bothered to question or investigate these traditions. But if we are to see genuine church renewal, we must rethink this whole thing called "church" and seek to conform all that we say and do in light of New Testament patterns and principles. [Letters to the seven churches of Asia in Revelation of the Apostle John lets us know that not all patterns and practices of the early churches should be followed. (rd)]

"Are you ready for the challenge and willing to "put everything to the test and hold fast to that which is true" (1 Thessalonians 5:21; cf. Acts 17:11)? . . . There is a better way!" (www.5solas.org/media.php?id=82)

Will the Real Heretics Please Stand Up?

David Bercot in Will the Real Heretics Please Stand Up? Third Edition, 1989, Scroll Publishing, Amberson, PA

ಒಂದು ಅಂಗವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅನೇಕ" (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12:14; cf. 14:12,26-31; ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4:16).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಚರ್ಚ್ ಸೇವೆಗಳು ದೇಹದ ಒಂದು ಭಾಗದ ಮೇಲೆ (ಅಂದರೆ, "ಪಾದ್ರಿ") ಏಕೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತವೆ? ಎಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬರ ಮನುಷ್ಯನ ಸೇವೆ ಅಥವಾ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಚರ್ಚ್ ಕೂಟಗಳ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ?

14. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನೂ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ [ಡಯಾಕೋನೋಸ್ (RD)] ಮತ್ತು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಪಾದ್ರಿ ಎಂದು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ (1 ಪೇತ್ರ 2:5,9; ಪ್ರಕಟನೆ 1:6).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾವು "ಪಾದ್ರಿಗಳು" ಮತ್ತು "ಸಾಮಾನ್ಯರು" ಎಂದು ಅಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಏಕೆ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ? ಯಾವ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸುತ್ತೇವೆ: "ಪಾದ್ರಿಗಳು" ಮತ್ತು "ಸಾಮಾನ್ಯರು"? ಇದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಚರ್ಚ್ ಸೇವೆಯೊಳಗೆ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ನಮಗೆ ಏಕೆ ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ?

15. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಸಂತೋಷದಾಯಕ, ಸಹೋದರ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ-ಆನ್ ಊಟವಾದ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತದೆ (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:46; 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 10:16-22; 11:18-34).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಭಗವಂತನ ಭೋಜನವನ್ನು ಏಕೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದೇವೆ? ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಭೋಜನ ಪದ್ಧತಿಯು ಹಬ್ಬಕ್ಕಿಂತ ಶವಸಂಸ್ಕಾರದಂತಿದೆ ಏಕೆ? ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಇದನ್ನು ಬೋಧಿಸದಿರುವಾಗ "ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ" ಹಕ್ಕು "ದೀಕ್ಷೆ" ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ ಎಂದು ನಾವು ಏಕೆ ನಂಬುತ್ತೇವೆ?

16. ತನ್ನ ಜನರು ಇತರ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಹೋದರತ್ವದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುವ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ನೀಡಬಾರದು ಅಥವಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ಯೇಸು ಕಲಿಸಿದನು (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 23:6-12; ಮಾರ್ಕ್ 10:35-45).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೂ, ಇಂದು ಅನೇಕ ಚರ್ಚ್ ನಾಯಕರು ತಮ್ಮನ್ನು "ರೆವರೆಂಡ್," "ಮಿನಿಸ್ಟ್ರರ್,"

examines some teachings in the New Testament that first century Christians believed and practiced. He states "Early Christianity was a revolution that swept through the ancient world like a fire through dry timber. It was a counterculture movement that challenged the pivotal institutions of Roman society. As Tertullian wrote: "Our contest lies against the institutions of our ancestors, against the authority of tradition, against man-made laws, against the reasonings of the worldly wise, against antiquity and against customs." 1 (pg. 25)

Some distinguishing marks of the early faithful followers were:

- Separation from the world
- Unconditional love
- Obedient trust (pg. 15)

"How strange it is, therefore, that the modern evangelical church claims that the Christians of the first few centuries were merely teaching and practicing the culture of the day. That is particularly ironic since the Romans bitterly criticized the Christians for just the opposite - for not following the culture norms of the day." (pg. 25)

Many Christians today appear no different than conservative non-Christians except they attend church regularly. For instance, they:

- Watch the same entertainment.
- Are concerned about the same problems of the world.
- Are just as involved in the world's materialistic pursuits. (pg. 16)

Most of the cultural issues facing the twentieth - century Christians are the very same issues that faced the early church.

- Divorce
- Abortion
- High fashion - low modesty
- R-rated entertainment
- Evolution theories
- Inequality of persons
- Role of women in religion (pgs. 26-38)

"First century Christians had a completely different set of principles and values as they rejected entertainment, honors and riches as they considered themselves to be sojourners in this world." (pg. 17) "Their lifestyle was their primary means of witnessing." (pg. 39)

The testimony (witnessing) and lifestyle of the early Christians was an absolute surrender made possible by:

- The supportive role of the church
The church [those put into Christ by God (rd)] is those with whom you constantly associated, who held the

"ಬಿಷಪ್," "ಪಾಸ್ವರ್," "ಸೀನಿಯರ್ ಪಾಸ್ವರ್" [ಅಥವಾ "ಸಹೋದರ" (RD)] ಮುಂತಾದ ಉನ್ನತ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಏಕೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ? ಅಂತಹ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಮುನ್ನುಡಿ ಮಾಡುವುದು ಏಕೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ - ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದಾಗ?

- ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ನರು ಸಹ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನವರ ಕಡೆಗೆ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ (ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 25:34-40; ರೋಮನ್ನರು 12:13; 1 ತಿಮೋತಿ 6:18; ಟೈಟಸ್ 3:8, 14; ಇಬ್ರಿಯ 13:2; 1 ಪೀಟರ್ 4 :9).

ಇದು ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಏಕೆ ವಿರಳವಾಗಿ ತೆರೆಯುತ್ತಾರೆ? ಅನೇಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಪರಸ್ಪರ ಭೌತಿಕ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಏಕೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಾರೆ? ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತಿಥ್ಯ ಏಕೆ ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ? ಇತರರ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿಯ ಕೊರತೆಯ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕೊರತೆಯೊಂದಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ಏಕೆ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಿವೆ ಮತ್ತು ಸಾಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೇ? [ಆದರೆ, ಆತಿಥ್ಯವು ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (RD)]

- ಆರಂಭಿಕ ಚರ್ಚೆ ದೊಡ್ಡದಾದ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಹುತೇಕ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಯಿತು (ಕಾಯಿದೆಗಳು 20:20; ರೋಮನ್ನರು 16:5; 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 16:19; ಕೊಲೊಸ್ಸಿಯನ್ಸ್ 4:15; ಫಿಲಿಮನ್ ವಿ.2; 2 ಜಾನ್ ವಿ.10). [ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಆದೇಶ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಲಭ್ಯವಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಆಗಿರಬಹುದು. (RD)]

ಇದು ನಿಜವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಬಾರಿ ಮಾತ್ರ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಚರ್ಚೆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮತ್ತು ಕ್ಯಾಥೆಡ್ರಲ್‌ಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಭಗವಂತನ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಏಕೆ ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ? ಇದು ದೇವರು ಒದಗಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಉತ್ತಮ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕನಾಗಿದ್ದಾನೆಯೇ? ಮಿಷನ್‌ಗಳು, ಬಡವರು ಮತ್ತು ಜನ-ಆಧಾರಿತ ಸಚಿವಾಲಯಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಗಳು ಕಟ್ಟಡ ಯೋಜನೆಗಳು, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವೇತನಗಳು ಮತ್ತು ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಏಕೆ ದೊಡ್ಡ ಬಜೆಟ್ ಅನ್ನು

same values and attitude and who always encouraged and edified you to remain faithful. They were a disciplined body but they did not attempt to legislate or regulate righteousness. Instead they relied upon sound teaching, example and the transforming power of the Holy Spirit. (pg. 42) Converts must change from within by changing their heart not complying to some rigid requirement. (pg. 43)

Their leaders called overseers, sentinels, guardians, elders and pastors (shepherds) were from within their local assembly. Their strengths and weaknesses were known by all. These men taught by word and example even before assuming the function of guiding and leading. (pg. 45) Their sole concern was the spiritual well-being of each person within their congregation. In fact, they may have spent their full time performing this most important function. If so, they were probably supported on the same basis as that of the widows and orphans.⁹ (pg. 47)

2. The message of the cross - Their most powerful means of evangelizing was their endurance of suffering and death because they refused to deny Christ. (pg.49) Clement wrote that to the average Christian, "The cross might be represented by enduring marriage to an unbelieving spouse, obeying unbelieving parents, or suffering as a slave under a pagan master. All of those situations could entail much emotion and physical suffering; they were rather mild form of the cross for anyone who had already committed himself to endure torture and death for Christ (Rom. 8:17; Rev. 12:11)." (pg. 50)

3. The belief that obedience was a joint venture between man and God - Initially, a new Christian walks closely with God depending on His power. But as time passes, they often begin to pull away from that dependency. (pg. 52) Martin Luther taught that one is totally incapable of doing any good by one's self and that both desire and power to obey God came from Him alone.¹⁵ Early Christians believed just the opposite. Origen wrote "He [God] makes himself known to those who, after doing all that their power will allow, confesses that they need help from Him."¹⁷ (pg. 53) ["I can do everything through him who gives me strength. (Phil. 4:13) (rd)] It is not a onetime request but a continual process. Putting to death our fleshly way is going to hurt, and if we aren't willing to suffer internally, wrestling with our sins, then God isn't going to supply the power (Rom. 8:13; 1 Cor. 9:27).²⁰ (pg. 54) One can easily avoid the pain and suffering if they wish to do so, by denying Christ. But one will endure it by putting their trust in God.²¹ (pg. 55)

ಹೊಂದಿವೆ? ಇದು ನಮ್ಮ ಆದ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುತ್ತದೆ?

ಎರ್ಕ್ಲ್ ತೀರ್ಮಾನಿಸುತ್ತಾರೆ: "ಸತ್ಯವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಅನುವಂಶಿಕವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ದುಃಖಕರವೆಂದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಪುಶ್ಚಿಸಲು ಅಥವಾ ತನಿಖೆ ಮಾಡಲು ಎಂದಿಗೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ನಿಜವಾದ ಚರ್ಚೆ ಅನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ನವೀಕರಣ, ನಾವು "ಚರ್ಚೆ" ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಷಯವನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮಾದರಿಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳುವ ಮತ್ತು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಆರಂಭಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಮಾದರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. (RD)]

"ನೀವು ಸವಾಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೀರಾ ಮತ್ತು "ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶ್ಕೇಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಸತ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು" ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೀರಾ? (1 ಥೆಸಲೋನಿಯನ್ನರು 5:21; cf. ಕಾಯಿದೆಗಳು 17:11) (www.5solas.org/media.php?id=82)

ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮದೋಷಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಯೇ?

ಡೇವಿಡ್ ಬರ್ಕಾಟ್ ವಿಲ್ ದಿ ರಿಯಲ್ ಹೆರೆಟಿಕ್ಸ್ ಪ್ಲೀಸ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡ್ ಅಪ್? ಮೂರನೇ ಆವೃತ್ತಿ, 1989, ಸ್ಟ್ಯಾಲ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್, ಅಂಬರ್ಸನ್, PA ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ನಂಬಿದ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ "ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಒಣ ಮರದ ಮೂಲಕ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಪುರಾತನ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಆವರಿಸಿದ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ರೋಮನ್ ಸಮಾಜದ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕುವ ಪ್ರತಿ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಚಳುವಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಟೆಟುಲಿಯನ್ ಬರೆದಂತೆ: "ನಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಧೆಯು ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಜರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಇರುತ್ತದೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಅಧಿಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ, ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಕಾನೂನುಗಳ ವಿರುದ್ಧ, ಲೌಕಿಕ ಬುದ್ಧಿವಂತರ ತರ್ಕಗಳ ವಿರುದ್ಧ, ಪ್ರಾಚೀನತೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಪದ್ಧತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ." 1 (ಪುಟ. 25)

ಆರಂಭಿಕ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಗುರುತುಗಳು:

Early Christian writings contradicted my theological beliefs so states David Bercot. He identifies five and provides evidence:

1. What They Believed About Salvation

a. Are we saved by faith alone?

We have been told that "after Constantine corrupted the church, it gradually began to teach that works play a role in our salvation. Fairly typical of the scenario painted is the following passage from Francis Schaeffer's How Should We Live Then? After describing the fall of the Roman Empire and the decline of learning in the west, Scheaffer wrote, "Thanks to the monks, the Bible was preserved - along with sections of Greek and Latin classics.... Nevertheless, the pristine Christianity set forth in the New Testament gradually became distorted. A Humanistic element was added: Increasingly, the authority of the church took precedence over the teaching of the Bible. And there was an ever-growing emphasis on salvation as resting on man's meriting the merit of Christ, instead of on Christ's work alone."¹

"Like Schaeffer, most evangelical writers give the impression that the belief that our own merits and works affect our salvation was something that gradually crept into the church after the time of Constantine and the fall of Rome. But that's not really the case.

"The early Christians universally believed that works or [and (rd)] obedience play an essential role in our salvation?" (pg 57) Polycarp wrote "He who raised Him up from the dead will also raise us up - if we do his will and walk in His commandments." (pg. 58) Clement of Alexander wrote, "Whoever obtains [the truth] and distinguishes himself in good works shall gain the prize of everlasting life." Origen, Hippolytus, Cyprian and Lactantius all wrote summarily. (pg. 59)

b. Does This Mean That Christians Earn Their Salvation By Works?

No, the early Christians did not teach that we earn salvation by the accumulation of good works. (pg. 60) For instance: Clement of Rome - "[We] are neither justified by ourselves, nor by our wisdom, understanding godliness or works done in holiness of heart; but by that faith through which almighty God has justified all men since the beginning." So also do Polycarp, Barnabas, Justin Martyr and Clement of Alexander state about the same. (pg. 61)

c. Are Faith and Works Mutually Exclusively?

- d. ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡುವಿಕೆ
- e. ಬೇಷರತ್ತಾದ ಪ್ರೀತಿ
- f. ಆಜ್ಞಾಧಾರಕ ನಂಬಿಕೆ (ಪುಟ 15)

"ಆದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ, ಆಧುನಿಕ ಇವಾಂಜೆಲಿಕಲ್ ಚರ್ಚ್ ಮೊದಲ ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಕೇವಲ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ದಿನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೋಮನ್ನರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರನ್ನು ಕೇವಲ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಪರ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಅಂದಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ರೂಢಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ." (ಪುಟ 25)

ಇಂದು ಅನೇಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರಲ್ಲದವರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಚರ್ಚ್ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಅವರು:

- d. ಅದೇ ಮನರಂಜನೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿ.
- e. ಪ್ರಪಂಚದ ಅದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.
- f. ಪ್ರಪಂಚದ ಭೌತಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. (ಪುಟ 16)

ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಆರಂಭಿಕ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಅದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿವೆ.

- h. ವಿಚ್ಛೇದನ
- i. ಗರ್ಭಪಾತ
- j. ಹೆಚ್ಚಿನ ಫ್ಯಾಷನ್ - ಕಡಿಮೆ ನಮ್ರತೆ
- k. ಆರ್-ರೇಟೆಡ್ ಮನರಂಜನೆ
- l. ವಿಕಾಸದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು
- m. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅಸಮಾನತೆ
- n. ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರ ಪಾತ್ರ (ಪುಟ 26-38)

"ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ತತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ವಿದೇಶಿಯರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದಂತೆ ಅವರು ಮನರಂಜನೆ, ಗೌರವಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದರು." (ಪುಟ 17) "ಅವರ ಜೀವನಶೈಲಿಯು ಸಾಕ್ಷಿ ನೀಡುವ ಅವರ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಸಾಧನವಾಗಿತ್ತು." (ಪುಟ 39)

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಸಾಕ್ಷ್ಯ (ಸಾಕ್ಷಿ) ಮತ್ತು ಜೀವನಶೈಲಿಯು ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು:

1. ಚರ್ಚ್ ಪೋಷಕ ಪಾತ್ರ

No, but "Augustine, Luther and other western theologians have convinced us there's an irreconcilable conflict between salvation based on grace and salvation conditioned on works or obedience. They have used a fallacious form of argumentation known as 'false dilemma,' by asserting that there are only two possibilities regarding salvation: it's either (1) a gift from God or (2) it's something we earn by our works. The early Christians would have replied that a gift is no less a gift simply because it's conditioned on obedience." (pg. 62)

The early Christians believed that salvation is a gift from God but God gives His gift to whomever He chooses. He chooses to give it to those who love, trust and obey Him. (pg. 62)

Simply because a person is selective in his giving, it doesn't change the gift to a wage. (pg. 62)

d. Yes, But the Bible Says ...

- Not everyone who says to me, 'Lord, Lord,' shall enter the kingdom of heaven, but he who does the will of My Father who is in heaven." (Matt. 7:21)
- He who endures to the end will be saved. (Matt. 24:13)
- All who are in the graves will hear His voice and come forth - those who have done good, to the resurrection of life, and those who have done evil, to the resurrection of condemnation. (John 5:28, 29)
- Behold, I am coming quickly, and My reward is with Me, to give to everyone according to his work. (Rev. 22:12)
- Take heed to yourself and to the doctrine. Continue in them, for in doing this you will save both yourself and those who hear you. (1 Tim. 4:16)

So, the real issue is not a matter of believing the Scriptures, but one of interpreting the Scripture. The Bible says that "by grace you have been saved through faith, and that not of yourselves; it is the gift of God, not of works, lest anyone should boast." (Eph. 2:8, 9) And yet the Bible also says, "You see that a man is justified by works, and not by faith only" (Jas. 2:24) Our [Christendom in general but specifically Bercot's church] doctrine of salvation accepts that first statement but essentially nullifies the second. The early Christian doctrine of salvation gives equal weight to both. Also, the early Christians didn't believe that man is totally depraved and incapable of doing any good. (pg. 64)

ಚರ್ಚೆ [ದೇವರ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು (ಆರ್ಡಿ)] ನೀವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿರುವವರು, ಅದೇ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಷ್ಠಾವಂತರಾಗಿ ಉಳಿಯಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು. ಅವರು ಶಿಸ್ತಿನ ದೇಹವಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಅವರು ಸದಾಚಾರವನ್ನು ಕಾನೂನು ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಬೋಧನೆ, ಉದಾಹರಣೆ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದ ರೂಪಾಂತರದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದರು. (ಪುಟ 42) ಕೆಲವು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲದ ತಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತಾಂತರಗೊಂಡವರು ಒಳಗಿನಿಂದ ಬದಲಾಗಬೇಕು. (ಪುಟ 43)

ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು, ಕಾವಲುಗಾರರು, ಕಾವಲುಗಾರರು, ಹಿರಿಯರು ಮತ್ತು ಪಾದ್ರಿಗಳು (ಕುರುಬರು) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅವರ ನಾಯಕರು ಅವರ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಸಂಬಿಧಿಯಿಂದ ಬಂದವರು. ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದ್ದವು. ಈ ಪುರುಷರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಊಹಿಸುವ ಮೊದಲು ಪದ ಮತ್ತು ಉದಾಹರಣೆಯಿಂದ ಕಲಿಸಿದರು. (ಪುಟ 45) ಅವರ ಏಕೈಕ ಕಾಳಜಿ ಅವರ ಸಭೆಯೊಳಗಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವಾಗಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಅವರು ಈ ಪ್ರಮುಖ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ತಮ್ಮ ಪೂರ್ಣ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆದಿರಬಹುದು. ಹಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಬಹುಶಃ ವಿಧವೆಯರು ಮತ್ತು ಅನಾಥರು.9 (ಪುಟ. 47) ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬೆಂಬಲಿಸಿದರು.

2. ಶಿಲುಬೆಯ ಸಂದೇಶ - ಸುವಾರ್ತೆ ಸಾರುವ ಅವರ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ವಿಧಾನವೆಂದರೆ ಅವರು ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕಾರಣ ಅವರ ನೋವು ಮತ್ತು ಮರಣದ ಸಹಿಷ್ಣುತೆ. (pg.49) ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಅವರು ಸರಾಸರಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, "ಅವಿಶ್ವಾಸಿ ಸಂಗಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ, ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರೋಫೆಸರ್‌ಗೆ ವಿಧೇಯರಾಗುವ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಪೇಗನ್ ಯಜಮಾನನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಗುಲಾಮನಾಗಿ ಬಳಲುತ್ತಿರುವ ಮೂಲಕ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಬಹುದು. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಸಂಕಟ; ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಮತ್ತು ಮರಣವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅವರು ಶಿಲುಬೆಯ

e. Can A Saved Person Be Lost?

Since the early Christians believed that our continued faith and obedience are necessary for salvation, it naturally follows that they believed that a "saved" person could still end up being lost. (pg. 65)

Tertullian (c. 160 - c. 225) wrote, "Some people act as though God were under an obligation to bestow even on the unworthy His intended gift. They turn His liberality into slavery.... For do not many afterwards fall out of grace? Is not this gift taken away from many."²³ Cyprian told his fellow believers; "It is written, 'He who endures to the end, the same shall be saved.' [Matt. 10:22] (pg. 65)

One of the scriptures cited is Hebrews 10:26: "If we deliberately keep on sinning after we have received the knowledge of the truth, no sacrifice for sin is left."

f. The Group That Preached Salvation By Grace Alone

There was a group, the Gnostics, who taught that man was totally depraved and that works play no role in our salvation. They claimed that God had revealed special knowledge to them that the main body of Christians did not have. They believed that God, the creator, was an inferior God, a different God than God the father of Jesus. Therefore, man was created by an inferior God who botched things up and man is inherently depraved as a result. Since man was inherently depraved, God the Son could not have actually become a man. He only took on the appearance of man. [Meaning if He was flesh and blood, He would have not been sinless. (rd)] (pg. 66)

The Apostle John said: "Many deceivers have gone out into the world who do not confess Jesus Christ as coming in the flesh. This is a deceiver and an antichrist." (2 John 7) The Gnostics were the ones who denied that Christ had come in the flesh. (pg. 67)

2. What They Believed About Predestination and Free will

a. Believers in Free Will

The early Christians were strong believers in free will. For example, Justin Martyr made this argument to the Romans: "We have learned from the prophets, and we hold it to be true that punishment, chastisements and rewards are rendered according to the merit of each man's action. Otherwise, if all things happen by fate, then nothing is in our power. For if it is predestined that

ಸೌಮ್ಯ ರೂಪವಾಗಿದ್ದರು (ರೋಮ್. 8:17; ಪ್ರಕ. 12:11). (ಪುಟ 50)

3. ವಿಧೇಯತೆಯು ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ದೇವರ ನಡುವಿನ ಜಂಟಿ ಉದ್ಯಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ - ಆರಂಭದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ದೇವರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸಮಯ ಕಳೆದಂತೆ, ಅವರು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆ ಅವಲಂಬನೆಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಪುಟ 52) ಮಾರ್ಟಿನ್ ಲೂಥರ್ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನಿಂದ ತಾನೇ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ದೇವರಿಗೆ ವಿಧೇಯನಾಗುವ ಬಯಕೆ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿ ಎರಡೂ ಅವನಿಂದಲೇ ಬಂದವು ಎಂದು ಕಲಿಸಿದನು. 15 ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರು. ಆರಿಜೆನ್ ಬರೆದರು "ಅವನು [ದೇವರು] ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯು ಅನುಮತಿಸುವ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಆತನಿಂದ ಸಹಾಯ ಬೇಕು ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಫಿಲಿ. 4:13) (RD)] ಇದು ಒಂದು ಬಾರಿಯ ವಿನಂತಿಯಲ್ಲ, ಆದರೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಶಾರೀರಿಕ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ನೋವುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಆಂತರಿಕವಾಗಿ ನರಳಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೆಣಸಾಡುವುದು, ಆಗ ದೇವರು ಅಲ್ಲ. ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಹೋಗುವುದು (ರೋಮ್. 8:13; 1 ಕೊರಿ. 9:27).20 (ಪುಟ 54) ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಬಯಸಿದರೆ ನೋವು ಮತ್ತು ಸಂಕಟವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನು ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. 21 (ಪುಟ 55)

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬರಹಗಳು ನನ್ನ ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ನಂಬಿಕೆಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಡೇವಿಡ್ ಬರ್ಕಾಟ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಐವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಾನೆ:

1. ಮೋಕ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನು ನಂಬಿದ್ದರು

ಎ. ನಾವು ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಯೇ?

"ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಭ್ರಷ್ಟಗೊಳಿಸಿದ ನಂತರ, ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳು ಒಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತವೆ ಎಂದು ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಸನ್ನಿವೇಶದ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ ಸ್ಕೀಫರ್‌ನ ಕೆಳಗಿನ ಭಾಗವಾಗಿದೆ ನಾವು ನಂತರ ಹೇಗೆ ಬದುಕಬೇಕು?

one man be good or the other to be evil, then the first is not deserving of praise or the other to be blamed. Unless humans have the power of avoiding evil and choosing good by free choice, they are not accountable for their actions.² (pg. 70) These sentiments are echoed by Clement³, Archelaus⁴, and Methodis⁵. (pg. 71)

Early Christians based their beliefs upon:

- For God so loved the world that he gave his one and only Son [unique, one and only (rd)], that whoever believes in him shall not perish but have eternal life. (John 3:16)
- The Lord is not slow in keeping his promise, as some understand slowness. He is patient with you, not wanting anyone to perish, but everyone to come to repentance. (2 Peter 3:9)
- The Spirit and the bride say, "Come!" And let him who hears say, "Come!" Whoever is thirsty, let him come; and whoever wishes, let him take the free gift of the water of life. (Revelation 22:17)
- This day I call heaven and earth as witnesses against you that I have set before you life and death, blessings and curses. Now choose life, so that you and your children may live. (Deuteronomy 30:19)

b. But Doesn't The Bible Say ...?

- Choose life that you may live.
- Salvation does not depend on man's desire or effort.
- God does not want any to perish but to come to repentance.
- God has mercy upon whom He wills. (pg. 73)

The early Church believed there will be a just judgment by God but it is our responsibility to live righteously. So, consider:

- He has showed you, O man, what is good. And what does the Lord require of you? To act justly and to love mercy and to walk humbly with your God. (Micah 6:8)
- See, I set before you today life and prosperity, death and destruction. For I command you today to love the Lord your God, to walk in his ways, and to keep his commands, decrees and laws. (Deuteronomy 30:15-16)
- Do you show contempt for the riches of his kindness, tolerance and patience, not realizing that God's kindness leads you toward repentance [a lifestyle change]? But because of your stubbornness and your unrepentant heart, you are storing up wrath against yourself for the day of God's wrath, when his righteous

ಪತನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ ನಂತರ ರೋಮನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯ ಅವನತಿ, ಸ್ಕ್ವೀಫರ್ ಬರೆದರು, 'ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು, ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ - ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಕ್ಲಾಸಿಕ್‌ಗಳ ವಿಭಾಗಗಳೊಂದಿಗೆ.... ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಕ್ರಮೇಣ ವಿರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಒಂದು ಮಾನವೀಯ ಅಂಶವನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು: ಹೆಚ್ಚುಚ್ಚು, ಚರ್ಚನ ಅಧಿಕಾರವು ಬೈಬಲ್‌ನ ಬೋಧನೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಮಹತ್ವವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅರ್ಹತೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. '1

"ಸೈಫರ್‌ನಂತೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಇವಾಂಜಿಲಿಕಲ್ ಬರಹಗಾರರು ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೃತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತವೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯು ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟೈನ್‌ನ ಸಮಯ ಮತ್ತು ರೋಮ್‌ನ ಪತನದ ನಂತರ ಕ್ರಮೇಣ ಚರ್ಚೆಗೆ ನುಸುಳಿತು ಎಂದು ಅನಿಸಿಕೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

"ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಅಥವಾ [ಮತ್ತು (ಆರ್ಡಿ)] ವಿಧೇಯತೆಯು ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದರು?" (ಪುಟ 57) ಪಾಲಿಕಾರ್ಪ್ ಬರೆದರು "ಅವನನ್ನು ಸತ್ತವರೊಳಗಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸಹ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಾನೆ - ನಾವು ಆತನ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮತ್ತು ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ." (ಪುಟ 58) ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್‌ನ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಹೀಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ, "[ಸತ್ಯವನ್ನು] ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವನು ನಿತ್ಯಜೀವದ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ." ಆರಿಜೆನ್, ಹಿಪೊಲಿಟಸ್, ಸಿಪ್ರಿಯನ್ ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಕ್ಟಾಂಟಿಯಸ್ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. (ಪುಟ 59)

ಬಿ. ಇದರರ್ಥ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ತಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೃತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಇಲ್ಲ, ಸತ್ಕಾರ್ಯಗಳ ಶೇಖರಣೆಯಿಂದ ನಾವು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. (ಪುಟ 60) ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ರೋಮ್‌ನ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ - "[ನಾವು] ನಮ್ಮಿಂದ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯಿಂದ,

judgment will be revealed. God "will give to each person according to what he has done." To those who by persistence in doing good seek glory, honor and immortality, he will give eternal life. But for those who are self-seeking and who reject the truth and follow evil, there will be wrath and anger. (Romans 2:4-8)

- There is significant difference between foreseeing something and causing it. (pg. 76)

3. What Baptism Meant To The Early Christians

Jesus' statement to Nicodemus that one must be born of water and spirit was universally understood by early Christians to refer to water baptism [Gr. *baptizo* -to immerse. (rd)]. (pg. 77) Irenaeus wrote "This class of men [Gnostics who said humans cannot be reborn or regenerated through water baptism] have been instigated by Satan to a denial of the baptism which is regeneration to God.¹ (pg. 77)

Early Christians associated three very important matters with water baptism and since this washing was completely independent of any merit on the baptized person's part, baptism was frequently referred to as "grace." (pg. 78)

a. Remission of sins - based upon the following:

- And now what are you waiting for? Get up, be baptized and wash your sins away, calling on his name. (Acts 22:16)
- He saved us, not because of righteous things we had done, but because of his mercy. He saved us through the washing of rebirth and renewal by the Holy Spirit. (Titus 3:5)
- Peter relating Christian baptism to Noah and the flood stated - Water symbolizes baptism that now saves you also - not the removal of dirt from the body but the pledge of a good conscience toward God. It saves you by the resurrection of Jesus Christ. (1 Peter 3:21-22)
- "Repent and be baptized, every one of you, in the name of Jesus Christ for the forgiveness of your sins. And you will receive the gift of the Holy Spirit. (Acts 2:38)
- The New Birth - Based upon Jesus' words to Nicodemus, the early Christians also believed water baptism was the channel through which a person was born again. Irenaeus mentioned this in a discussion on baptism, "As we are lepers in sin, we are made clean from our old transgressions by means of the sacred water and the invocation of the Lord. We are thus spiritually regenerated as newborn infants, even as the Lord has declared: 'Except a man be born again through water and the spirit, he

ದೈವಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಹೃದಯದ ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಆ ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಸರ್ವಶಕ್ತ ದೇವರು ಎಲ್ಲ ಜನರನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾನೆ ಆರಂಭ." ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಲಿಕಾರ್ಪ್, ಬರ್ನಾಬಾಸ್, ಜಸ್ಟಿನ್ ಮಾರ್ಟಿರ್ ಮತ್ತು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. (ಪುಟ 61)

ಸಿ. ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿವೆಯೇ?

ಇಲ್ಲ, ಆದರೆ "ಅಗಸ್ಟಿನ್, ಲೂಥರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮೋಕ್ಷದ ನಡುವೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗದ ಸಂಘರ್ಷವಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅನುಗ್ರಹದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮೋಕ್ಷ ಮತ್ತು ಕೆಲಸಗಳು ಅಥವಾ ವಿಧೇಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರು 'ಸುಳ್ಳು ಸಂದಿಗ್ಧತೆ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಒಂದು ತಪ್ಪು ವಾದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೇವಲ ಎರಡು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇವೆ: ಅದು (1) ದೇವರ ಉಡುಗೊರೆ ಅಥವಾ (2) ಇದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ನಾವು ಗಳಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ವಿಧೇಯತೆಯ ಮೇಲೆ ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಉಡುಗೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. (ಪುಟ 62)

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಮೋಕ್ಷವು ದೇವರ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು ಆದರೆ ದೇವರು ಯಾರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವ, ನಂಬುವ ಮತ್ತು ಪಾಲಿಸುವವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ನೀಡಲು ಅವನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. (ಪುಟ 62)

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಅದು ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ವೇತನವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. (ಪುಟ 62)

ಡಿ. ಹೌದು, ಆದರೆ ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ ...

- 'ಕರ್ತನೇ, ಕರ್ತನೇ' ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವವರು.' (ಮತ್ತಾ. 7:21)

shall not enter the kingdom of heaven."³
(John 3:5) (pg. 79)

- Spiritual Illumination - They believed that the newly-baptized person, after receiving the Holy Spirit had a clearer vision of spiritual matters.
- Baptism Was Not An Empty Ritual - Baptism was the supernatural rite of initiation by which a new believer passed from being the old man of the flesh to being a newly reborn man of the spirit. They did not separate baptism from faith and repentance. They specifically taught that God was under no necessity to grant forgiveness of sins simply because a person went through the motions of baptism.⁶ (pg. 80)
- Were Unbaptized Persons Automatically Damned? - The early Christians believed that God would do what was loving and just toward pagans who had never had the opportunity to hear about Christ.
- The Evangelical Rite Of Passage - Generally we evangelicals have rejected the historical ceremony of the baptismal rebirth and have developed our own special ceremony - the altar call. When Peter was asked "What Shall we do?" he did not say come down front and invite Jesus into your heart. No, he told them "Repent, and let every one of you be baptized into the name [authority (rd)] of Jesus for the remission of sins. Acts 2:38 "Actually, the altar calls and associated prayers are a product of the revival movements of the eighteenth and nineteenth centuries. " (pg. 82) [Refer to TBibleWay lesson [Baptism into Christ](#)]

4. Prosperity: A Blessing Or A Snare

Beloved, I pray that you may prosper in all thing and be in health, just as your soul prospers. (3 John 2) Was John promising them riches and health from God, the health and wealth gospel? The following are some other passages from the Bible. (pg. 84)

- For the love of money is a root of all kinds of evil. Some people, eager for money, have wandered from the faith and pierced themselves with many griefs. (1 Timothy 6:10)
- Keep your lives free from the love of money and be content with what you have. (Hebrews 13:5)
- Do not store up for yourselves treasures on earth, where moth and rust destroy, and where thieves break in and steal. But store up for yourselves treasures in heaven, where moth and rust do not destroy, and where thieves do not break in and steal. For where your treasure is, there your heart will be also. (Matthew 6:19-21)

- ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವವನು ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವನು. (ಮತ್ತಾ. 24:13)
- ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಹೊರಬರುತ್ತಾರೆ - ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಿದವರು, ಜೀವನದ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಖಂಡನೆಯ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ. (ಜಾನ್ 5:28, 29)
- ಇಗೋ, ನಾನು ಬೇಗನೆ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರತಿಫಲವು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದೆ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅವನ ಕೆಲಸದ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಲು. (ಪ್ರಕ. 22:12)
- ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಿ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಿರಿ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತೀರಿ. (1 ತಿಮೊ. 4:16)

ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿಜವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಸ್ಪ್ರಿಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಅನ್ನು ನಂಬುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸ್ಪ್ರಿಟ್ಸ್‌ಮನ್ ಅನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುತ್ತದೆ "ಕೃಪೆಯಿಂದ ನೀವು ನಂಬಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಮತ್ತು ಅದು ನಿಮ್ಮಿಂದಲ್ಲ; ಇದು ದೇವರ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ, ಕೃತಿಗಳಲ್ಲ, ಯಾರಾದರೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಕು." (Eph. 2:8, 9) ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಬೈಬಲ್ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತದೆ, "ಮನುಷ್ಯನು ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ, ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಂದ ಸಮರ್ಥಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆಂದು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ" (ಜಾಸ್. 2:24) ನಮ್ಮ [ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆದರೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಬರ್ಕಾಟ್ ಚರ್ಚ್] ಮೋಕ್ಷದ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಮೊದಲ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಎರಡನೆಯದನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮೋಕ್ಷದ ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಮಾನವಾದ ತೂಕವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಮನುಷ್ಯನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಂಚಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡಲು ಅಸಮರ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. (ಪುಟ 64)

- ಇ. ಉಳಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೇ? ನಮ್ಮ ಮುಂದುವರಿದ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ನಂಬಿದ್ದರಿಂದ, "ಉಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟ" ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಇನ್ನೂ ಕಳೆದುಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಅವರು

- o No one can serve two masters. Either he will hate the one and love the other, or he will be devoted to the one and despise the other. You cannot serve both God and Money. (Matthew 6:24)
- o But if we have food and clothing, we will be content with that. People who want to get rich fall into temptation and a trap and into many foolish and harmful desires that plunge men into ruin and destruction. (1 Timothy 6:8-9)
 - a. The Dangers of Prosperity - Hermes (prior to 150 AD) wrote: "These are those who have faith indeed, but also have riches of this world. When tribulation comes, they deny the Lord on account of their riches and business.... As a result, those who are rich in this world cannot be useful to the Lord unless their riches are first cut down."³ (pg. 85) [But God does not demand poverty neither does He condemn wealth. He condemns the desire or love of wealth. Paul in Ephesians 4 advises Christians to work to have to give to others. (rd)] But how can a person out give God? If wealth is from God, a Christian can't lose it by obeying God's Word and sharing his wealth with the poor. (pg. 87)
 - b. What A Contrast Between Their Message And Today's Message Today the gospel of prosperity states "The Lord continued, 'You say, Satan, take your hands off my money!' because it's Satan who is keeping it from coming to you - not Me."¹⁰ (pg.88)
 - c. Did Christians Enjoy Better Health - Letters written by early Christians testify they suffered from the same plagues and calamities as the rest of mankind. (pg. 89)

5. Is Old Testament Morality Still Good Enough?

John Calvin taught emphatically that there was little difference between the two [morality of the Old and New Testaments (rd)].¹ (pg. 91) However, the understanding of the early Christians was that the moral teachings of Christ surpassed the moral teachings of the Old Testament as the teachings of Christ went to the spiritual meaning. (pg. 92)

The author raises several questions

- a. What Did Jesus mean when He Said "Do Not Swear"? [Originally swearing meant calling upon God to attest to or verify statements one had made. Today it appears to mean "Is what you are about to say completely the truth? The statement "As God is my witness" appears to convey the original meaning of swearing. (rd)]
- b. Is War Morally Wrong? [God used and probably still uses nations to produce situations in which His will can be accomplished. (rd)]

ನಂಬಿದ್ದರು ಎಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. (ಪುಟ 65)

ಟೆರ್ಟುಲಿಯನ್ (c. 160 - c. 225) ಬರೆದರು, "ಕೆಲವರು ದೇವರು ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶಿತ ಉಡುಗೊರೆಗೆ ಅನರ್ಹವಾದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೊಡಲು ಬಾಧ್ಯತೆ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಅವನ ಉದಾರತೆಯನ್ನು ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕರು ನಂತರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹೊರಗುಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ? ಈ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಅನೇಕರಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೇ." 23 ಸಿಪ್ರಿಯನ್ ತನ್ನ ಜೊತೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು; "ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವವನೇ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವನು' ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ. [ಮತ್ತಾ. 10:22] (ಪುಟ 65)

ಹೀಬ್ರೂ 10:26 ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ: "ನಾವು ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂತರ ನಾವು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪಾಪ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರೆ, ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದೇ ತ್ಯಾಗವು ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ."

f. ಕೇವಲ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಗುಂಪು

ಮನುಷ್ಯ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೋಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವು ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಲಿಸಿದ ನಾಸ್ತಿಕ ಎಂಬ ಒಂದು ಗುಂಪು ಇತ್ತು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಮುಖ್ಯ ದೇಹವು ಹೊಂದಿರದ ವಿಶೇಷ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ದೇವರು ಅವರಿಗೆ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ದೇವರು, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನು ಕೀಳು ದೇವರು, ಯೇಸುವಿನ ತಂದೆಯಾದ ದೇವರಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನ ದೇವರು ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮನುಷ್ಯನು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ದೇವರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, ಅವನು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಾನೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮಗನಾದ ದೇವರು ನಿಜವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನುಷ್ಯನ ನೋಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. [ಅಂದರೆ ಅವನು ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ರಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಪಾಪರಹಿತನಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. (RD)] (ಪುಟ 66)

ಧರ್ಮಪುಚಾರಕ ಜಾನ್ ಹೇಳಿದರು: "ಜೀಸಸ್ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆಂದು

c. How Should A Christian View Capital Punishment?
[God ordained government to bring order from chaos. (rd)]

Pagan Christianity? Exploring The Roots Of Our Church Practices,

Frank Viola and George Barna studied some writings during the first three centuries to see if they could provide and insight into teachings and practices of the first century Christians. In their book Pagan Christianity? Exploring The Roots Of Our Church Practices, 1998, Tyndale House Publishing, Inc. they set forth charges that today's practices are in conflict with Biblical teachings and first century practices.

"It's time that the body of Christ get in touch with both the Word of God and the history of the church to arrive at a better understanding of what we can and should do as well as what we cannot and should not do." (Introduction pg. xxvii) [Caution should be exercised in relying on history as it often reflects erroneous practices and teachings rather than the truth. (rd)]

Pagan Christianity? charges that a great number of activities and practices of the churches of today are in conflict with biblical practices and teachings. They also charge that by using the proof texting method, scripture is taken out of context to support a teaching and/or practice.

The areas being challenged are:

- Church Buildings
- Order of Worship
- Worship
- Pastor
- Sunday Morning Costumes
- Ministers of Music
- Tithing and Clergy Salaries
- Baptism
- Lord's Supper
- Christian Education
- Approach to Understanding the New Testament

[Note: These charges cannot be blindly accepted or rejected neither can our current church practices. Therefore, scriptures used by the author supporting his charges must be kept the context, analyzed, including the determination of audience to whom written, the problems being addressed and discussed with other Christians. Keep mind open. Be aware of personal traditions in our interpretation. Hold any suggested changes, if any, until all analysis is completed. Then review as a total package. (rd)]

ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದ ಅನೇಕ ಮೋಸಗಾರರು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮೋಸಗಾರ ಮತ್ತು ಆಂಟಿಕ್ರೈಸ್ಟ್." (2 ಜಾನ್ 7) ನಾಸ್ತಿಕ್ಸ್ ಕ್ರಿಸ್ತನು ಮಾಂಸದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಿರಾಕರಿಸಿದವರು. (ಪುಟ 67)

2. ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಇಚ್ಛೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಏನು ನಂಬಿದ್ದರು

ಎ. ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಲ್ ನಂಬುವವರು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಇಚ್ಛಾಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಸ್ಟಿನ್ ಮಾರ್ಟಿನ್ ರೋಮನ್ನರಿಗೆ ಈ ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದರು: "ನಾವು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಂದ ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ, ಶಿಕ್ಷೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕ್ರಿಯೆಯ ಅರ್ಹತೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ನಿಜವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಸಂಭವಿಸಿದಲ್ಲಿ. ವಿಧಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಒಳ್ಳೆಯವನು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಕೆಟ್ಟವನು ಎಂದು ಪೂರ್ವನಿರ್ಧಾರಿತವಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೊದಲನೆಯದು ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ದೂಷಿಸಲು ಅರ್ಹರಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಆಯ್ಕೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಆರಿಸಿದರೆ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ್ದಾರೆ:

- ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಜಗತ್ತನ್ನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸಿದನೆಂದರೆ ಅವನು ತನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು [ಅನನ್ಯ, ಒಬ್ಬನೇ (ಆರ್ಡಿ)], ಅವನನ್ನು ನಂಬುವವನು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಶಾಶ್ವತ ಜೀವನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. (ಜಾನ್ 3:16)
- ಕೆಲವರು ನಿಧಾನಗತಿಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಭಗವಂತನು ತನ್ನ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನಿಧಾನವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿದ್ದಾನೆ, ಯಾರೂ ನಾಶವಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. (2 ಪೇತ್ರ 3:9)
- ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ವಧು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಬನ್ನಿ!" ಮತ್ತು ಕೇಳುವವನು, "ಬಾ!" ಬಾಯಾರಿದವನು ಬರಲಿ; ಮತ್ತು ಯಾರು ಬಯಸುತ್ತಾರೋ, ಅವರು ಜೀವಜಲದ

Church Buildings

"Ancient Judaism was centered on three elements: The Temple, the priesthood and the sacrifice. When Christ came, He ended all three by fulfilling them in Himself. He is the temple who embodies a new and living house made of living stones - "without hands." He is the priest who has established a new priesthood. He is the perfect and finished sacrifice.¹ Consequently, the Temple, the professional priesthood, and the sacrifices of Judaism all passed away with the coming of Jesus Christ.² Christ was the fulfillment and the reality of it all.³ It can be rightly said that Christianity was the first non-temple-based religion to ever emerge. According to footnote 6 Arthur Wallis in The Radical Christian, on page 83 he wrote "In the Old Testament, God had a sanctuary for His people, in the New, God has His people as a sanctuary." (pg. 10-11)

After the destruction of Jerusalem Jewish Christians waned and Gentile Christians with their pagan backgrounds become more prominent.

Clement of Alexander [united Greek philosophical traditions with Christian doctrine (Wikipedia/wiki/clement_of_alexander and wiki/platoism) was the first person to use the phrase "go to church."⁹ However, Christians did not erect special buildings for worship until the Constantinian era in the fourth century.¹² (pg.12)

When Christianity was born, it was the only religion on the planet that had no sacred objects, no sacred persons and no sacred spaces.¹⁸ The Christianity that conquered the Roman Empire was essentially a home-centered movement.²² Worship, therefore is not spatially located, nor extracted from the totality of life. Biblically speaking, Christians 'holy place' is as omnipresent as their ascended Lord. Worship is not something that happens in a certain place at a certain time. (refer to John 4) It is a lifestyle. Worship happens in spirit and reality inside God's people, for that is where God lives today. [footnote 17 See J. G. Davis, The Secular use of Church Buildings, 3-4] (pg. 14)

In the second and third centuries a shift occurred. The Christians began to adopt the pagan view of reverencing the dead.³⁰ Their burial places were later viewed as "holy space" resulting in the building of small monuments and shrines to honor their dead. (pg. 15-16)

Prior to Constantine granting them freedom from persecution, Christians were a small despised minority. But the Roman Empire was divided between pagans and Christians and Constantine needed to unite it. [In an attempt to unite it, he established a state church and began merging Christian and pagan doctrines by renaming pagan practices with Christian names. (rd)] He also began the construction of church buildings. So, if Christians had

ಉಚಿತ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ.
(ಪ್ರಕಟನೆ 22:17)

- ಈ ದಿನ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮರಣ, ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಶಾಪಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗ ಮತ್ತು ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನೀವು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಬದುಕಲು ಜೀವನವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
(ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 30:19)

ಬಿ. ಆದರೆ ಬೈಬಲ್ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ...?

- ನೀವು ಬದುಕಬಹುದಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.
- ಮೋಕ್ಷವು ಮನುಷ್ಯನ ಬಯಕೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ.
- ದೇವರು ಯಾವುದೂ ನಾಶವಾಗಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಬರಲು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ.
- ದೇವರು ತಾನು ಬಯಸಿದವರ ಮೇಲೆ ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ. (ಪುಟ 73)

ಆರಂಭಿಕ ಚರ್ಚ್ ದೇವರಿಂದ ನ್ಯಾಯಯುತ ತೀರ್ಪು ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು ಆದರೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಬದುಕುವುದು ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪರಿಗಣಿಸಿ:

- ಓ ಮನುಷ್ಯ, ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಅವನು ನಿಮಗೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮತ್ತು ಕರ್ತನು ನಿನ್ನಿಂದ ಏನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ? ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಲು ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಮ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು.
(ಮಿಕಾ 6:8)
- ನೋಡಿ, ನಾನು ಇಂದು ಜೀವನ ಮತ್ತು ಸಮೃದ್ಧಿ, ಸಾವು ಮತ್ತು ವಿನಾಶವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುವಂತೆಯೂ ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಂತೆಯೂ ಆತನ ಆಜ್ಞೆಗಳನ್ನು, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ನಾನು ಇಂದು ನಿನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತೇನೆ.
(ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕಾಂಡ 30:15-16)
- ದೇವರ ದಯೆಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದ ಕಡೆಗೆ [ಜೀವನಶೈಲಿ ಬದಲಾವಣೆ] ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳದೆ, ಆತನ ದಯೆ, ಸಹನೆ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಯ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಗೆ ನೀವು ತಿರಸ್ಕಾರವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೀರಾ? ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹಠಮಾರಿತನ

their sacred buildings as did the Jews and the pagans, their faith would be regarded as legitimate." (pg. 18) [This feeling is current today. Thus, by focusing on buildings we may distract from Christ. (rd)]

Constantine's church buildings were spacious and magnificent modeled after the basilica (common government buildings designed after pagan temples).⁸⁰ They were wonderful for seating passive and docile crowds to watch a performance. This was one of the reasons Constantine chose the basilica model.⁸⁵ The basilica also allowed the sun to fall upon the speaker when he faced the congregation.⁸⁶ (pg. 22)

The Christian basilica had an elevated platform with an altar and bishop's chair, the cathedra or throne.⁹⁴ This chair replaced the seat of judgment of the Roman basilica.⁹⁵ Therefore power and authority rested with the chair. From this seat the bishop delivered his sermon.⁹⁷ (pg. 23) The chair or pulpit elevated the clergy to a position of prominence thus placing him high and above the other of God's people. Then the pew inhibited face to face fellowship, ushering in or becoming a symbol of lethargy and passivity making corporate worship a spectator sport.¹⁷⁵ (pg. 34)

The advent of the church building brought significant changes to the Christian worship:

- Rituals of the imperial court were incorporated into the liturgy.
- Candles appeared following the practice of carrying candles before the emperor's entrance.
- Burning of incense when clergy entered room.
- Special robes patterned after those of Roman government officials.
- Processional music for the beginning of services by choirs.
- Professional clergy performed the "worship service" replacing open participation and intimacy of all worshippers.

As one Catholic scholar wrote, with the coming of Constantine "various customs of ancient Roman culture flowed into the Christian liturgy ... even the ceremonies involved in ancient worship of the emperor as a deity found their way into the church's worship, only in their secularized form."¹⁰⁹ (pg. 24-25) With the advent of church buildings with elevated or raised floor, significance is added to one function over others. By inhibiting fellowship worship begins to become non-participatory. Therefore, an activity done in a specific place and removed from everyday life. (pg. 38) [The Bible is silent on the assembly facility: its arrangement, size or ownership. (rd)]

Order of Worship

ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡದ ಹೃದಯದ ನಿಮಿತ್ತ, ಆತನ ನೀತಿಯುಳ್ಳ ತೀರ್ಪು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ದೇವರ ಕೋಪದ ದಿನಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ಕೋಪವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತೀರಿ. ದೇವರು "ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ." ಒಳ್ಳೇದನ್ನು ಮಾಡುವ ಹರದಿಂದ ಮಹಿಮೆ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಬಯಸುವವರಿಗೆ ಆತನು ನಿತ್ಯಜೀವವನ್ನು ಕೊಡುವನು. ಆದರೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರಿಗೆ ಕೋಪ ಮತ್ತು ಕೋಪ ಇರುತ್ತದೆ. (ರೋಮನ್ನರು 2:4-8)

- ಏನನ್ನಾದರೂ ಮುನ್ನೂಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದರ ನಡುವೆ ಗಮನಾರ್ಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. (ಪುಟ 76)

3. ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಗೆ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಎಂದರೆ ಏನು

ನೀರು ಮತ್ತು ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ಜನಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೇಸು ನಿರೂಪಿಸಿದನು ನೀಡಿದ ಹೇಳಿಕೆಯು ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತಿಯನ್ನರಿಂದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ [Gr. ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸೋ - ಮುಳುಗಿಸಲು. (RD)]. (ಪುಟ 77) ಐರೇನಿಯಸ್ ಬರೆದರು "ಈ ವರ್ಗದ ಪುರುಷರು [ಮನುಷ್ಯರು ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಅಥವಾ ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಮೂಲಕ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ನಾಸ್ತಿಕ] ದೇವರಿಗೆ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಸುವ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲು ಸೈತಾನನಿಂದ ಪ್ರಚೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. 1 (ಪುಟ. 77)

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತಿಯನ್ನರು ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮೂರು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಯೋಜಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ತೊಳೆಯುವಿಕೆಯು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಹತೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ "ಕೃಪೆ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (ಪುಟ 78)

- ಪಾಪಗಳ ಉಪಶಮನ - ಈ ಕೆಳಗಿನವುಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ:
 - ಮತ್ತು ಈಗ ನೀವು ಏನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ಎದ್ದೇಳು, ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಿ, ಆತನ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. (ಕಾಯಿದೆಗಳು 22:16)
 - ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ನಾವು ಮಾಡಿದ ನೀತಿಯಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆತನ ಕರುಣೆಯಿಂದ. ಪವಿತ್ರಾತ್ಮದಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮ

The meeting of the early church was marked by spontaneity, freedom, every-member functioning, vibrancy and open participation. (pg. 50)

Consider:

- 1 Corinthians 12:14 Now the body is not made up of one part but of many.
- 1 Corinthians 12:18 God has arranged the parts in the body, every one of them, just as he wanted them to be.
- 1 Corinthians 12:27 Now you are the body of Christ, and each one of you is a part of it.
- 1 Corinthians 12:31 But eagerly desire the greater gifts.
- 1 Corinthians 13:13-14:1 And now these three remain: faith, hope and love. But the greatest of these is love. Follow the way of love and eagerly desire spiritual gifts, especially the gift of prophecy.

1 Corinthians 14:12 Try to excel in gifts that build up the church, [the assembled Christians (rd)].

Paul discussing activities of the assembled church states "When you come together, everyone has a hymn, or a word of instruction, a revelation, a tongue [a language foreign to either the speaker or hearer therefore in need of translation. (rd)] or an interpretation. All of these must be done for the strengthening of the church. If anyone speaks in a tongue, two - or at the most three - should speak, one at a time, and someone must interpret. If there is no interpreter, the speaker should keep quiet in the church and speak to himself and God. Two or three prophets should speak, and the others should weigh carefully what is said. And if a revelation comes to someone who is sitting down, the first speaker should stop. For you can all prophesy in turn so that everyone may be instructed and encouraged. The spirits of prophets are subject to the control of prophets. For God is not a God of disorder but of peace. (1 Corinthians 14:26-33)

So, what are the points he is making?

- When you come together Assembled Corinth Christians
- Christian men and women have total participation
 - a hymn >
 - a word of instruction >> different activities based on
 - a revelation >> individual functions, gifts.
 - a tongue or an interpretation >

Today's church practice has revised the assembly into two parts:

- a. Bible study where women are allowed to speak

ಮತ್ತು ನವೀಕರಣದ ತೊಳೆಯುವಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸಿದರು. (ತೀತ 3:5)

- ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ನೋವಾ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪೀಟರ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ - ನೀರು ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ - ದೇಹದಿಂದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಯ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ. ಇದು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತದೆ. (1 ಪೇತ್ರ 3:21-22)
- "ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡಿದಿರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆಗಾಗಿ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮತ್ತು ನೀವು ಪವಿತ್ರ ಆತ್ಮದ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೀರಿ. (ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:38)
- ಹೊಸ ಜನನ - ನಿರೋಡಮಸ್‌ಗೆ ಯೇಸುವಿನ ಮಾತುಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುವ ಮಾರ್ಗವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಕುರಿತಾದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಐರೇನಿಯಸ್ ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ, "ನಾವು ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಕುಷ್ಠರೋಗಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಪವಿತ್ರ ನೀರು ಮತ್ತು ಭಗವಂತನ ಆವಾಹನೆಯ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಅಪರಾಧಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗೆ ನಾವು ನವಜಾತ ಶಿಶುಗಳಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಲಾರ್ಡ್ ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ: 'ಮನುಷ್ಯನು ನೀರು ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ ಹೊರತು, ಅವನು ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ.'" 3 (ಜಾನ್ 3:5) (ಪುಟ 79)
- ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳಕು - ಹೊಸದಾಗಿ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪವಿತ್ರಾತ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಂತರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು.
- ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಒಂದು ಖಾಲಿ ಆಚರಣೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ - ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಎಂಬುದು ದೀಕ್ಷೆಯ ಅಲೌಕಿಕ ವಿಧಿಯಾಗಿದ್ದು, ಇದರ ಮೂಲಕ ಹೊಸ ನಂಬಿಕೆಯು ಮಾಂಸದ ಹಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆತ್ಮದ ಹೊಸದಾಗಿ ಮರುಜನ್ಮ ಪಡೆದ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವರು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ

- b. Worship Service where they are not allowed to speak
- All of these must be done for the strengthening of those assembled.
 - Let us not give up [abandon, forsake (rd)] meeting together, as some are in the habit of doing, but let us encourage one another - and all the more as you see the Day approaching. (Hebrews 10:25)

Peel away the superficial alterations that make each protestant church service distinct you will find essentially the same liturgy [a prescribed order (rd)] but not necessarily in the same order: (pg. 48-50)

- The greeting as one enters the building
- Prayer and / or scripture reading
- Song service
- Announcements
- Offering
- Sermon
- Benediction

So, where did the protestant order of worship originate?

1. It has its roots in the medieval Catholic Mass⁹ which incorporated

- Vestments of pagan priest
- Use of incense and holy water in purification rites
- Burning of candles in worship
- Architecture of the Roman basilica
- Law of Rome as the basis of "canon law"
- Title of Pontifex Maximus for the head bishop
- Pagan rituals for the Mass¹⁷ (pg. 53)

2. Luther railed against the miters and staffs of the Roman Catholic leadership and its teaching on the Eucharist. Therefore, he made preaching, rather than the Eucharist, the center of the gathering.²⁶ "A Christian congregation should never gather together without preaching of God's Word and prayer, no matter how brief" ... "the preaching and teaching of God's Word is the most important part of Divine service."²⁹ (pg. 53)

The major changes that Luther made to the Catholic Mass [Eucharistic or Lord's Supper (rd)] were:

- Performed in language of the people
- Gave sermon the central part
- Introduced [returned to (rd)] congregational singing
- Abolished the idea that the Mass was a sacrifice of Christ
- Allowed congregation to partake of bread and cup, rather than just the priest. (pg. 55)

ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನದ ಮೂಲಕ ಹೋದ ಕಾರಣ ದೇವರು ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಕಲಿಸಿದರು.6 (ಪುಟ 80)

- ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜ್ ಆಗದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಡ್ಯಾಮ್ ಆಗಿದಾರೆಯೇ? - ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಲು ಎಂದಿಗೂ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಪೇಗನ್‌ಗಳಿಗೆ ದೇವರು ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯಯುತವಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ನಂಬಿದ್ದರು.
- ಇವಾಂಜೆಲಿಕಲ್ ರೈಟ್ ಆಫ್ ಪ್ಯಾಸೇಜ್ - ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾವು ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧಕರು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಪುನರ್ಜನ್ಮದ ಬತಿಹಾಸಿಕ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶೇಷ ಸಮಾರಂಭವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದೇವೆ - ಬಲಿಪೀಠದ ಕರೆ. ಪೀಟರ್ "ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಯೇಸುವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು "ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡಿಸಿರಿ, ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪಾಪಗಳ ಉಪಶಮನಕ್ಕಾಗಿ ಯೇಸುವಿನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ [ಅಧಿಕಾರ (RD)] ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜ್ ಆಗಲಿ. ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:38 "ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಬಲಿಪೀಠದ ಕರೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ ಹದಿನೆಂಟನೇ ಮತ್ತು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನದ ಚಳುವಳಿಗಳು." (ಪುಟ 82) [TBibleWay ಪಾಠವನ್ನು ನೋಡಿ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಇನ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್]

4. ಸಮೃದ್ಧಿ: ಒಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಬಲೆ

ಪ್ರಿಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವು ಏಳಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ನೀವು ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಸಮೃದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. (3 ಜಾನ್ 2) ಜಾನ್ ಅವರಿಗೆ ದೇವರಿಂದ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ, ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತು ಸುವಾರ್ತೆ ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದನೇ? ಕೆಳಗಿನವುಗಳು ಬೈಬಲ್‌ನಿಂದ ಇತರ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಾಗಿವೆ. (ಪುಟ 84)

- ಯಾಕೆಂದರೆ ಹಣದ ಮೋಹವು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ದುಷ್ಟತನದ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಜನರು, ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾರೆ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ದುಃಖಗಳಿಂದ

3. Calvin did away with the pipe organ and choirs as they were not explicitly mentioned in the New Testament.⁶⁴ (pg.58)

4. Puritan Calvinists forsake the clerical vestments, icons, and ornaments.⁸⁶ The sermon reached its zenith in the American puritans. They also punished by putting in stocks and fined members who missed the Sunday morning sermon.^{88, 89} (pg. 63)

5. The Methodists popularized the Sunday evening worship.⁹⁸ (pg. 64)

6. The Frontier-Revivalists changed the goal of preaching to evangelist sermons.¹⁰¹ (pg.65)

7. The Methodists and the Frontier Revivalists gave birth to the "altar call."¹¹² (pg. 66) Referred to as the "anxious bench" by Charles Finny.¹¹³ The most lasting element of Finley was pragmatism if something works, it should be embraced regardless of ethical considerations.¹¹² (pg. 67) Or, "the ends justifies the means." (pg.68) American Frontier-Revivalism turned the church into a preaching station and reduced the assembly experience of edification into an evangelistic mission.¹²⁵ It created pulpit personalities as the dominating attraction for the church. As a result mutual edification of every-member functioning to corporately manifest Jesus Christ before principalities and powers was lost.¹²⁷ (pg. 69)

8. D. L. Moody in the late 1800's introduced the "sinner's prayer"¹³⁶ and Billy Graham updated Moody's technique some fifty years later.¹³⁷ (pg. 70)

9. Beginning in 1906 the Pentecostal movement introduced the lifting of hands, dancing in pews, hand clapping, speaking in tongues [not some known language but gibberish (rd)] and the use of tambourines. (pg. 72)

Therefore, the protestant order of worship is: (pg. 73-77)

- Officiated and directed by a clergyman.
- The sermon was made the center of a worship service that was highly predictable, perfunctory and mechanical, and with no spontaneity.
- Mutual edification with participation by members was repressed therefore became silent.
- Passive liturgy with its limited functions implies the putting in an hour per week is the key to victorious Christian life.

The Sermon

By the removal of the sermon, the attendance at the Sunday morning service is doomed to drop as the sermon is the bedrock of the protestant liturgy. (pg. 85) It actually detracts from the purpose for which God designed the

ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. (1 ತಿಮೋತಿ 6:10)

- ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಹಣದ ಮೋಹದಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತರಾಗಿರಿ. (ಇಬ್ರಿಯ 13:5)
- ಪತಂಗ ಮತ್ತು ತುಕ್ಕು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳರು ನುಗ್ಗಿ ಕದಿಯುವ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಮಗಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಮಗಾಗಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಪತಂಗ ಮತ್ತು ತುಕ್ಕು ನಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳರು ಒಳನುಗ್ಗಿ ಕದಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯವೂ ಇರುತ್ತದೆ. (ಮ್ಯಾಥೂಸ್ 6:19-21)
- ಯಾರೂ ಇಬ್ಬರು ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದೋ ಅವನು ಒಬ್ಬನನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾನೆ, ಅಥವಾ ಅವನು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ನಿಷ್ಠನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವು ದೇವರು ಮತ್ತು ಹಣ ಎರಡನ್ನೂ ಸೇವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. (ಮ್ಯಾಥೂಸ್ 6:24)
- ಆದರೆ ನಮಗೆ ಊಟ-ಉಡುಪು ಇದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲು ಬಯಸುವ ಜನರು ಪ್ರಲೋಭನೆ ಮತ್ತು ಬಲೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ನಾಶ ಮತ್ತು ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವ ಅನೇಕ ಮೂರ್ಖ ಮತ್ತು ಹಾನಿಕಾರಕ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. (1 ತಿಮೋತಿ 6:8-9)
 - ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಅಪಾಯಗಳು - ಹರ್ಮ್ಸ್ (ಕ್ರಿ.ಶ. 150 ರ ಮೊದಲು) ಬರೆದರು: "ಇವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರು, ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಲೇಶವು ಬಂದಾಗ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ವ್ಯವಹಾರದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಮೊದಲು ಕಡಿತಗೊಳಿಸದ ಹೊರತು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಲಾರರು." 3 (ಪುಟ 85) [ಆದರೆ ದೇವರು ಬಡತನವನ್ನು ಬೇಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಖಂಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸಂಪತ್ತಿನ ಬಯಕೆ ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4 ರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಇತರರಿಗೆ ನೀಡಲು ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. (RD)] ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ದೇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ನೀಡಬಹುದು? ಸಂಪತ್ತು ದೇವರಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ದೇವರ

church to gather and has very little to do with genuine spiritual growth. (pg. 86-87)

- It is a regular occurrence - once every week.
- It is delivered by the same person - professional speaker.
- It is delivered to a passive audience - a monologue, or lecture.
- It is a cultivated form of speech - a specific structure around 3 to 5 points.

In contrast the apostles' preaching was: (pg. 88)

- Sporadic.
- Delivered on special occasions to deal with specific problems.
- Extemporaneous without rhetorical structure.
- In a dialogue form with questioning and interruptions from the audience.

The earliest record of Christian source of regular sermonizing is found during the second century.¹⁴ Clement of Alexander lamented the fact that sermons did so little to change Christians.¹⁵ (pg. 89)

The headwaters of the sermon goes back to the wandering teachers, called sophists, of the fifth-century BC. They were expert debaters using emotional appeals. Physical appearance and clever language to "sell" their arguments.¹⁸ This spawned a class of men who became masters of fine phrases, "cultivating style for styles sake." They were experts at imitating form rather than substance.²⁰ Sophists were identified by special clothing, had a fixed residence where they gave regular sermons to the same audience and earned a good deal of money. (pg.89)

About a century later Aristotle gave to rhetoric the three-point speech.²² Orators could bring a crowd to a frenzy by their powerful speaking skills.²⁷

The Greek sermon type found its way into the Christian church around the third century...open meetings begin to die out, and church gatherings became more and more liturgical [rites prescribed for a religious service or public worship (rd)] developing into a "service."³⁰ Thus the pagan notion of a trained professional speaker who delivers orations for a fee moved straight into the Christian bloodstream. (pg. 91) This new style emphasized polished rhetoric, sophisticated grammar, flowery eloquence, and monologue. (pg. 92)

This type of teaching or preaching has had a negative impact on the church:

- It makes the preacher the virtuoso performer.
- It encourages passivity thus suffocating mutual ministry and open participation meetings of members.

ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪಾಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಡವರೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. (ಪುಟ 87)

- ಅವರ ಸಂದೇಶ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಸಂದೇಶದ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನು ಇಂದು ಸಮೃದ್ಧಿಯ ಸುವಾರ್ತೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ "ಭಗವಂತನು ಮುಂದುವರಿಸಿದನು, 'ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ, ಸೈತಾನ, ನನ್ನ ಹಣದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿರಿ!' ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರದಂತೆ ಸೈತಾನನು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ - ನಾನಲ್ಲ." 10 (ಪುಟ.88)
- ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ನರು ಉತ್ತಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ - ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ನರು ಬರೆದ ಪತ್ರಗಳು ಅವರು ಇತರ ಮಾನವಕುಲದಂತೆಯೇ ಅದೇ ಪ್ಲೇಗ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ವಿಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. (ಪುಟ 89)

5. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನೈತಿಕತೆ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆಯೇ?

ಇವೆರಡರ ನಡುವೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ ಎಂದು ಜಾನ್ ಕ್ಯಾಲ್ವಿನ್ ಒತ್ತಿಹೇಳಿದರು [ಹಳೆಯ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗಳ ನೈತಿಕತೆ (rd)].1 (ಪುಟ. 91) ಆದಾಗ್ಯೂ, ಕ್ರಿಸ್ತನ ನೈತಿಕ ಬೋಧನೆಗಳು ನೈತಿಕ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ನರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಬೋಧನೆಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋದವು. (ಪುಟ 92)

ಲೇಖಕರು ಹಲವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾರೆ

- "ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಬೇಡ" ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ಏನನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದನು? [ಮೂಲತಃ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಒಬ್ಬನು ಮಾಡಿದ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸಲು ಅಥವಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ದೇವರನ್ನು ಕರೆಯುವುದಾಗಿದೆ. ಇಂದು ಇದು "ನೀವು ಹೇಳಲು ಹೊರಟಿರುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸತ್ಯವೇ?" ದೇವರು ನನ್ನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ" ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯು ಪ್ರಮಾಣವಚನದ ಮೂಲ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ. (rd)]
- ಯುದ್ಧ ನೈತಿಕವಾಗಿ ತಪ್ಪೇ? [ದೇವರು ಆತನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಇನ್ನೂ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. (RD)]
- ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನು ಮರಣದಂಡನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಬೇಕು?

- c. It preserves the clergy even if not called such.
- d. It de-skills the saints.
- e. It produces impractical lessons.

The Pastor

Remove the present-day pastor/leader and Protestantism as we know it would die. He is the embodiment of Protestant Christianity the dominating focal point, mainstay, and centerpiece of the contemporary church. The profound irony is that there is not a single verse in the entire New Testament that supports such. However, pastor is biblical. (pg.106-7) Observe:

Ephesians 4:11 "He gave some as apostles, and some as prophets, and some as evangelists, and some as pastors and teachers" is the only verse where pastor is used. [This Greek word for pastor, *poiména*, is translated as shepherd within the same context of leader of the type mentioned in Ephesians in 1 Peter 2:25. (rd)]

- a. The word is plural.
- b. It means shepherd(s) a metaphor describing function.⁴
First century shepherds (pastors) were local elders (presbyters) and overseers (guardians, sentinels) of the church. Their function is at odds with the contemporary pastoral role⁹ [in most protestant churches. (pg. 108)

The seeds of the contemporary pastor can even be detected in the New Testament era. Diotrephes, who "love[d] to have the preeminence" in the church (3 John 9-10).¹² (pg. 109)

Up until the third century, the church had no official leadership. That it had leaders is without dispute. But leadership was unofficial in the sense that there were no religious "offices" or sociological slots to fill.¹³

They were religious groups without priest, temple or sacrifice.¹⁴ (pg. 109-110) [Leadership was / is a function not a position. (Refer to TheBibleWay lesson Functions of God's Shepherds (rd)]

Ignatius of Antioch (35-107) was instrumental in the shift toward a single leader. He elevated one of the elders in each church above all others. The elevated elder was then called the bishop [a word for overseer (rd)].²⁰ (pg. 110-111) Ignatius thought this was necessary to remedy false doctrine and establish church unity.²⁷ (pg. 112)

The bishop eventually became the main administrator and distributor of the church's wealth.¹³ In effect he became

[ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಆದೇಶವನ್ನು ತರಲು ದೇವರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನೇಮಿಸಿದನು. (RD)]

ಪೇಗನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ? ನಮ್ಮ ಚರ್ಚ್ ಆಚರಣೆಗಳ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದು,

ಫ್ರಾಂಕ್ ವಿಯೋಲಾ ಮತ್ತು ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಾ ಅವರು ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಳನೋಟವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದೇ ಎಂದು ನೋಡಲು ಮೊದಲ ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬರಹಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಪೇಗನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ? ನಮ್ಮ ಚರ್ಚ್ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ರೂಟ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋರಿಂಗ್, 1998, ಟೆಂಡೇಲ್ ಹೌಸ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್, ಇಂಕ್. ಅವರು ಇಂದಿನ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಬೈಬಲ್ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿದರು.

"ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್‌ನ ಇತಿಹಾಸ ಎರಡರೊಂದಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿರಲು ಸಮಯವಾಗಿದೆ, ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬಾರದು ಮತ್ತು ಏನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಉತ್ತಮ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇದು ಸಮಯವಾಗಿದೆ." (ಪರಿಚಯ ಪುಟ (RD)]

ಪೇಗನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ? ಇಂದಿನ ಚರ್ಚ್‌ಗಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಬೈಬಲ್ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಆರೋಪಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರಾವೆ ಪಠ್ಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಬಳಸುವ ಮೂಲಕ, ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಆರೋಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಸವಾಲು ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂದರೆ:

- ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡಗಳು
- ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮ
- ಪೂಜೆ
- ಪಾದ್ರಿ
- ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗಿನ ವೇಷಭೂಷಣಗಳು
- ಸಂಗೀತ ಮಂತ್ರಿಗಳು
- ದಶಾಂಶ ಮತ್ತು ಪಾದ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳ
- ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್
- ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್
- ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶಿಕ್ಷಣ

the solo pastor of the church - the professional in common worship (their spokesperson).³⁶ (pg.112)

Clement of Rome, who died in about 100, is credited with making a distinction between leaders and non-leaders, laity³⁸ with Tertullian (c. 160 - c. 225) being the first to use clergy.⁴⁰ (pg. 113-114)

After the Council of Nicaea (325) bishops delegated the responsibility of the Lord's Supper to the presbyters, deputy bishops⁵³ (pg. 114)

Cyprian of Carthage [third century] argued for an unbroken succession of the bishops that traced back to Peter.⁶⁰ (pg. 115)

By the fourth century, the church followed the example of the Roman Empire. Emperor Constantine organized the church into dioceses [dioceses "a governor's jurisdiction" www.etymonline.com (rd)] along the pattern of the Roman regional districts. Later Pope Gregory shaped the ministry of the entire church after Roman law.⁸¹ (pg. 119)

Constantine gave the bishop of Rome more power than he gave Roman governors. They had the prestige of church office bearers, a favored class, power of a wealthy elite and more of a career than a calling.⁹⁹ The net result was alarming: (pg. 120-121)

The clergy/laity gap widened as the clergy were the trained leaders, guardians of orthodoxy - the rulers and teachers of the people. They possessed gifts and graces not available to lesser mortals. The laity were second-class, untrained Christians.¹⁰³ (pg. 122) This gave way to the ordination of a spiritually elite group of "holy men."¹⁰⁸ By the fourth century the ordination ceremony was embellished by symbolic garments and solemn rituals.¹²⁰ This process used the very same words from the Roman civil world.¹²¹ (pg. 123-125)

- The unscriptural clergy/laity distinction has done untold harm to the body of Christ. (pg.136-137) It divided Christians into first and second-class Christians. It suffocated individual functioning and made ineffectual the teaching that every member has both the right and the privilege to minister in church meetings. The pastor/preacher position rivals the functioning headship of Christ in His church.¹⁸⁸
- The present-day pastor was born out of the single-bishop rule first spawned by Ignatius and Cyprian, evolving into the local presbyter, which in the Middle Ages grew into the Catholic priest. During the Reformation he was transformed from priest into "the

- ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ

[ಗಮನಿಸಿ: ಈ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಕುರುಡಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತುತ ಚರ್ಚ್ ಆಚರಣೆಗಳು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಲೇಖಕನು ತನ್ನ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇರಿಸಬೇಕು, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಬೇಕು, ಯಾರಿಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ನಿರ್ಣಯ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇತರ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೆರೆದಿಡಿ. ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಲಹೆ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಂತರ ಒಟ್ಟು ಪ್ಯಾಕೇಜ್ ಎಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ. (RD)]

ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡಗಳು

"ಪ್ರಾಚೀನ ಜುದಾಯಿಸಂ ಮೂರು ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿತ್ತು: ದೇವಾಲಯ, ಪೌರೋಹಿತ ಮತ್ತು ತ್ಯಾಗ. ಕ್ರಿಸ್ತನು ಬಂದಾಗ, ಅವನು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಪೂರೈಸುವ ಮೂಲಕ ಮೂರನ್ನೂ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದನು. ಅವನು ಜೀವಂತ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹೊಸ ಮತ್ತು ಜೀವಂತ ಮನೆಯನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸುವ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದೆ - "ಇಲ್ಲದೆ. ಕೈಗಳು." ಅವರು ಹೊಸ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಪಾದ್ರಿ. ಅವರು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಮತ್ತು ಪೂರ್ಣಗೊಂಡ ತ್ಯಾಗ.1 ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ದೇವಾಲಯ, ವೃತ್ತಿಪರ ಪೌರೋಹಿತ ಮತ್ತು ಯಹೂದಿ ಧರ್ಮದ ತ್ಯಾಗಗಳು ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಗತಿಸಿದವು.2 ಕ್ರಿಸ್ತನು ಇದು ಎಲ್ಲದರ ನೆರವೇರಿಕೆ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ.3 ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಇದುವರೆಗೆ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಮೊದಲ ದೇವಾಲಯ-ಆಧಾರಿತ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ 6 ರ ಪ್ರಕಾರ ದಿ ರಾಡಿಕಲ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನಲ್ಲಿ ಆರ್ಥರ್ ವಾಲಿಸ್, ಪುಟ 83 ರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರಿಗೆ ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದನು, ಹೊಸದಲ್ಲಿ, ದೇವರು ತನ್ನ ಜನರನ್ನು ಅಭಯಾರಣ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ.(ಪುಟ 10-11)

ಜೆರುಸಲೆಮ್ಮ ವಿನಾಶದ ನಂತರ ಯಹೂದಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಕ್ಷೀಣಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪೇಗನ್ ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಜೆಂಟೈಲ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ [ಯುನೈಟೆಡ್ ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದೊಂದಿಗೆ

preacher," "the minister," and finally "the pastor." (pg. 141)

" The Catholic priests had seven duties at the time of the Reformation.²⁰⁸ The protestant pastor takes upon himself all of these responsibilities plus he sometimes blesses civic events. These duties were/are: (pg141)

1. Preaching
2. Sacraments
3. Prayers for the flock
4. A disciplined godly life
5. Church rites
6. Supporting the poor
7. Visiting the sick

Sunday Morning Costume

Every Sunday morning, millions of Protestants throughout the world put on their best clothes to attend Sunday Morning Church.¹ Originally dressing up for any occasion was only an option for the wealthiest nobility. This changed with the invention of mass textile manufacturing and the development of urban society.⁶ Fine clothes became more affordable to common people. The middle class was born and they began to emulate the envied aristocracy.⁷ (pg. 148) Their pastors distinguished their importance by their special clothing.

However, the dressing up represents: (pg. 148-150)

- a. A division between the secular and the sacred.
- b. The illusion that we are good because of our attire, thereby possibly covering up less than godly lives.
- c. Differences in social and/or racial classes.
- d. A false delusion that one is "irreverent" by wearing informal clothing [not wearing our very best (rd)].

[Note: James 2:1-2 warns about an attitude of feeling superior to others, partiality and looking down upon the poor and "less fortunate." (rd)]

It was Clement of Alexander who argued that clergy should wear better garments than laity.²⁶ (pg. 150) The official Roman dress was gradually adopted by the priest and deacons following Constantine's move to Constantinople. ²⁹ Jerome (ca. 342-420) remarked that the clergy should never enter into the sanctuary wearing everyday garments.³⁴ (pg. 151) By the Middle Ages, their clothing had acquired mystical and symbolic meanings.³⁷ (pg. 152)

The Reformers adopted the scholar's black gown, also known as the philosopher's cloak.⁴³ So prevalent was the new clerical garb that the black gown of the secular scholar became the garment of the Protestant pastor.⁴⁴ (pg. 152)

(ವಿಕಿಪೀಡಿಯ/ವಿಕಿ/ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಮತ್ತು ವಿಕಿ/ಪ್ಲೇಟೋಯಿಸಂ) "ಗೋ ಟು ಚರ್ಚ್" ಎಂಬ ಪದಗುಚ್ಚವನ್ನು ಬಳಸಿದ ಮೊದಲ ವ್ಯಕ್ತಿ. ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಯುಗ.12 (ಪುಟ.12)

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ, ಗ್ರಹದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೇ ಪವಿತ್ರ ವಸ್ತುಗಳು, ಪವಿತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳಿಲ್ಲದ ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿತ್ತು. 18 ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಮನೆ-ಕೇಂದ್ರಿತ ಚಳುವಳಿಯಾಗಿತ್ತು. 22 ಆರಾಧನೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ಇದೆ, ಅಥವಾ ಜೀವನದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಹೊರತೆಗೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ. ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವು ಅವರ ಆರೋಹಣ ಪ್ರಭುವಿನಂತೆಯೇ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿದೆ. ಪೂಜೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. (ಜಾನ್ 4 ಅನ್ನು ನೋಡಿ) ಇದು ಜೀವನಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ. ಆರಾಧನೆಯು ದೇವರ ಜನರೊಳಗೆ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ದೇವರು ಇಂದು ವಾಸಿಸುತ್ತಾನೆ. [ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿ 17 ನೋಡಿ JG ಡೇವಿಸ್, ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಬಳಕೆ, 3-4] (ಪುಟ 14)

ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಸಂಭವಿಸಿತು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಸತ್ತವರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವ ಪೇಗನ್ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. (ಪುಟ 15-16)

ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ಅವರಿಗೆ ಶೋಷಣೆಯಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೊದಲು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಅಲ್ಪ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪೇಗನ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ನಡುವೆ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ಅದನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. [ಅದನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ, ಅವರು ರಾಜ್ಯ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಹೆಸರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಪೇಗನ್ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಮರುನಾಮಕರಣ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮತ್ತು ಪೇಗನ್ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ವಿಲೀನಗೊಳಿಸಿದರು. (RD)] ಅವರು ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಸಹ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಯಹೂದಿಗಳು ಮತ್ತು ಪೇಗನ್ಗಳಂತೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ತಮ್ಮ ಪವಿತ್ರ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ." (ಪುಟ. 18) [ಈ ಭಾವನೆ ಇಂದು ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಕಟ್ಟಡಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಕ್ರಿಸ್ತನಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗಬಹುದು. (RD)]

All this special clothing clearly distinguishes the two classes: professional and nonprofessional perhaps even discriminating against the nonprofessional. (pg. 154)

Ministers of Music

During Constantine's reign, choirs were developed and trained to help celebrate the Eucharist. This practice was borrowed from Roman custom, which began its imperial ceremonies with professional music.² However, the root is found in pagan Greek temples and Greek drama.³ (pg. 158-159)

With the advent of the choir in the Christian church, singing was no longer done by all of God's people but by the clerical staff composed of trained singers.⁵ This shift was partly due to the fact that heretical doctrines were spread through hymn singing. The clergy felt that if singing of hymns was in their control, it would curb the heresy.⁶ This also increased the power of the clergy. (pg. 159) [Do the songs sung today promote non-biblical teachings? (rd)]

Luther encouraged congregational singing during parts of the service.²⁸ (pg. 162)

In many contemporary churches, charismatic or non-charismatic, the choir has been replaced by the praise team.⁵⁰ (pg. 164)

Listen to Paul's description of a New Testament church meeting: (pg. 166)

- a. Every one of you hath a song. (1 Corinthians 14:26)
- b. Speak to one another in psalms, hymns and spiritual songs. (Ephesians 5:19)

Consider the words "Every one of you." Song leaders, choirs and worship teams make it impossible by limiting the leadership of Christ - specifically of leading His brethren into singing praise songs to His Father. (pg. 166-167)

When worship songs can only be announced, initiated, and led by the talented, this element of service becomes more like entertainment than corporate worship.¹⁷ And only those who "make the cut" are allowed to participate in the ministry of leading songs. (pg. 167) [It is what is pleasing to the attendees rather what is pleasing to God from the attendees. (rd)]

Tithing and Clergy Salaries

Tithing does appear in the Bible. So, yes, tithing is biblical. But it is not Christian. The tithe belongs to ancient Israel. It was essentially their income tax. Never in the New Testament or during the first century do you find Christians tithing. (pg. 172) With the death of Jesus, all

ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟೈನ್‌ನ ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡಗಳು ವಿಶಾಲವಾದ ಮತ್ತು ಭವ್ಯವಾದ ಬೆಸಿಲಿಕಾ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿವೆ (ಪೇಗನ್ ದೇವಾಲಯಗಳ ನಂತರ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಟ್ಟಡಗಳು).⁸⁰ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಲು ನಿಷ್ಠೆಯ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯ ಜನಸಮೂಹವನ್ನು ಕೂರಿಸಲು ಅವು ಅದ್ಭುತವಾಗಿವೆ. ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ಬೆಸಿಲಿಕಾ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ ಕಾರಣಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೆಸಿಲಿಕಾವು ಬಲಿಪೀಠ ಮತ್ತು ಬಿಷಪ್ ಕುರ್ಚಿ, ಕ್ಯಾಥೆಡ್ರಾ ಅಥವಾ ಸಿಂಹಾಸನದೊಂದಿಗೆ ಎತ್ತರದ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು.⁹⁴ ಈ ಕುರ್ಚಿ ರೋಮನ್ ಬೆಸಿಲಿಕಾದ ತೀರ್ಪಿನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು.⁹⁵ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಈ ಆಸನದಿಂದ ಬಿಷಪ್ ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದರು.⁹⁷ (ಪುಟ. 23) ಕುರ್ಚಿ ಅಥವಾ ಪಲ್ಟಿಟ್ ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿತು, ಹೀಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ದೇವರ ಜನರಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮತ್ತು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಇರಿಸಿತು. ನಂತರ ಪೀಠವು ಮುಖಾಮುಖಿ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಅನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿತು, ಆಲಸ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಠೆಯತೆಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ ಅಥವಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ವೀಕ್ಷಕರ ಕ್ರಿಡೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು

ಚರ್ಚ್ ಕಟ್ಟಡದ ಆಗಮನವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆರಾಧನೆಗೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿತು:

- g. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.
- h. ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಪ್ರವೇಶದ ಮೊದಲು ಮೇಣದಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮೇಣದಬತ್ತಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು.
- i. ಪಾದ್ರಿಗಳು ಕೋಣೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ ಧೂಪದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಸುಡುವುದು.
- j. ರೋಮನ್ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಾದರಿಯ ವಿಶೇಷ ನಿಲುವುಗಳು.
- k. ಗಾಯಕರಿಂದ ಸೇವೆಗಳ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕಾಗಿ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಸಂಗೀತ.
- l. ವೃತ್ತಿಪರ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಧಕರ ಮುಕ್ತ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವ "ಆರಾಧನಾ ಸೇವೆ" ನಡೆಸಿದರು.

ಒಬ್ಬ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬರೆದಂತೆ, ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟೈನ್‌ನ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ "ಪ್ರಾಚೀನ ರೋಮನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿವಿಧ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯಿತು ... ಚಕ್ರವರ್ತಿಯನ್ನು ದೇವತೆಯಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ

ceremonial codes that belonged to the Jews were nailed to Christ's cross and buried, never to be used again to condemn us. [He came not to abolish the Law or the Prophets but to fulfill them Matthew 5:17 (rd)] We see the first-century Christians as stewards giving cheerfully according to their ability - not dutifully out of a command.⁷ Giving in the early church was voluntary.⁸ And those who benefited from it were the poor, sick, orphans, widows, prisoners, strangers and church planters. ⁹ (pg. 173) [If a Christian must tithe because commanded, then his gift is not voluntary, not according to his ability and not from his heart but because of duty. Thus, by giving his tithe one earns his reward, salvation. (rd)]

In the third century, Cyprian of Carthage was the first Christian writer to mention the practice of financially supporting clergy. He urged that just as the Levites were supported by the tithe, so should the Christian clergy.¹⁶ (pg.176) By the end of the tenth century, the tithe had developed into a legal requirement to fund the state church - demanded by the clergy and enforced by the secular authorities!²⁸ (pg. 177 So far as clergy salaries go, ministers were unsalaried for the first three centuries. But when Constantine appeared, he instituted the practice of paying a fixed salary to the clergy from church funds and municipal and imperial treasuries.³⁰ Thus was born the clergy salary. (pg. 178)

Giving salaries to pastors elevates them above the rest of people. It creates a clerical caste that turns the living body of Christ into a business. Since "the pastor" and his staff are compensated for ministry, they are paid professionals and the rest of the church lapses into a state of passive dependence. If all Christians got in touch with the call that lies within them to be functioning priest in the Lord's house, why would we be paying our pastor? In addition, paying a pastor encourages him to be a man pleaser. (pg. 180-181)

Baptism

Most evangelical Christians believe in and practice believer's baptism as opposed to infant baptism. Likewise, most Protestants believe in the practice of baptism by immersion or pouring rather than sprinkling.² [Baptism is from the Greek word *baptizo*, transliterated as baptism, a dipping, plunging, or immersing, the Greek word for sprinkling is *rantizo* and the Greek word for pouring is *cheo* (rd)] In the first century, water baptism was the way someone came to the Lord.⁶ For this reason, the confession and baptism are vitally linked to the exercise of saving faith. So much so that the New Testament writers often use baptism in place of the word faith and link it to being "saved."⁷ That is because baptism was the early Christians initial confession of faith in Christ. (pg. 188-189) [David Bercot stated "baptism was frequently referred to as "grace." (rd)]

ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಸಮಾರಂಭಗಳು ಸಹ ಚರ್ಚನ ಆರಾಧನೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು, ಅವುಗಳ ಜಾತ್ಯತೀತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. .109 (ಪುಟ. 24-25) ಎತ್ತರದ ಅಥವಾ ಎತ್ತರಿಸಿದ ಮಹಡಿಯೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ, ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಇತರರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ, ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸುವ ಮೂಲಕ ಭಾಗವಹಿಸದಿರುವುದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. (ಪುಟ 38) [ಜೋಡಣೆ ಸೌಲಭ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಬೈಬಲ್ ಮೌನವಾಗಿದೆ: ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಗಾತ್ರ ಅಥವಾ ಮಾಲೀಕತ್ವ. (RD)]

ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮ

ಆರಂಭಿಕ ಚರ್ಚನ ಸಭೆಯು ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ, ಚೈತನ್ಯ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. (ಪುಟ 50)

ಪರಿಗಣಿಸಿ:

- 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12:14 ಈಗ ದೇಹವು ಒಂದು ಭಾಗದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಆದರೆ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.
- 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12:18 ದೇವರು ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ಜೋಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.
- 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12:27 ಈಗ ನೀವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹವಾಗಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅದರ ಭಾಗವಾಗಿದ್ದೀರಿ.
- 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 12:31 ಆದರೆ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ.
- 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 13:13-14:1 ಮತ್ತು ಈಗ ಈ ಮೂರು ಉಳಿದಿವೆ: ನಂಬಿಕೆ, ಭರವಸೆ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದದ್ದು ಪ್ರೀತಿ. ಪ್ರೀತಿಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಯಸಿ.

1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 14:12 ಚರ್ಚ ಅನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಉಡುಗೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ, [ಜೋಡಿಸಿದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು (ಆರ್ಡಿ)].

ಪ್ರವಾದಿಗಳ ಆತ್ಮಗಳು ಪ್ರವಾದಿಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುತ್ತವೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ದೇವರು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದೇವರಲ್ಲ ಆದರೆ ಶಾಂತಿಯ ದೇವರು. (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 14:26-33)

In our day [in some perhaps most churches (rd)] the "sinner's prayer" has often replaced the role of water baptism. Unbelievers are told, "Say this prayer after me, accept Jesus as your personal savior, and you will be saved." But nowhere in all the New Testament do we find any person being led to the Lord by a sinner's prayer. And there is not the faintest whisper in the Bible about a "personal" Savior. Put another way water baptism was the sinner's prayer in century one! Baptism accompanied the acceptance of the gospel and it occurred immediately. (pg. 189) [Peter in 1 Peter 3:21 stated that baptism now saves you by the resurrection of Jesus Christ as one calls upon God to forgive him of his sins. (rd)]

Baptism marked a complete break with the past and a full entrance into Christ and His church. Baptism was simultaneously and act of faith as well as an expression of faith.⁸ (pg. 189)

Beginning in the second century some influential Christians taught that baptism must be preceded by a period of instruction, prayer and fasting.⁹ You must show yourself worthy of baptism by your conduct.¹¹ [Such was not the case on Pentecost as their baptism appears to have been immediate. (rd)]

Tradition has removed the true meaning and power behind water baptism. Properly conceived and practiced water baptism is the believer's confession of faith before men, demons, angels and God. Baptism is a visible sign that depicts our separation from the world,⁴⁷ our death with Christ, the burial of our old man,⁴⁸ the death of the old creation,⁴⁹ and the washing of the Word of God. To replace the New Testament water baptism with the sinner's prayer is to deplete baptism of its God given testimony. (pg. 196) [The old or fleshly man (sinful man) believed Christ and His message, died to his sinful way of life, was buried * in water (immersion or baptism). He was cleansed of sin, resurrected as a new living spiritual being and put onto Christ's body, the church, by God by his belief, faith, trust and obedience. (rd)]

* { Greek *sunthapto* (*sun* with + *thapto* entomb) - to bury with, or together (Vine's Expository Dictionary) - so one is buried and united with Christ in His death. }

Lord's Supper

For early Christians, the Lord's Supper was a communal meal.²² The mood was one of celebration and joy. When believers first gathered for the meal, they broke bread and passed it around. Then they ate their meal, which was concluded after the cup was passed around. The Lord's Supper was essentially a banquet. And there was no clergy to officiate.³¹ Because of Paul's statement warning about unworthiness in 1 Corinthians 11:27-33 some began to teach the Lord's Supper was dangerous. Apparently, they

ಹಾಗಾದರೆ, ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಂಶಗಳೇನು?

- ನೀವು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಕೊರಿಂತ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಬಂದಾಗ
- ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರು ಒಟ್ಟು ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ
 - ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರ >
 - ಸೂಚನೆಯ ಪದ >> ಆಧರಿಸಿ ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು
 - ಒಂದು ಬಹಿರಂಗ >> ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳು, ಉಡುಗೊರೆಗಳು.
 - ಒಂದು ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ >

ಇಂದಿನ ಚರ್ಚ್ ಅಭ್ಯಾಸವು ಸಭೆಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿದೆ:

- a. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವ ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನ
- b. ಅವರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಪೂಜಾ ಸೇವೆ
 - ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದವರ ಬಲವರ್ಧನೆಗೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.
 - ಕೆಲವರು ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಭೇಟಿಯಾಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಡಿ, ಆದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸೋಣ - ಮತ್ತು ದಿನವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೀವು ನೋಡುತ್ತೀರಿ. (ಇಬ್ರಿಯ 10:25)

ಪ್ರತಿ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಚರ್ಚ್ ಸೇವೆಯನ್ನು ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿಸುವ ಮೇಲೋಟದ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ನೀವು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು [ನಿಗದಿತ ಆದೇಶ (ಆರ್ಡಿ)] ಆದರೆ ಅದೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ: (ಪುಟ 48-50)

- ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಶುಭಾಶಯ
- ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು / ಅಥವಾ ಸ್ಪಿಷ್ಟರ್ ಓದುವಿಕೆ
- ಹಾಡಿನ ಸೇವೆ
- ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು
- ನೀಡುತ್ತಿದೆ
- ಧರ್ಮೋಪದೇಶ
- ಆಶೀರ್ವಾದ

ಹಾಗಾದರೆ, ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮವು ಎಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು?

1. ಇದು ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಮಾಸ್ 9 ನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಅದು ಸಂಯೋಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ
 - h. ಪೇಗನ್ ಪಾದ್ರಿಯ ಉಡುಪುಗಳು

did not relate the warning to discriminating against the poor and becoming drunk as the unworthy part. (pg. 192)

Around the time of Tertullian (c. 160 - c. 225), the bread and the cup began to be separated from the meal.²⁵ With the abandonment of the meal, the terms breaking of bread and Lord's Supper was replaced with the Greek word Eucharist.³⁰ Irenaeus (130-200) began referring to it as an "offering"³¹ or "sacrifice." An altar table where the bread and cup were placed and came to be seen as the place where the victim was offered.³² The Supper was no longer a community event. It was rather a priestly ritual that was to be watched at a distance. Throughout the fourth and fifth centuries, there was an increasing sense of awe and dread.³³ (pg. 194)

With the doctrine of transubstantiation, God's people approached the elements with a feeling of fear. They were reluctant even to approach them.⁴³ When the words of the Eucharist were spoken by the priest it was believed that the bread literally became God⁴⁴ [actually became flesh and blood (rd)]. (pg. 195) In the New Testament itself, there is no indication that it was the special privilege or duty of anyone to lead the worshipping fellowship of the Lord's Supper.⁵² (pg. 197)

Christian Education

In the mind of most Christians, formal education qualifies a person to do the Lord's work. Unless a Christian has graduated from a Bible college or seminary, he or she is viewed as a being "para" minister, a pseudo Christian worker. Such a person cannot preach, teach, baptize or administer the Lord's Supper since he or she has not been formally trained to do such things ...right? (pg. 199-200)

Christian training during the first century was hands-on, rather than academic. It was a matter of apprenticeship, rather than intellectual learning. It was aimed at the spirit, rather than the front lobe i.e.:

They learned the essential lessons by living a shared life with a group of Christians under the tutelage of an older, seasoned worker.

Therefore, the best structure for equipping every Christian is already in place. It predates seminaries and weekend seminars and will outlast them all. They learned in the furnace of life, in a rational, living, working and ministering context.² (pg. 200)

There have been four stages of theological education: (pg. 201-206)

- Episcopal - Theology in the patristic age (third to fifth centuries) was episcopal because the leading theologians of the day were bishops.⁶

- ಶುದ್ಧೀಕರಣ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಧೂಪದ್ರವ್ಯ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ನೀರಿನ ಬಳಕೆ
- ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಣದಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸುಡುವುದು
- ರೋಮನ್ ಬೆಸಿಲಿಕಾದ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ
- "ಕ್ಯಾನನ್ ಕಾನೂನಿನ" ಆಧಾರವಾಗಿ ರೋಮ್ ಕಾನೂನು
- ಮುಖ್ಯ ಬಿಷಪ್‌ಗಾಗಿ ಪಾಂಟಿಫೆಕ್ಸ್ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮಸ್ ಶೀರ್ಷಿಕೆ
- ಮಾಸ್ 17 ಗಾಗಿ ಪೇಗನ್ ಆಚರಣೆಗಳು (ಪುಟ 53)

2. ಲೂಥರ್ ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ನಾಯಕತ್ವದ ಮಿಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತು ಯೂಕರಿಸ್ಟ್ ಮೇಲೆ ಅದರ ಬೋಧನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ವಾಗ್ಧಾಳಿ ನಡೆಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರು ಯೂಕರಿಸ್ಟ್ ಬದಲಿಗೆ, ಕೂಟದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. 26 "ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಭೆಯು ದೇವರ ವಾಕ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಬೋಧಿಸದೆ ಎಂದಿಗೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಬಾರದು, ಎಷ್ಟೇ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ" ... "ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆ ದೈವಿಕ ಸೇವೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗ." 29 (ಪುಟ 53)

ಲೂಥರ್ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಮಾಸ್ [ಯೂಕರಿಸ್ಟಿಕ್ ಅಥವಾ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ (RD)] ಗೆ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಮುಖ ಬದಲಾವಣೆಗಳೆಂದರೆ:

- ಜನರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡಿದರು
- ಕೇಂದ್ರ ಭಾಗವಾಗಿ ಪ್ರವಚನ ನೀಡಿದರು
- ಪರಿಚಯಿಸಲಾಯಿತು [(ಆರ್ಡಿ)] ಸಭೆಯ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ
- ಮಾಸ್ ಕ್ರಿಸ್ತನ ತ್ಯಾಗ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿತು
- ಕೇವಲ ಪಾದ್ರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬ್ರೆಡ್ ಮತ್ತು ಕಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಲು ಸಭೆಯನ್ನು ಅನುಮತಿಸಲಾಗಿದೆ. (ಪುಟ 55)

3. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಕಾರಣ ಕ್ಯಾಲ್ವಿನ್ ಪೈಪ್ ಆರ್ಗನ್ ಮತ್ತು ಗಾಯಕರನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರು. 64 (ಪುಟ.58)

4. ಪ್ಯೂರಿಟನ್ ಕ್ಯಾಲ್ವಿನಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಕ್ಲೆರಿಕ್‌ ಉಡುಪುಗಳು, ಐಕಾನ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸ್ಯಾಕ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ಶಿಕ್ಷಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗಿನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸಿದರು. 88, 89 (ಪುಟ. 63)

5. ವಿಧಾನವಾದಿಗಳು ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆಯ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸಿದರು. 98 (ಪುಟ 64)

- b. Monastic - The monastic stage of theological education was tied to the ascetic and mystical life. It was taught by monks living in monastic communities and at a time the Eastern church fathers became steeped in Platonic thought. For example, Justin Martyr believed that philosophy was God's revelation to the Gentiles.¹⁰
- c. Scholastic - The third stage of theological education owes much to the culture of the university.³³ Abelard (1079-1142) applied Aristotelian logic to reveal the truth.³⁴ Martin Luther (1483-1546) said "What else are the universities than places for training youth in Greek glory."³⁷
- d. Seminarian - Seminary theology grew out of the scholastic theology taught in the universities which were based upon Aristotle's philosophical system.³⁹ Aquinas probably had the greatest influence. His main thesis was that God is known through human reason and he preferred the intellect to the heart as the organ for arriving at truth.⁴¹

Reason and intellect can cause us to know about God and help us communicate what we know. But they fall short in giving us spiritual revelation. The intellect is not the gateway for knowing the Lord deeply. Neither are the emotions.⁴³ A high powered intellect and razor-sharp reasoning skills do not automatically produce spiritual men and women. Blaise Pascal (1623-1662) once stated "It is the heart which perceives God, and not the reason."⁴⁵ (pg. 206) [One must have an intimate relationship with God. (rd)]

The Greek philosophers Plato and Socrates taught that knowledge is virtue. Good depends on the extent of one's knowledge. Hence, the teaching of knowledge is the teaching of virtue.⁹⁹ Herein lies the root and stem of contemporary education. It is built on the Platonic idea that knowledge is equivalent of moral character. [Gnosticism (rd)]

Contemporary theological teaching is data-transfer education. It moves from notebook to notebook. In the process, our theology rarely gets below the neck. If a student accurately parrots the ideas of his professor, he is awarded a degree. Therefore, the fallacy is that graduates are instantly qualified³⁶ even though he has little if any hands-on experience in the body of life. Perhaps the most damaging problem of the seminary and Bible college is that they perpetuate the humanly devised system in which the clergy live, breathe and have their being.¹⁰⁹ (pg. 216-218)

Re-approaching the New Testament

The church is influenced by its surrounding culture, seemingly unaware of its negative influences. Because of

6. ಫ್ರಾಂಟಿಯರ್-ರಿವೈವಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಉಪದೇಶದ ಗುರಿಯನ್ನು ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧಕ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು.101 (ಪುಟ.65)

7. ಮೆಥಡಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಫ್ರಾಂಟಿಯರ್ ರಿವೈವಲಿಸ್ಟ್‌ಗಳು "ಬಲಿಪೀಠದ ಕರೆ"ಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದರು. 112 (ಪುಟ. 66) ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಫಿನ್ನಿ ಅವರಿಂದ "ಆತಂಕದ ಬೆಂಚ್" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. 113 ಫಿನ್ನಿಯ ಅತ್ಯಂತ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಅಂಶವೆಂದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕತೆ, ನೈತಿಕ ಪರಿಗಣನೆಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. 112 (ಪುಟ. 67) ಅಥವಾ, "ದ ಅಂತ್ಯವು ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ." (ಪುಟ.68) ಅಮೇರಿಕನ್ ಫ್ರಾಂಟಿಯರ್-ಪುನರುಜ್ಜೀವನವು ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಉಪದೇಶದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿತು ಮತ್ತು ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧನೆಯ ಧ್ಯೇಯೋದ್ದೇಶದ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಿತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳ ಮೊದಲು ಸಾಂಸ್ಥಿಕವಾಗಿ ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಪ್ರತಿ-ಸದಸ್ಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆ ಕಳೆದುಹೋಯಿತು.127 (ಪುಟ. 69)

8. 1800 ರ ದಶಕದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ DL ಮೂಡಿ "ಪಾಪಿಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ" 136 ಅನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲಿ ಗ್ರಹಾಂ ಕೆಲವು ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮೂಡೀಸ್ ತಂತ್ರವನ್ನು ನವೀಕರಿಸಿದರು.137 (ಪುಟ. 70)

9. 1906 ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭಗೊಂಡು ಪೆಂಟೆಕೋಸ್ಟಲ್ ಚಳುವಳಿಯು ಕೈಗಳನ್ನು ಎತ್ತುವುದು, ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವುದು, ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುವುದು, ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು [ಕೆಲವು ತಿಳಿದಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಗಿಬ್ಬರಿಶ್ (RD)] ಮತ್ತು ತಂಬೂರಿಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿತು. (ಪುಟ 72)

ಆದ್ದರಿಂದ, ಆರಾಧನೆಯ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಕ್ರಮ: (ಪುಟ 73-77)

- ಪಾದ್ರಿಯೊಬ್ಬರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.
- ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಆರಾಧನಾ ಸೇವೆಯ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಊಹಿಸಬಹುದಾದ, ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಯಾಂತ್ರಿಕ, ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆಯಿಲ್ಲ.
- ಸದಸ್ಯರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಾಯಿತು ಆದ್ದರಿಂದ ಮೌನವಾಯಿತು.
- ಅದರ ಸೀಮಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ವಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ವಿಜಯಶಾಲಿ

his training and education, we tend to accept whatever the pastor's or preacher's state as biblical.

Therefore, we generally do not consider it necessary to go to the Bible in an attempt to determine the validity of his statements as that is what "I have always heard." When we do study we commonly use the "proof text method," which dates back to the 1590's. A group of men called Protestant scholastics took the teachings of the Reformers and systemized them according to the rules of Aristotelian logic.² They held that not only is the scripture the word of God, but every part of it is the Word of God in and of itself - irrespective of context. (pg. 222-223)

Two-thirds of the New Testament is made up of Paul's letters. In the early second century when they were compiled into a volume they were arranged in order of lengthiest to shortest. Then when compiling the New Testament, the gospels and Acts were placed in front of Paul's letters and Revelation at the end. (pg. 226) In 1227 a professor in the University of Paris divided the books of the Bible into chapters. It wasn't until 1551 that sentences were numbered.¹¹ (pg. 228-229)

Christians have been taught to approach the Bible generally in one of eight ways by looking for verses that will:

- inspire you.
- tell you what God has promised so you can confess it in faith therefore, obligating God to do what you want.
- tell you what God commands you to do.
- Allow you can quote to scare the devil out of his wits or resist him in the hour of temptation.
- prove your particular doctrine so you can slice and dice your theological sparring partner.
- control or correct others.
- "preach" well and make good "sermon" material.
- appear when flipping randomly.

These methods do not provide opportunity to know the context of the passage and to be able to determine the message the writer is attempting to deliver. The context is so important that without it one may draw an opposite conclusion that the one intended. (pg. 230)

Jesus, the Revolutionary

The early Christians were intensely Christ-centered. Jesus Christ was their pulse beat. He was their life, their breath, and their central point reference. He was the object of their worship, the subject of their songs, and the content of their discussion and vocabulary. They made the Lord Jesus Christ central and supreme in all things.⁶ (pg. 247-249)

- The New Testament church
 - Had no fixed order [liturgy (rd)] of worship.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶ

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವ ಮೂಲಕ, ಭಾನುವಾರದ ಬೆಳಗಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾತಿಯು ಕುಸಿಯಲು ಅವನತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಪ್ರತಿಭಟನಾಕಾರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದೆ. (ಪುಟ 85) ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ದೇವರು ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ದೂರವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. (ಪುಟ 86-87)

- ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ - ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ.
- ಇದನ್ನು ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - ವೃತ್ತಿಪರ ಸ್ಪೀಕರ್.
- ಇದನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಿಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - ಸ್ವಗತ ಅಥವಾ ಉಪನ್ಯಾಸ.
- ಇದು ಭಾಷಣದ ಕೃಷಿ ರೂಪವಾಗಿದೆ - 3 ರಿಂದ 5 ಅಂಕಗಳ ಸುತ್ತ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರಚನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಅಪೊಸ್ತಲರ ಉಪದೇಶ ಹೀಗಿತ್ತು: (ಪುಟ 88)

- ವಿರಳ.
- ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ರಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋರೇನಿಯಸ್.
- ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ.

ನಿಯಮಿತ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮೂಲದ ಆರಂಭಿಕ ದಾಖಲೆಯು ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ.¹⁴ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ನ್ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ವಿಷಾದಿಸಿದರು.¹⁵ (ಪುಟ. 89)

ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಮೂಲವು ಐದನೇ ಶತಮಾನದ BC ಯ ಸೋಫಿಸ್ಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅಲೆದಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮನವಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಪರಿಣಿತ ಚರ್ಚಾಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ದೈಹಿಕ ನೋಟ ಮತ್ತು ಅವರ ವಾದಗಳನ್ನು "ಮಾರಾಟ" ಮಾಡಲು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಭಾಷೆ. 18 ಇದು ಉತ್ತಮ ಪದಗುಚ್ಛಗಳ ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್ ಆದ ಪುರುಷರ ವರ್ಗವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿತು, "ಶೈಲಿಗಳಿಗಾಗಿ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು." ಅವರು ವಸ್ತುವಿನ ಬದಲು ರೂಪವನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಪರಿಣತರಾಗಿದ್ದರು. 20 ವಿದ್ವಾಂಸರು ವಿಶೇಷ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು, ಸ್ಥಿರವಾದ ನಿವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು

- b. Gathered in open-participatory meetings.
- c. Had no one as a spectator [except possibly visitors (rd)].
- The purpose of their assembling was:
 - a. Mutual edification. [encourage faithfulness to Christ. (rd)]
 - b. To make visible the Lord in every functioning of His body.
 - c. Not a religious "service."
 - d. An atmosphere of freedom, spontaneity and joy.
 - e. Not to serve as a platform for any one's particular ministry.
- The New Testament church lived as a face-to-face community.
- Christianity was the first and only religion the world has ever known that was void of ritual, clergy and sacred buildings. For the first 300 years of the church's existence, Christians gathered in homes. On special occasions they would sometimes use a larger facility (like Solomon's Porch).
- The church did not have a clergy.
- Decision making of the church fell upon the shoulders of the whole assembly.
- It was organic not organizational. They were not welded together by putting people into offices, creating programs, constructing rituals, and developing a top-down hierarchy or chain-of-command structure. The church was a living and breathing organism.
- Tithing was not practiced but they gave according to their ability in order to help their poor and church planters.
- Baptism was a burial in water (immersion) which occurred immediately following one's death to sin. [Peter stated in 1 Peter 3:21 "baptism now saves you - not the removal of dirt from the flesh, but an appeal to God for a good conscience - through the resurrection of Jesus Christ." (rd)]
- They did not construct buildings.
- Training was on the job by a mature seasoned Christian. [Apostles, prophets, evangelists and pastors and teachers. (Ephesians 4:11) [Refer to BibleWay lesson Servants of Christ]]
- They were not divided into denominations. All were in Christ by dying to sin, being buried by immersion in water, being resurrected by God into a new living spiritual creation and put into Christ Body. [Refer to BibleWay lesson United in Christ]

Conclusions and Recommendations

The early Christian writers, often referred to as "church fathers", quoted by the authors and the authors of the listed sources used in this booklet were not inspired as were the writers of the New Testament. Some writer's doctrinal positions on certain issues often contradict

ಅದೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ನಿಯಮಿತ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದರು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿದರು. (ಪುಟ.89)

ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಯಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅಂಶಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೀಡಿದರು.22 ವಾಗ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮಾತನಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಗುಂಪನ್ನು ಉನ್ನಾಡಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು.27

ಗ್ರೀಕ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಪ್ರಕಾರವು ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ಸುಮಾರಿಗೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು ... ತೆರೆದ ಸಭೆಗಳು ಸಾಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದವು, ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್ ಕೂಟಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ [ಧಾರ್ಮಿಕ ಸೇವೆ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರಾಧನೆಗೆ ಸೂಚಿಸಲಾದ ವಿಧಿಗಳು (RD)] "ಸೇವೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. "30 ಹೀಗೆ ಶುಲ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ವೃತ್ತಿಪರ ಭಾಷಣಕಾರನ ಪೇಗನ್ ಕಲ್ಪನೆಯು ನೇರವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಿತು. (ಪುಟ 91) ಈ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯು ನಯಗೊಳಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಯ, ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ವ್ಯಾಕರಣ, ಹೂವಿನ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಗತವನ್ನು ಒತ್ತಿಹೇಳಿತು. (ಪುಟ 92)

ಈ ರೀತಿಯ ಬೋಧನೆ ಅಥವಾ ಉಪದೇಶವು ಚರ್ಚ್ ಮೇಲೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದೆ:

- f. ಇದು ಬೋಧಕನನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕ ಪ್ರದರ್ಶನಕಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
- g. ಇದು ನಿಷ್ಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಚಿವಾಲಯ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರ ಮುಕ್ತ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.
- h. ಹಾಗೆ ಕರೆಯದಿದ್ದರೂ ಅದು ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.
- i. ಇದು ಸಂತರ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
- j. ಇದು ಅಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತದೆ.

ಪಾದ್ರಿ

ಇಂದಿನ ಪಾದ್ರಿ/ನಾಯಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಾಂಟಿಸಂ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಅದು ಸಾಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವರು ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ಸಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಸಮಕಾಲೀನ ಚರ್ಚ್‌ನ ಪ್ರಧಾನ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದು, ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿದೆ. ಆಳವಾದ ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಇಡೀ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹದನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವ ಒಂದು ಪದ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಪಾದ್ರಿ ಬೈಬಲ್ ಆಗಿದೆ. (ಪುಟ.106-7) ಗಮನಿಸಿ:

interpretations of other writers of the same period and are not generally held to be in keeping with the scriptures. In fact, some writers referred to certain doctrines and beliefs as heretical. This said, their writings provide valuable information of practices in some churches during the first few centuries and the farther removed from the apostles the greater the possibility of erroneous teachings and practices.

Many, if not most, of the charges of Pagan Christianity? **may** appear to be valid to an individual. Before they are accepted as true, they **must be verified** with statements from the Bible taken in context.

1. Following individual study each issue or charge presented herein should be studied in small group studies where each participant can question or challenge the conclusion of others. Should the group agree that an issue or charge is valid, then the study should be expanded to larger groups for additional questioning and challenges. This should provide a clearer and more accurate understanding and will also help remove the appearance of forcing change upon the uninformed brothers and sisters.

2. Before replacing any practice that has been concluded to be contrary to scripture, a specified time should be set aside and a process established for the resolution of difference of misunderstandings, opinions or conflicts. Every Christian brother or sister should have the opportunity to study, question or even challenge any or all conclusions in an environment of love. Then it should be implemented slowly in the event the conclusion is proven to have been faulty.

3. Changes should not be made just for change sake.

In a recent study the Barna Group released Who is Active in Group Expressions of Faith in which they explored profiles of Americans who actively participate in their faith. The study provides the following insights:

1. 53% of church goers are women [50.7% of US population].
2. 56% of home church participants are men.
3. 67% of church goers are married.
4. 50% of home church goers are men thus 50% are women.
5. 56% of church goers are 45 years old or older (the national population is 52%); 44% were 18 to 44.
6. The average age in the home churches was 56 and they were least likely to include parents of younger children.
7. Northeasterners were unlikely to be active in small groups.
8. Westerners had the largest share of home church participants.

ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4:11 "ಅವನು ಕೆಲವರನ್ನು ಅಪೊಸ್ತಲರನ್ನಾಗಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವರನ್ನು ಪ್ರವಾದಿಗಳಾಗಿ, ಕೆಲವರನ್ನು ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧಕರಾಗಿ, ಮತ್ತು ಕೆಲವರನ್ನು ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು" ಎಂಬುದು ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಏಕೈಕ ಪದ್ಯವಾಗಿದೆ. [ಪಾದ್ರಿಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರೀಕ್ ಪದ, ಪ್ರೊಯಿಮೆನಾ, 1 ಪೀಟರ್ 2:25 ರಲ್ಲಿ ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾದ ಪ್ರಕಾರದ ನಾಯಕನ ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕುರುಬ ಎಂದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. (RD)]

c. ಪದವು ಬಹುವಚನವಾಗಿದೆ.

d. ಇದರರ್ಥ ಕುರುಬ(ರು) ಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ರೂಪಕ.4
ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಕುರುಬರು (ಪಾಸ್ತರ್‌ಗಳು) ಚರ್ಚನ ಸ್ಥಳೀಯ ಹಿರಿಯರು (ಪ್ರೆಸ್ಬೈಟರ್‌ಗಳು) ಮತ್ತು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರು (ರಕ್ಷಕರು, ಕಾವಲುಗಾರರು) ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಕಾರ್ಯವು ಸಮಕಾಲೀನ ಪಶುಪಾಲಕ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ 9 [ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯ ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ. (ಪುಟ 108)]

ಸಮಕಾಲೀನ ಪಾದ್ರಿಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಸಹ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಡಯೋಟ್ರಿಫೆಸ್, ಚರ್ಚನಲ್ಲಿ "ಪ್ರಧಾನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ" (3 ಜಾನ್ 9-10).12 (ಪುಟ. 109)

ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ, ಚರ್ಚ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕೃತ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ನಾಯಕರನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ "ಕಚೇರಿಗಳು" ಅಥವಾ ತುಂಬಲು ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸ್ಕಾಟ್‌ಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವವು ಅನಧಿಕೃತವಾಗಿತ್ತು.13

ಅವರು ಪುರೋಹಿತರು, ದೇವಸ್ಥಾನ ಅಥವಾ ತ್ಯಾಗವಿಲ್ಲದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿದ್ದರು.14 (ಪುಟ. 109-110) [ನಾಯಕತ್ವವು ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಲ್ಲ. (TheBibleWay ಪಾಠವನ್ನು ನೋಡಿ ದೇವರ ಕುರುಬರ ಕಾರ್ಯಗಳು (RD)]

ಆಂಟಿಯೋಕ್‌ನ ಇಗ್ನೇಷಿಯಸ್ (35-107) ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಗುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದನು. ಅವರು ಪ್ರತಿ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿರುವ ಹಿರಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಇತರರಿಗಿಂತ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿದರು. ಎತ್ತರದ ಹಿರಿಯರನ್ನು ನಂತರ ಬಿಷಪ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು [ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ (ಆರ್ಡ್) ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ].²⁰(ಪುಟ 110-111) ಇಗ್ನೇಷಿಯಸ್ ತಪ್ಪು ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಮತ್ತು

9. Southerners were the least common to have house church participants but made up ½ of the small group attendees.
10. Only 6% of Catholics attend house churches.
11. Evangelistic protestants were the largest participants.
12. 26 to 30% of blacks were participants in small groups and house churches (average national black population is 13%).
13. 67% of church goers read the Bible outside "church services."
14. 84% of house church participants read the Bible outside "church services."
15. In generally simple churches, house churches and small group attendees are more active and study/read the Bible and seek to:
 - a. Identify the living presence of Christ and His Word.
 - b. Develop healthy relationship of love for one another
 - c. Go into the world and make disciples for their good and God's glory

Simple Church Concerns

Within all activities of the simple and house churches there are or should be concerns of

- a. remaining true to teaching of Christ and the apostles.
 - b. dissolving or continuing of traditional institutional churches
 1. It would encourage people to leave the traditional church.
 2. Many seminaries and Bible Colleges would close.
 3. Our sanctuaries would need to be padlocked.
 4. Many pastors would be fired.
 5. Cultism, heresies and abuses would not be controlled.
 6. Leadership would disappear.
 7. Conflicting opinions would arise.
 8. Lay leaders are not qualified for the care of others.
 9. Charismatic leaders would dominate meetings.
 10. The average of house churches is 6 months so how will Christianity survive.
 11. The unchurched and visitors would be unable to locate the church since no phone book listing.
 12. They have sold out to a culture that sinfully refuses to "Go to Church."
 13. They promote the worship of the individual and individualism.
 14. They have retrenched to a private world of faith.
 15. Orthodoxy would not be maintained
 16. Wild theologies would become prevalent.
 17. Sermons and formal Bible classes would disappear resulting in uneducated believers.
- wikipedia.org/wiki/simple_church

ಚರ್ಚ್ ಏಕತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಇದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು.27 (ಪುಟ. 112)

ಬಿಷಪ್ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಚರ್ಚ್‌ನ ಸಂಪತ್ತಿನ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ವಾಹಕರು ಮತ್ತು ವಿತರಕರಾದರು.13 ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅವರು ಚರ್ಚ್‌ನ ಏಕವ್ಯಕ್ತಿ ಪಾದ್ರಿಯಾದರು - ಸಾಮಾನ್ಯ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು (ಅವರ ವಕ್ತಾರರು).36 (ಪುಟ.112)

ಸುಮಾರು 100 ರಲ್ಲಿ ನಿಧನರಾದ ರೋಮನ್ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್, ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ನಾಯಕರಲ್ಲದವರ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ನೈಸಿಯಾ (325) ನಂತರ ಬಿಷಪ್‌ಗಳು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್‌ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರೆಸ್ಬೈಟರ್‌ಗಳಿಗೆ, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಬಿಷಪ್‌ಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.53 (ಪುಟ. 114)

ಕಾರ್ತೇಜ್‌ನ ಸಿಪ್ರಿಯನ್ [ಮೂರನೇ ಶತಮಾನ] ಬಿಷಪ್‌ಗಳ ಮುರಿಯದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ವಾದಿಸಿದರು, ಅದು ಪೀಟರ್.60 (ಪುಟ. 115)

ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ, ಚರ್ಚ್ ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿತು. ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ಅವರು ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ರೋಮನ್ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಡಯಾಸಿಸ್‌ಗಳಾಗಿ [ಡಯಾಸಿಸ್‌ಗಳು "ಗವರ್ನರ್‌ನ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿ" www.etymonline.com (RD)] ಆಯೋಜಿಸಿದರು. ನಂತರ ಪೋಪ್ ಗ್ರೆಗೊರಿ ರೋಮನ್ ಕಾನೂನಿನ ನಂತರ ಇಡೀ ಚರ್ಚ್‌ನ ಸಚಿವಾಲಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು.81 (ಪುಟ. 119)

ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟೈನ್ ಅವರು ರೋಮನ್ ಗವರ್ನರ್‌ಗಳಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ರೋಮ್ನ ಬಿಷಪ್‌ಗೆ ನೀಡಿದರು. ಅವರು ಚರ್ಚ್ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ, ಒಲವುಳ್ಳ ವರ್ಗ, ಶ್ರೀಮಂತ ಗಣ್ಯರ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. 99 ಒಟ್ಟು ಫಲಿತಾಂಶವು ಆತಂಕಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. (ಪುಟ. 120-121)

ಪಾದ್ರಿಗಳು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ನಾಯಕರು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯ ರಕ್ಷಕರು - ಜನರ ಆಡಳಿತಗಾರರು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಪಾದ್ರಿಗಳು / ಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಂತರವು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅವರು ಕಡಿಮೆ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಉಡುಗೊರೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಸಾಮಾನ್ಯರು ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯ, ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು.103 (ಪುಟ. 122) ಇದು "ಪವಿತ್ರ ಪುರುಷರ" ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಗಣ್ಯರ ಗುಂಪಿನ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. 120 ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು

Where did the Christian Sermon Come From?

We come to one of the most sacrosanct church practices of all: the sermon. Remove the sermon and the Protestant order of worship becomes in large part a songfest. Remove the sermon and attendance at the Sunday morning service is doomed to drop.

The sermon is the bedrock of the Protestant liturgy. For five hundred years, it has functioned like clock-work. Every Sunday morning, the pastor steps up to his pulpit and delivers an inspirational oration to a passive, pew-warming audience.

So central is the sermon that it is the very reason many Christians go to church. In fact, the entire service is often judged by the quality of the sermon. Ask a person how church was last Sunday and you will most likely get a description of the message. In short, the contemporary Christian mind-set often equates the sermon with Sunday morning worship. But it does not end there.

Remove the sermon and you have eliminated the most important source of spiritual nourishment for countless numbers of believers (so it is thought). Yet the stunning reality is that today's sermon has no root in Scripture. Rather, it was borrowed from pagan culture, nursed and adopted into the Christian faith. But there is more.

The sermon actually detracts from the very purpose for which YAHUAH designed the assembly gathering. And it has very little to do with genuine spiritual growth.

The Sermon And The Bible

Doubtlessly, someone reading the previous few paragraphs will retort: "People preached all throughout the Bible. Of course, the sermon is scriptural!" Granted, the Scriptures do record men and women preaching. However, there is a world of difference between the Spirit-inspired preaching and teaching described in the Scripture and the contemporary sermon. This difference is virtually always overlooked because we have been unwittingly conditioned to read our modern-day practices back into the Scripture. So, we mistakenly embrace today's pulpiterism as being biblical. Let's unfold that a bit. The present-day Christian sermon has the following features:

- It is a regular occurrence-delivered faithfully from the pulpit at least once a week.
- It is delivered by the same person-most typically the pastor or an ordained guest speaker.
- It is delivered to a passive audience-essentially it is a monologue. It is a cultivated form of speech-

ರೋಮನ್ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಪಂಚದ ಅದೇ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದೆ.121 (ಪುಟ. 123-125)

- ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಲ್ಲದ ಪಾದ್ರಿಗಳು / ಸಾಮಾನ್ಯರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೇಳಲಾಗದ ಹಾನಿ ಮಾಡಿದೆ. (ಪುಟ.136-137) ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರನ್ನು ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆ. ಇದು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸಿತು ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಸವಲತ್ತು ಎರಡನ್ನೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಿಗೆ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ನಿಷ್ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಗೊಳಿಸಿತು. ಪಾದ್ರಿ/ಬೋಧಕ ಸ್ಥಾನವು ಆತನ ಚರ್ಚೆನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಾಗಿದೆ.188
- ಈಗಿನ-ದಿನದ ಪಾದ್ರಿಯು ಇಗ್ನೇಷಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಸಿಪ್ರಿಯನ್ ಅವರಿಂದ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಏಕ-ಬಿಷಪ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಿಂದ ಜನಿಸಿದರು, ಇದು ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರೆಸ್ಬೈಟರ್ ಆಗಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡಿತು, ಇದು ಮಧ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಪಾದ್ರಿಯಿಂದ "ಬೋಧಕ", "ಮಂತ್ರಿ" ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ "ಪಾದ್ರಿ" ಆಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡರು. (ಪುಟ 141)

"ಸುಧಾರಣೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಏಳು ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. 208 ಪೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಪಾದ್ರಿಯು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾಗರಿಕ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು/ಇವು: (pg141)

8. ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ
9. ಸಂಸ್ಕಾರಗಳು
10. ಹಿಂಡುಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು
11. ಶಿಸ್ತಿನ ದೈವಿಕ ಜೀವನ
12. ಚರ್ಚೆ ವಿಧಿಗಳು
13. ಬಡವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುವುದು
14. ರೋಗಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದು

ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಗಿನ ವೇಷಭೂಷಣ

ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಪೊಟೆಸ್ಟಂಟ್‌ಗಳು ಸಂಠೆ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ತಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಜವಳಿ ತಯಾರಿಕೆಯ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮತ್ತು ನಗರ ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಯಿತು.6 ಉತ್ತಮವಾದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗೆಟುಕುವಂತಾಯಿತು. ಮಧ್ಯಮ

possessing a specific structure. It typically contains an introduction, three to five points, and a conclusion.

Contrast this with the kind of preaching mentioned in the Bible. In the Tanach (Old Testament), men of YAHUAH preached and taught. But their speaking did not map to the contemporary sermon. Here are the features of Tanach preaching and teaching:

- Active participation by the audience were common.
- Prophets and priests spoke extemporaneously and out of a present burden, rather than from a set script.
- There is no indication that the Tanach prophets or priests gave regular speeches to YAHUAH's people. Instead, the nature of Tanach preaching was sporadic, fluid, and open for audience participation.

Come now to the renewed Covenant (New Testament). The Master Yahushua did not preach a regular sermon to the same audience. His preaching and teaching took many different forms. And He delivered His messages to many different audiences. (Of course, He concentrated most of His teaching on His disciples. Yet the messages He brought to them were consistently spontaneous and informal.)

Following the same pattern, the apostolic preaching recorded in Acts possessed the following features:

- It was sporadic.
- It was delivered on special occasions in order to deal with specific problems.
- It was extemporaneous and without rhetorical structure.
- It was most often dialogical (meaning it included feedback and interruptions from the audience) rather than monological (a one-way discourse).

In like manner, the renewed Covenant (New Testament) letters show that the ministry of YAHUAH's Word came from the entire assembly in their regular gatherings." From Romans 12:6-8, 15:14, 1 Corinthians 14:26, and Colossians 3:16, we see that it included teaching, exhortation, prophecy, singing and admonishment. This "every-member" functioning was also conversational (1 Corinthians 14:29) and marked by interruptions (1 Corinthians 14:30). Equally so, the exhortations of the local elders were normally impromptu.

In short, the contemporary sermon delivered for Christian consumption is foreign to both the Tanakh (Old Testament) and the renewed Covenant (New Testament). There is nothing in Scripture to indicate its existence in the early Messianic gatherings."

ವರ್ಗವು ಹುಟ್ಟಿತು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಸೂಯೆ ಪಟ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಡೈಸಿಂಗ್ ಅಪ್ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ: (ಪುಟ 148-150)

- e. ಜಾತ್ಯತೀತ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರಗಳ ನಡುವಿನ ವಿಭಜನೆ.
- f. ನಮ್ಮ ಉಡುಪಿನಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಭ್ರಮೆ, ಆ ಮೂಲಕ ದೈವಿಕ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಡಬಹುದು.
- g. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು/ಅಥವಾ ಜನಾಂಗೀಯ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು.
- h. ಅನೌಪಚಾರಿಕ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ [ನಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮ (ಆರ್ಡಿ)] ಧರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬರು "ಅಗೌರವ" ಎಂಬ ತಪ್ಪು ಭ್ರಮೆ.

[ಗ್ರಮನಿಸಿ: ಜೇಮ್ಸ್ 2:1-2 ಇತರರಿಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮನೋಭಾವ, ಪಕ್ಷಪಾತ ಮತ್ತು ಬಡವರನ್ನು ಮತ್ತು "ಕಡಿಮೆ ಅದೃಷ್ಟವಂತರನ್ನು" ಕೀಳಾಗಿ ನೋಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. (RD)]

ಪಾದ್ರಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸಿದ ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್. 29 ಜೆರೋಮ್ (ಸುಮಾರು 342-420) ಪಾದ್ರಿಗಳು ದೈನಂದಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಟೀಕಿಸಿದರು.

ಸುಧಾರಕರು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕಪ್ಪು ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು, ಇದನ್ನು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳ ಮೇಲಾಗಿ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. 43 ಹೊಸ ಕ್ಲೆರಿಕಲ್ ವೇಷಭೂಷಣವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ಜಾತ್ಯತೀತ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕಪ್ಪು ನಿಲುವಂಗಿಯು ಪೊಲಿಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಪಾದ್ರಿಯ ಉಡುಪಾಯಿತು.44 (ಪುಟ 152)

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷ ಉಡುಪುಗಳು ಎರಡು ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸುತ್ತದೆ: ವೃತ್ತಿಪರ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರವಲ್ಲದ ಬಹುಶಃ ವೃತ್ತಿಪರವಲ್ಲದವರ ವಿರುದ್ಧ ತಾರತಮ್ಯ. (ಪುಟ 154)

ಸಂಗೀತ ಮಂತ್ರಿಗಳು

ಕಾನ್ಸ್ವೆಂಟೆನ್ ಆಳ್ವಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಯೂಕರಿಷ್ಟ್ ಅನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಗಾಯಕರನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ತರಬೇತಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ರೋಮನ್ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ, ಇದು ವೃತ್ತಿಪರ ಸಂಗೀತದೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಸಮಾರಂಭಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಮೂಲವು ಪೇಗನ್ ಗ್ರೀಕ್ ದೇವಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.3 (ಪುಟ. 158-159)

The spontaneous and non-rhetorical character of the apostolic messages delivered in Acts is evident upon close inspection. See for instance Acts 2:14-35, 7:1-53, 17:22-34.

The earliest recorded Christian source for regular sermonizing is found during the late second century. Clement of Alexandria lamented the fact that sermons did so little to change Christians.

Yet despite its recognized failure, the sermon became a standard practice among believers by the fourth century.

This raises a thorny question. If the first-century Christians were not noted for their sermonizing, from whom did the post apostolic Christians pick it up? The answer is telling: The Christian sermon was borrowed from the pagan pool of Greek culture!

To find the headwaters of the sermon, we must go back to the fifth century BC and a group of wandering teachers called sophists. The sophists are credited for inventing rhetoric (the art of persuasive speaking). They recruited disciples and demanded payment for delivering their orations.

The sophists were expert debaters. They were masters at using emotional appeals, physical appearance, and clever language to "sell" their arguments. In time, the style, form, and oratorical skill of the sophists became more prized than their accuracy. This spawned a class of men who became masters of fine phrases, "cultivating style for style's sake." The truths they preached were abstract rather than truths that were practiced in their own lives. They were experts at imitating form rather than substance.

The sophists identified themselves by the special clothing they wore. Some of them had a fixed residence where they gave regular sermons to the same audience. Others traveled to deliver their polished orations. (They made a good deal of money when they did.)

The first recorded Christian sermon is contained in the so-called Second Letter of Clement dated between AD 100 and AD 150.

We get our words sophistry and sophistical from the sophists. Sophistry refers to specious and fallacious (bogus) reasoning used to persuade (Soccio, Archetypes of Wisdom, 57). The Greeks celebrated the orator's style and form over the accuracy of the content of his sermon. Thus, a good orator could use his sermon to sway his audience to believe what he knew to be false. To the Greek mind, winning an argument was a greater virtue

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಚರ್ಚನಲ್ಲಿ ಗಾಯಕರ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ, ಗಾಯನವನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಜನರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ಗಾಯಕರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕ್ಲೆರಿಕಲ್ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. 5 ಈ ಪಲ್ಲಟಕ್ಕೆ ಭಾಗಶಃ ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಸ್ತೋತ್ರ ಹಾಡುವ ಮೂಲಕ ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಹರಡಲಾಯಿತು. ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದು ತಮ್ಮ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅದು ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ಧರ್ಮಗುರುಗಳು ಭಾವಿಸಿದರು. 6 ಇದು ಧರ್ಮಗುರುಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. (ಪುಟ 159) [ಇಂದು ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳು ಬೈಬಲ್ ಅಲ್ಲದ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆಯೇ? (RD)]

ಸೇವೆಯ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಲೂಥರ್ ಸಭೆಯ ಹಾಡುಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರು. 28 (ಪುಟ. 162)

ಅನೇಕ ಸಮಕಾಲೀನ ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ, ವರ್ಚಸ್ವಿ ಅಥವಾ ವರ್ಚಸ್ವಿಯಲ್ಲದ, ಗಾಯಕರನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಯ ತಂಡದಿಂದ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. 50 (ಪುಟ. 164)

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚರ್ಚು ಸಭೆಯ ಪಾಲ್ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಆಲಿಸಿ: (ಪುಟ 166)

c. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದು ಹಾಡು ಇದೆ. (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 14:26)

d. ಕೀರ್ತನೆಗಳು, ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಮಾತನಾಡಿ. (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 5:19)

"ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ" ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ. ಸಾಂಗ್ ಲೀಡರ್‌ಗಳು, ವಾದ್ಯವೃಂದಗಳು ಮತ್ತು ಆರಾಧನಾ ತಂಡಗಳು ಕ್ರಿಸ್ತನ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ - ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಅವನ ಸಹೋದರರನ್ನು ಅವನ ತಂದೆಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. (ಪುಟ 166-167)

ಆರಾಧನಾ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಭಾವಂತರು ಮಾತ್ರ ಘೋಷಿಸಬಹುದು, ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಮುನ್ನಡೆಸಿದರೆ, ಈ ಸೇವೆಯ ಅಂಶವು ಕಾರ್ಪೊರೇಟ್ ಆರಾಧನೆಗಿಂತ ಮನರಂಜನೆಯಂತಾಗುತ್ತದೆ. (ಪುಟ. 167) [ಹಾಜರಾದವರಿಗೆ ಯಾವುದು ಇಷ್ಟವೋ ಅದು ದೇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾದದ್ದೂ ಆಗಿದೆ. (RD)]

ದಶಾಂಶ ಮತ್ತು ಪಾದ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳ

ದಶಾಂಶವು ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಹೌದು, ದಶಾಂಶವು ಬೈಬಲ್‌ದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಅಲ್ಲ. ದಶಮಾಂಶವು ಪ್ರಾಚೀನ ಇಸ್ರೇಲ್ನ ಸೇರಿದೆ. ಇದು ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಅವರ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ

than distilling truth. Unfortunately, an element of sophistry has never left the Christian fold.

Sometimes the Greek orator would enter his speaking forum "already robed in his pulpit-gown." He would then mount the steps to his professional chair to sit before he brought his sermon.

To make his points, he would quote Homer's verses. (Some orators studied Homer so well that they could repeat him by heart.) So spellbinding was the sophist that he would often incite his audience to clap their hands during his discourse. If his speaking was very well received, some would call his sermon "inspired."

The sophists were the most distinguished men of their time. Some even lived at public expense. Others had public statues erected in their honor. About a century later, the Greek philosopher Aristotle (384-322BC) gave to rhetoric the three-point speech. "A whole," said Aristotle, "must have a beginning, a middle, and an end."

In time, Greek orators implemented Aristotle's three-point principle into their discourses. The Greeks were intoxicated with rhetoric.' So, the sophists fared well. When the Romans took over Greece, they too became obsessed with rhetoric. Consequently, Greco-Roman culture developed an insatiable appetite for hearing someone give an eloquent oration. This was so fashionable that a "sermonette" from a professional philosopher after dinner was a regular form of entertainment.

The ancient Greeks and Romans viewed rhetoric as one of the greatest forms of art. Accordingly, the orators in the Roman Empire were lauded with the same glamorous status that Americans assign to movie stars and professional athletes. They were the shining stars of their day. Orators could bring a crowd to a frenzy simply by their powerful speaking skills. Teachers of rhetoric, the leading science of the era, were the pride of every major city." The orators they produced were given celebrity status. In short, the Greeks and Romans were addicted to the pagan sermon-just as many contemporary Christians are addicted to the "Christian" sermon.

The Arrival Of Another Polluted Stream

Around the third century a vacuum was created when mutual ministry faded from the body of Christ." At this time the last of the traveling Christian workers who spoke out of a prophetic burden and spontaneous conviction left the pages of church history. To fill their absence, the clergy began to emerge. Open meetings began to die out, and church gatherings became more and more liturgical. The "assembly meeting" was devolving into a "service."

ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ದಶಮಾಂಶವನ್ನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. (ಪುಟ 172) ಯೇಸುವಿನ ಮರಣದೊಂದಿಗೆ, ಯಹೂದಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯುಕ್ತ ಸಂಹಿತೆಗಳನ್ನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಗೆ ಹೊಡೆಯಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು, ನಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು ಎಂದಿಗೂ ಬಳಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. [ಅವರು ಕಾನೂನು ಅಥವಾ ಪ್ರವಾದಿಗಳನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಲು ಬಂದಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂ 5:17 (ಆಡಿಫ)] ನಾವು ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರನ್ನು ಅವರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಹರ್ಷಚಿತ್ತದಿಂದ ನೀಡುವ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾಗಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ - ವಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಹೊರಗಿಲ್ಲ. 7 ರಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಆರಂಭಿಕ ಚರ್ಚ್ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿತ್ತು.8 ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದವರು ಬಡವರು, ರೋಗಿಗಳು, ಅನಾಥರು, ವಿಧವೆಯರು, ಕೈದಿಗಳು, ಅಪರಿಚಿತರು ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್ ತೋಟಗಾರರು. 9 (ಪುಟ. 173) [ಒಂದು ವೇಳೆ ಕ್ರೈಸ್ತನೊಬ್ಬನು ದಶಮಾಂಶವನ್ನು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕಾರಣ, ಆಗ ಅವನ ಉಡುಗೊರೆಯು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವನ ಹೃದಯದಿಂದ ಅಲ್ಲ ಆದರೆ ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ. ಹೀಗೆ, ತನ್ನ ದಶಾಂಶವನ್ನು ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. (RD)]

ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ತೇಜನ ಸಿಪ್ರಿಯನ್ ಅವರು ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಮೊದಲ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬರಹಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಲೆವಿಯರನ್ನು ದಶಮಾಂಶದಿಂದ ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತೆ ಅವರು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪಾದ್ರಿಗಳು.16 (pg.176) ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ, ದಶಮಾಂಶವು ರಾಜ್ಯ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಧನಸಹಾಯ ನೀಡುವ ಕಾನೂನು ಅವಶ್ಯಕತೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ - ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ! ಪುರಸಭಾ ಮತ್ತು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಖಜಾನೆಗಳು.30 ಹೀಗೆ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಸಂಬಳ ಹುಟ್ಟಿತು.

ಪಾದ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಅವರನ್ನು ಉಳಿದ ಜನರಿಗಿಂತ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುತ್ತದೆ. ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಜೀವಂತ ದೇಹವನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಪಾದ್ರಿವರ್ಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. "ಪಾದ್ರಿ" ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಿಪರರಿಗೆ ಪಾವತಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್‌ನ ಉಳಿದವರು ನಿಷ್ಠೆಯ ಅವಲಂಬನೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಹೌಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಪಾದ್ರಿಯಾಗಲು ಅವರೊಳಗೆ ಇರುವ ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿಗೆ ಏಕೆ ಪಾವತಿಸುತ್ತೇವೆ? ಹೆಚ್ಚುವರಿಯಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಪಾದ್ರಿಗೆ

As a hierarchical structure began to take root, the idea of a "religious specialist" emerged. In the face of these changes, the functioning Christians had trouble fitting into this evolving ecclesiastical structure.' There was no place for them to exercise their gifts. By the fourth century, the church had become fully institutionalized.

As this was happening, many pagan orators and philosophers were becoming Christians. As a result, pagan philosophical ideas unwittingly made their way into the Christian community. Many of these men became the theologians and leaders of the early Christian church. They are known as the "church fathers," and some of their writings are still with us.

Thus, the pagan notion of a trained professional speaker who delivers orations for a fee moved straight into the Christian bloodstream. Note that the concept of the "paid teaching specialist" came from Greece, not Hebrew. It was the custom of Hebrew teachers to take up a trade so as to not charge a fee for their teaching.

The upshot of the story is that these former pagan orators (now turned Christian) began to use their Greco-Roman oratorical skills for Christian purposes. They would sit in their official chair and expound the sacred text of Scripture, just as the sophist would supply an exegesis of the near sacred text of Homer. If you compare a third century pagan sermon with a sermon given by one of the church fathers, you will find both the structure and the phraseology to be quite similar.

So, a new style of communication was being birthed in the Christian church—a style that emphasized polished rhetoric, sophisticated grammar, flowery eloquence, and monologue. It was a style that was designed to entertain and show off the speaker's oratorical skills. It was Greco-Roman rhetoric. And only those who were trained in it were allowed to address the assembly! (Does any of this sound familiar?) One scholar put it this way: "The original proclamation of the Christian message was a two-way conversation . . . but when the oratorical schools of the Western world laid hold of the Christian message, they made Christian preaching something vastly different. Oratory tended to take the place of conversation. The greatness of the orator took the place of the astounding event of Yahushua Moshiach. And the dialogue between speaker and listener faded into a monologue.

In a word, the Greco-Roman sermon replaced prophesying, open sharing, and Spirit-inspired teaching. The sermon became the elitist privilege of church officials, particularly the bishops. Such people had to be educated in the schools of rhetoric to learn how to speak. Without this education, a Christian was not permitted to address God's people. As early as the third century,

ಪಾವತಿಸುವುದು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವವನಾಗಲು ಅವನನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ. (ಪುಟ 180-181)

ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್

ಹೆಚ್ಚಿನ ಇವಾಂಜೆಲಿಕಲ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಶಿಶುಗಳ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಂಟ್‌ಗಳು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಮುಳುಗಿಸುವ ಅಥವಾ ಸಿಂಪರಣೆ ಮಾಡುವ ಬದಲು ಸುರಿಯುವುದರ ಮೂಲಕ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಸುರಿಯುವ ಪದ ಚಿಯೋ (RD) ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ, ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಲಾರ್ಡ್ ಬಂದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿತ್ತು. 6 ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ, ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಉಳಿಸುವ ವ್ಯಾಯಾಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದೆ. ಬರಹಗಾರರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಎಂಬ ಪದದ ಬದಲಿಗೆ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು "ಉಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ" ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಲಿಂಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯ ಆರಂಭಿಕ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿದೆ. (ಪುಟ. 188-189) [ಡೇವಿಡ್ ಬರ್ಕಾಟ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ " ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ "ಕ್ಯಪೆ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. (RD)]

ನಮ್ಮ ದಿನದಲ್ಲಿ [ಕೆಲವು ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ (RD)] "ಪಾಪಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ" ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಬದಲಿಸಿದೆ. ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, "ನನ್ನ ನಂತರ ಈ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ, ಯೇಸುವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಮತ್ತು ನೀವು ಉಳಿಸಲ್ಪಡುತ್ತೀರಿ." ಆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಾಪಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ "ವೈಯಕ್ತಿಕ" ಸಂರಕ್ಷಕನ ಬಗ್ಗೆ ಮಸೂಕಾದ ಪಿಸುಮಾತು ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಒಂದು ಶತಮಾನದ ಪಾಪಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಾಗಿತ್ತು! ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಸುವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಅದು ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂಭವಿಸಿತು. (ಪುಟ 189) [1 ಪೀಟರ್ 3:21 ರಲ್ಲಿ ಪೀಟರ್ ಹೇಳುವಂತೆ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಈಗ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. (RD)]

ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಗತಕಾಲದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿರಾಮ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಅವನ ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರವೇಶವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿತು. ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು

Christians called their sermons homilies, the same term Greek orators used for their discourses. Today, one can take a seminary course called homiletics to learn how to preach. Homiletics is considered a "science, applying rules of rhetoric, which go back to Greece and Rome.

Put another way, neither homilies (sermons) nor homiletics (the art of sermonizing) have a Christian origin. They were stolen from the pagans. Another polluted stream made its entrance into the Christian faith and muddied its waters. And that stream flows just as strongly today as it did in the fourth century.

Chrysostom And Augustine

John Chrysostom was one of the greatest Christian orators of his day. (Chrysostom means "golden-mouthed.") Never had Constantinople heard "sermons so powerful, brilliant, and frank" as those preached by Chrysostom. Chrysostom's preaching was so compelling that people would sometimes shove their way toward the front to hear him better.

Naturally endowed with the orator's gift of gab, Chrysostom learned how to speak under the leading sophist of the fourth century, Libanius. On his deathbed, Libanius (Chrysostom's pagan tutor) said that he would have been his worthiest successor "if the Christians had not stolen him" (Hatch, Influence of Greek Ideas and Usages, ¹⁰⁹).

So powerful were his orations that his sermons would often get interrupted by congregational applause. Chrysostom once gave a sermon condemning the applause as unfitting in God's house. But the congregation loved the sermon so much that after he finished preaching, they applauded anyway. This story illustrates the untamable power of Greek rhetoric.

We can credit both Chrysostom and Augustine (354-430), a former professor of rhetoric, for making pulpit oratory part and parcel of the Christian faith." In Chrysostom, the Greek sermon reached its zenith. The Greek sermon style indulged in rhetorical brilliance, the quoting of poems, and focused on impressing the audience. Chrysostom emphasized that "the preacher must toil long on his sermons in order to gain the power of eloquence."

In Augustine, the Latin sermon reached its heights. The Latin sermon style was more down to earth than the Greek style. It focused on the "common man" and was directed to a simpler moral point. Zwingli took John Chrysostom as his model in preaching, while Luther took Augustine as his model." Both Latin and Greek styles included a verse-by-verse commentary form as well as a paraphrasing form. Even so, Chrysostom and Augustine stood in the lineage of the Greek sophists. They gave us polished

ನಂಬಿಕೆಯ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ.8 (ಪುಟ 189)

ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಿಂದ ಕೆಲವು ಪ್ರಭಾವಿ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್‌ಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಸೂಚನೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಉಪವಾಸದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಕಲಿಸಿದರು.9 ನಿಮ್ಮ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದ ನೀವು ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್‌ಗೆ ಅರ್ಹರೆಂದು ತೋರಿಸಬೇಕು. ತಕ್ಷಣವೇ ಬಂದಿವೆ. (RD)]

ಸಂಪ್ರದಾಯವು ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ನು ಹಿಂದಿನ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಎಂದರೆ ಮನುಷ್ಯರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಂಬಿಕೆಯ ನಂಬಿಕೆಯ ನಿವೇದನೆಯಾಗಿದೆ. ದೀಕ್ಷಾಸ್ನಾನವು ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೇರ್ಪಡುವಿಕೆ, 47 ಕ್ರಿಸ್ತನೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮರಣ, ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನ ಸಮಾಧಿ, 48 ಹಳೆಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಮರಣ, 49 ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ತೊಳೆಯುವಿಕೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಗೋಚರ ಸಂಕೇತವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ನೀರಿನ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಪಾಪಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೊಂದಿಗೆ ಬದಲಿಸುವುದು ಅದರ ದೇವರು ನೀಡಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಅನ್ನು ಖಾಲಿ ಮಾಡುವುದು. (ಪುಟ 196) [ಮುದುಕ ಅಥವಾ ಮಾಂಸದ ಮನುಷ್ಯ (ಪಾಪಿ ಮನುಷ್ಯ) ಕ್ರಿಸ್ತನನ್ನು ಮತ್ತು ಆತನ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಂಬಿದನು, ಅವನ ಪಾಪಪೂರ್ಣ ಜೀವನ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಮರಣಹೊಂದಿದನು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ * ಹೂಳಲಾಯಿತು (ಮುಳುಗುವಿಕೆ ಅಥವಾ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್). ಅವನು ಪಾಪದಿಂದ ಶುದ್ಧೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟನು, ಹೊಸ ಜೀವಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವಿಯಾಗಿ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡನು ಮತ್ತು ಅವನ ನಂಬಿಕೆ, ನಂಬಿಕೆ, ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ದೇವರಿಂದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹ, ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಹಾಕಿದನು. (RD)]

*{ ಗ್ರೀಕ್ ಸಂಧಾಪ್ಪೋ (ಸೂರ್ಯನೊಂದಿಗೆ + ಧಾಪ್ಪೋ ಸಮಾಧಿ) -ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲು, ಅಥವಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ (ವೈನ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೊಸಿಟರಿ ಡಿಕ್ಲನರಿ) - ಆದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮರಣದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುತ್ತಾನೆ.}

ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ, ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಒಂದು ಸಾಮುದಾಯಿಕ ಭೋಜನವಾಗಿತ್ತು.22 ಮನಸ್ಥಿತಿಯು ಆಚರಣೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿತ್ತು. ಭಕ್ತರು ಮೊದಲು ಊಟಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದಾಗ, ಅವರು ಬೈಡ್ ಮುರಿದು ಸುತ್ತಲೂ ಹಾದುಹೋದರು. ನಂತರ ಅವರು ತಮ್ಮ ಊಟವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು, ಕಪ್ ಅನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ನಂತರ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾಯಿತು. ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಔತಣಕೂಟವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು

Christian rhetoric. They gave us the "Christian" sermon: biblical in content, but Greek in style."

How Sermonizing Harms The Church

Though revered for five centuries, the conventional sermon has negatively impacted the church in a number of ways.

First, the sermon makes the preacher the virtuoso performer of the regular church gathering. As a result, congregational participation is hampered at best and precluded at worst. The sermon turns the church into a preaching station. The congregation degenerates into a group of muted spectators who watch a performance. There is no room for interrupting or questioning the preacher while he is delivering his discourse. The sermon freezes and imprisons the functioning of the body of Christ. It fosters a docile priesthood by allowing pulpiteers to dominate the church gathering week after week.

Second, the sermon often stalemates spiritual growth. Because it is a one-way affair, it encourages passivity. The sermon prevents the church from functioning as intended. It suffocates mutual ministry. It smothers open participation. This causes the spiritual growth of YAHUAH's people to take a further nose dive.

As Christians, they must function if they are to mature (see Mark 4:24-25 and Hebrews 10:24-25). No one grows by passive listening week after week. In fact, one of the goals of the New Testament teaching is to get each member to function (Ephesians 4:11-16). It is to encourage members to open their mouths in the meeting (1 Corinthians 12-14).

The conventional sermon hinders this very process.

Third, the sermon preserves the unbiblical clergy mentality. It creates an excessive and pathological dependence on the clergy. The sermon makes the preacher the religious specialist - the only one having anything worthy to say. Everyone else is treated as a second-class believer - a silent pew warmer. (While this is not usually voiced, it is the unspoken reality)"

How can the pastor learn from the other members of the body of Christ when they are muted? How can the church learn from the pastor when its members cannot ask him questions during his oration? How can the brothers and sisters learn from one another if they are prevented from speaking in the meetings?

The sermon makes "church" both distant and impersonal." It deprives the pastor of receiving spiritual sustenance from the church. And it deprives the church of receiving

ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲ.31 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 11: 27-33 ರಲ್ಲಿ ಅನರ್ಹತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪೌಲನ ಹೇಳಿಕೆಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಅವರು ಬಡವರ ವಿರುದ್ಧ ತಾರತಮ್ಯ ಮತ್ತು ಅನರ್ಹ ಭಾಗವಾಗಿ ಕುಡುಕರಾಗುವ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಲ್ಲ. (ಪುಟ 192)

ಟೆಟುಲಿಯನ್ (c. 160 - c. 225) ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಬ್ರೆಡ್ ಮತ್ತು ಕಪ್ ಅನ್ನು ಊಟದಿಂದ ಬೇರ್ಪಡಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಯಿತು.25 ಊಟವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಬ್ರೆಡ್ ಬ್ರೇಕಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಗ್ರೀಕ್ ಪದದೊಂದಿಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲಾಯಿತು. Eucharist.30 ಐರೇನಿಯಸ್ (130-200) ಇದನ್ನು "ಅರ್ಪಣೆ" 31 ಅಥವಾ "ತ್ಯಾಗ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಬ್ರೆಡ್ ಮತ್ತು ಕಪ್ ಅನ್ನು ಇರಿಸಲಾಗಿರುವ ಬಲಿಪೀಠದ ಟೇಬಲ್ ಮತ್ತು ಬಲಿಪಶುವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ನೋಡಲಾಯಿತು. 32 ಸಪ್ಪರ್ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಮುದಾಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಾಲ್ಕನೇ ಮತ್ತು ಐದನೇ ಶತಮಾನಗಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ, ವಿಸ್ಮಯ ಮತ್ತು ಭಯದ ಭಾವನೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.33 (ಪುಟ. 194)

ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತದೊಂದಿಗೆ, ದೇವರ ಜನರು ಭಯದ ಭಾವನೆಯೊಂದಿಗೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು ಸಹ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. 43 ಯೂಕರಿಷ್ಟನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪಾದ್ರಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಬ್ರೆಡ್ ಅಕ್ಷರಶಃ ದೇವರು ಎಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ 44 [ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮಾಂಸ ಮತ್ತು ರಕ್ತವಾಯಿತು (ಆರ್ಡಿ)]. (ಪುಟ 195) ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ಭಗವಂತನ ಭೋಜನದ ಆರಾಧನಾ ಸಹಭಾಗಿತ್ವವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವುದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತು ಅಥವಾ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಯಾವುದೇ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲ. 52 (ಪುಟ. 197)

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಶಿಕ್ಷಣ

ಹೆಚ್ಚಿನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಔಪಚಾರಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅರ್ಹತೆ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬೈಬಲ್ ಕಾಲೇಜು ಅಥವಾ ಸೆಮಿನರಿಯಿಂದ ಪದವಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳನ್ನು "ಪ್ಯಾರಾ" ಮಂತ್ರಿ, ಹುಸಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕೆಲಸಗಾರ ಎಂದು ನೋಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಬೋಧಿಸಲು, ಕಲಿಸಲು, ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜ್ ಮಾಡಲು ಅಥವಾ ಲಾರ್ಡ್ಸ್ ಸಪ್ಪರ್ ಅನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಅಥವಾ ಅವಳು ಅಂತಹ

spiritual nourishment from one another. For these reasons, the sermon is one of the biggest road-blocks to a functioning priesthood!

Fourth, rather than equipping the saints, the sermon de-skills them. It matters not how loudly ministers drone on about "equipping the saints for the work of the ministry," the truth is that the contemporary sermon preached every week has little power to equip YAHUAH's people for spiritual service and functioning.

Unfortunately, however, many of YAHUAH's people are just as addicted to hearing sermons as many preachers are addicted to preaching them.

By contrast, New Testament-styled teaching should equip the assembly so that it can function without the presence of a clergyman.

Fifth, today's sermon is often impractical. Countless preachers speak as experts on that which they have never experienced. Whether it be abstract/theoretical, devotional/inspirational, demanding/compelling, or entertaining/amusing, the sermon fails to put the hearers into a direct, practical experience of what has been preached. Thus, the typical sermon is a swimming lesson on dry land! It lacks any practical value. Much is preached, but little ever lands. Most of it is aimed at the frontal lobe. Contemporary pulpiterism generally fails to get beyond disseminating information and on to equipping believers to experience and use that which they have heard.

In this regard, the sermon mirrors its true father - Greco-Roman rhetoric. Greco-Roman rhetoric was bathed in abstraction. It involved forms designed to entertain and display genius rather than instruct or develop talents in others. The contemporary polished sermon can warm the heart, inspire the will, and stimulate the mind. But it rarely if ever shows the team how to leave the huddle. In all of these ways, the contemporary sermon fails to meet its billing at promoting the kind of spiritual growth it promises. In the end, it actually intensifies the impoverishment of the church. The sermon acts like a momentary stimulant. Its effects are often short-lived.

Let's be honest. There are scores of Christians who have been sermonized for decades, and they are still babes in Christ. Christians are not transformed simply by hearing sermons week after week. They are transformed by regular encounters with the YAHUAH. Those who minister, therefore, are called to preach YAHUAH and not information about Him. They are also called to make their ministry intensely practical. They are called not only to reveal Messiah by the spoken word, but to show their hearers how to experience, know, follow, and serve Him.

ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲ ... ಸರಿ? (ಪುಟ 199-200)

ಮೊದಲ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ತರಬೇತಿಯು ಶೈಕ್ಷಣಿಕಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಇದು ಬೌದ್ಧಿಕ ಕಲಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಿಷ್ಯವೃತ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಮುಂಭಾಗದ ಹಾಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತ್ಮವನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಅಂದರೆ:

ವಯಸ್ಸಾದ, ಅನುಭವಿ ಕೆಲಸಗಾರನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಗುಂಪಿನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಅಗತ್ಯವಾದ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತರು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಪ್ರತಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು ಉತ್ತಮವಾದ ರಚನೆಯು ಈಗಾಗಲೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಸೆಮಿನರಿಗಳು ಮತ್ತು ವಾರಾಂತ್ಯದ ಸೆಮಿನಾರ್‌ಗಳಿಗೆ ಮುಂಚಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಜೀವನದ ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ, ತರ್ಕಬದ್ಧ, ಜೀವನ, ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಸೇವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಲಿತರು.2 (ಪುಟ. 200)

ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಾಲ್ಕು ಹಂತಗಳಿವೆ: (ಪುಟ 201-206)

- e. ಎಪಿಸ್ಟೋಪಲ್ - ಪಿತೃಪ್ರಧಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ (ಮೂರರಿಂದ ಐದನೇ ಶತಮಾನಗಳು) ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರವು ಎಪಿಸ್ಟೋಪಲ್ ಆಗಿತ್ತು ಏಕೆಂದರೆ ಅಂದಿನ ಪ್ರಮುಖ ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಬಿಷಪ್‌ಗಳಾಗಿದ್ದರು.6
- f. ಸನ್ಯಾಸಿ - ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸನ್ಯಾಸಿ ಹಂತವು ತಪಸ್ವಿ ಮತ್ತು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿತ್ತು. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಇದನ್ನು ಕಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಚರ್ಚ್ ಪಿತಾಮಹರು ಪಾಟ್ಸೋನಿಕ್ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜಸ್ಟಿನ್ ಮಾರ್ಟಿರ್ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರವು ಅನ್ಯಜನರಿಗೆ ದೇವರ ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವಿಕೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದರು.10
- g. ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ - ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂರನೇ ಹಂತವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಖಿಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರೀಕ್ ವೈಭವದಲ್ಲಿ ಯುವಕರನ್ನು ತರಬೇತಿಗೊಳಿಸುವುದು."37
- h. ಸೆಮಿನೇರಿಯನ್ - ಸೆಮಿನರಿ ಧಿಯಾಲಜಿಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿದ ಪಾಂಡಿತ್ಯಪೂರ್ಣ ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಬೆಳೆದು ಅದು ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್‌ನ ತಾತ್ವಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ.39 ಅಕ್ವಿನಾಸ್ ಬಹುಶಃ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಮುಖ್ಯ

The contemporary sermon too often lacks these all-important elements.

If a preacher cannot bring his hearers into a living spiritual experience of that which he is ministering, the results of his message will be short-lived. Therefore, the church needs fewer pulpites and more spiritual facilitators. It is in dire need of those who can proclaim Messiah and know how to deploy YAHUAH's people to experience Him who has been preached. And on top of that, Christians need instruction on how to share this living Messiah with the rest of the assembly for their mutual edification.

Consequently, the Christian family needs a restoration of the first-century practice of mutual exhortation and mutual ministry. For the New Testament hinges spiritual transformation upon these two things.

Granted, the gift of teaching is present in the assembly. But teaching is to come from all the believers (1 Corinthians 14:26, 31) as well as from those who are specially gifted to teach.

(Ephesians 4: 11; James 3:1). We move far outside of biblical bounds when we allow teaching to take the form of a conventional sermon and relegate it to a class of professional orators.

Wrapping It Up

Is preaching and teaching the Word of YAHUAH scriptural? Yes, absolutely. But the contemporary pulpit sermon is not the equivalent of the preaching and teaching that is found in the Scriptures.

It cannot be found in the Old Testament, the ministry of YAHUSHUA, or the life of the primitive assembly." - What is more, Shaul told his Greek converts that he refused to be influenced by the communication patterns of his pagan contemporaries (1 Corinthians 1:17,22; 2:1-5.)

But what about 1 Corinthians 9:22-23 (NLT), where Shaul says, "I try to find common ground with everyone, doing everything I can to save some"? We would argue that this would not include making a weekly sermon the focus of all worship gatherings, which would have stifled the believers' transformation and mutual edification.

The sermon was conceived in the womb of Greek rhetoric. It was born into the Christian community when pagans turned Christians began to bring their oratorical styles of speaking into the assembly. By the third century, it became common for Christian leaders to deliver a sermon. By the fourth century it became the norm.

ಪ್ರಬಂಧವೆಂದರೆ ದೇವರು ಮಾನವ ಕಾರಣದ ಮೂಲಕ ತಿಳಿದಿರುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಲುಪುವ ಅಂಗವಾಗಿ ಹೃದಯಕ್ಕಿಂತ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಿದನು.41

ಕಾರಣ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯು ದೇವರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದನ್ನು ಸಂವಹನ ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬಹಿರಂಗವನ್ನು ನೀಡುವಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಅರಿಯಲು ಬುದ್ಧಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ. ಭಾವನೆಗಳೂ ಅಲ್ಲ.43 ಉನ್ನತ ಶಕ್ತಿಯ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ರೇಜರ್-ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ತಾರ್ಕಿಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸ್ವಯಂಚಾಲಿತವಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬ್ಲೇಸಿ ಪ್ಯಾಸ್ಟರ್ (1623-1662) ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರು "ಇದು ದೇವರನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಹೃದಯ, ಮತ್ತು ಕಾರಣವಲ್ಲ." 45 (ಪುಟ. 206) [ಒಬ್ಬನು ದೇವರೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. (RD)]

ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಪ್ಲೇಟೋ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ರಟೀಸ್ ಜ್ಞಾನವು ಸದ್ಗುಣ ಎಂದು ಕಲಿಸಿದರು. ಒಳ್ಳೆಯದು ಒಬ್ಬರ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಜ್ಞಾನದ ಬೋಧನೆಯು ಸದ್ಗುಣದ ಬೋಧನೆಯಾಗಿದೆ.99 ಇಲ್ಲಿ ಸಮಕಾಲೀನ ಶಿಕ್ಷಣದ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಕಾಂಡವಿದೆ. ಜ್ಞಾನವು ನೈತಿಕ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಪ್ಲಾಟೋನಿಕ್ ಕಲ್ಪನೆಯ ಮೇಲೆ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. [ಜ್ಞಾನಶಾಸ್ತ್ರ, (RD)]

ಸಮಕಾಲೀನ ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಬೋಧನೆಯು ಡೇಟಾವರ್ಗವಣೆ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಇದು ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ನಿಂದ ನೋಟ್‌ಬುಕ್‌ಗೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಕುತ್ರಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ವಿರಳವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಗಿಳಿಸಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಪದವಿಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಪದವೀಧರರು ತಕ್ಷಣವೇ ಅರ್ಹತೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ತಪ್ಪು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಸೆಮಿನರಿ ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಅತ್ಯಂತ ಹಾನಿಕಾರಕ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ, ಅವರು ಪಾದ್ರಿಗಳು ವಾಸಿಸುವ, ಉಸಿರಾಡುವ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಮಾನವೀಯವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ.109 (ಪುಟ. 216-218)

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದೆ
ಚರ್ಚ್ ತನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗಿದೆ, ಅದರ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅವರ ತರಬೇತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ, ನಾವು ಪಾದ್ರಿ ಅಥವಾ

Christianity has absorbed its surrounding culture. When your pastor mounts his pulpit wearing his clerical robes to deliver his sacred sermon, he is unknowingly playing out the role of the ancient Greek orator.

Nevertheless, despite the fact that the contemporary sermon does not have a shred of biblical merit to support its existence, it continues to be uncritically admired in the eyes of most present-day Christians. It has become so entrenched in the Christian mind that most Bible-believing pastors and laymen fail to see that they are affirming and perpetuating an unscriptural practice out of sheer tradition. The sermon has become permanently embedded.

In view of all that we have discovered about the contemporary sermon, consider these questions:

How can a man preach a sermon on being faithful to the Word of YAHUAH while he is preaching a sermon? And how can a Christian passively sit in a pew and affirm the priesthood of all believers when he is passively sitting in a pew? To put a finer point on it, how can you claim to uphold the Protestant doctrine of sola scripture ("by the Scripture only") and still support the pulpit sermon?

As one author so eloquently put it, "The sermon is, in practice, beyond criticism. It has become an end in itself, sacred-the product of a distorted reverence for 'the tradition of the elders' . . . it seems strangely inconsistent that those who are most disposed to claim that the Bible is the Word of YAHUAH, the 'supreme guide in all matters of faith and practice' are amongst the first to reject biblical methods in favor of the 'broken cisterns' of their fathers (Jeremiah 2:13)."

Is there really any room in the church's corral for sacred cows like the sermon? Promoting Hebraic Understanding of Hebrew Scriptures; Where Did The Christian Sermon Come From?

Sources

- Pagan Christianity? exploring the Roots of Our Church Practices, Frank Viola and George Barna, 1998, Tyndale House Publishing, Inc.
- Will the Real Heretics Please Stand Up? Third Edition, David Bercot 1989, Scroll Publishing, Amberson, PA
- Shalom Institute of the South Pacific - Promoting Hebraic Understanding of Hebrew Scriptures; Where Did The Christian Sermon Come From? <http://webdesign97.tripod.com/shalominstitutepromotinghebrewunderstandingofscripture/id40.html>
- Is My Church Really A New Testament Church? Darryl M. Erkel (1994)

ಬೋಧಕನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಬೈಬಲ್‌ನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಸಿಂಧುತ್ವವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು "ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ." ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವಾಗ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಟೆಕ್ಸಸ್ ಮೆಥಡ್" ಅನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇವೆ, ಇದು 1590 ರ ದಶಕದ ಹಿಂದಿನದು. ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪುರುಷರ ಗುಂಪು ಸುಧಾರಕರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ತರ್ಕದ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದರು. 2 ಅವರು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವು ಕೇವಲ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಲ್ಲ, ಆದರೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಯೆಂದು ಭಾಗವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ - ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ. (ಪುಟ 222-223)

ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಮೂರನೇ ಎರಡರಷ್ಟು ಭಾಗವು ಪೌಲನ ಪತ್ರಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಸಂಕಲಿಸಿದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಉದ್ದದಿಂದ ಚಿಕ್ಕದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಲಾಯಿತು. ನಂತರ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಕಂಪೈಲ್ ಮಾಡುವಾಗ, ಸುವಾರ್ತೆಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಪೌಲನ ಪತ್ರಗಳ ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. (ಪುಟ 226) 1227 ರಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಬೈಬಲ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. 1551 ರವರೆಗೂ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಖ್ಯೆ 11 (ಪುಟ 228-229)

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಂಟು ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಲು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಮೂಲಕ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ:

- i. ನಿಮಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ.
- j. ದೇವರು ಏನು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅದನ್ನು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲು ದೇವರನ್ನು ಬಾಧ್ಯಗೊಳಿಸಬಹುದು.
- k. ದೇವರು ನಿಮಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಹೇಳು.
- l. ದೆವ್ವವನ್ನು ಅವನ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೆದರಿಸಲು ಅಥವಾ ಪ್ರಲೋಭನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಲು ನೀವು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಬಹುದು.
- m. ನಿಮ್ಮ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿ ಇದರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ಪಾರಿಂಗ್ ಪಾಲುದಾರನನ್ನು ತುಂಡು ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಡೈಸ್ ಮಾಡಬಹುದು.

- **Who is Active in "Group" Expressions of Faith?**
George Barna barna.org/faith-spirituality/400-who-is-active-in-group-expressions-of-faith-barna-study-examines-small-groups-sunday-school-and-house-churches
- **Simple Church** (Wikipedia.org/wiki/simple_church.

- n. ಇತರರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅಥವಾ ಸರಿಪಡಿಸಿ.
- o. ಚೆನ್ನಾಗಿ "ಉಪದೇಶ" ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ "ಉಪದೇಶ" ವಸ್ತುವನ್ನು ಮಾಡಿ.
- p. ಯಾದೃಚ್ಛಿಕವಾಗಿ ಫ್ಲಿಪ್ ಮಾಡುವಾಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಅಂಗೀಕಾರದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬರಹಗಾರನು ತಲುಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂದರ್ಭವು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವ ವಿರುದ್ಧ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. (ಪುಟ 230)

ಜೀಸಸ್, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಕೇಂದ್ರಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಅವರ ನಾಡಿ ಮಿಡಿತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಅವರ ಜೀವನ, ಅವರ ಉಸಿರು ಮತ್ತು ಅವರ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು ಉಲ್ಲೇಖ. ಅವರು ಅವರ ಆರಾಧನೆಯ ವಸ್ತು, ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ವಿಷಯ ಮತ್ತು ಅವರ ಚರ್ಚೆ ಮತ್ತು ಶಬ್ದಕೋಶದ ವಿಷಯ. ಅವರು ಲಾರ್ಡ್ ಜೀಸಸ್ ಕ್ರೈಸ್ಟ್ ಅನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋಚ್ಚನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.6 (ಪುಟ. 247-249)

- ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚರ್ಚೆ
 - a. ಆರಾಧನೆಯ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಿರ ಕ್ರಮವನ್ನು [ಲಿಟರ್ಜಿ (RD)] ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.
 - b. ಬಹಿರಂಗ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರು.
 - c. ವೀಕ್ಷಕರಾಗಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ [ಬಹುಶಃ ಸಂದರ್ಶಕರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ (RD)].
- ಅವರ ಜೋಡಣೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಹೀಗಿತ್ತು:
 - a. ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆ. [ಕ್ರಿಸ್ತನಿಗೆ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ. (RD)]
 - b. ಅವನ ದೇಹದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.
 - c. ಧಾರ್ಮಿಕ "ಸೇವೆ" ಅಲ್ಲ.
 - d. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷದ ವಾತಾವರಣ.
 - e. ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಚಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ವೇದಿಕೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಾರದು.
- ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚರ್ಚೆ ಮುಖಾಮುಖಿ ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
- ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಪ್ರಪಂಚವು ತಿಳಿದಿರುವ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಏಕೈಕ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ, ಅದು ಆಚರಣೆಗಳು, ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಂದ ಶೂನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಚರ್ಚೆ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಮೊದಲ 300 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರು. ವಿಶೇಷ

ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ (ಸೊಲೊಮನ್ಸ್ ಪೋರ್ಚ್ ನಂತಹ).

- ಚರ್ಚೆ ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ.
- ಚರ್ಚಿನ ನಿರ್ಣಯವು ಇಡೀ ಸಭೆಯ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು.
- ಇದು ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಅಲ್ಲ, ಸಾವಯವ ಆಗಿತ್ತು. ಜನರನ್ನು ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ, ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ-ಕೆಳಗಿನ ಕ್ರಮಾನುಗತ ಅಥವಾ ಸರಣಿ-ಆಫ್-ಕಮಾಂಡ್ ರಚನೆಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಚರ್ಚೆ ಜೀವಂತ ಮತ್ತು ಉಸಿರಾಡುವ ಜೀವಿಯಾಗಿತ್ತು.
- ದಶಾಂಶವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬಡವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಚರ್ಚೆ ತೋಟಗಾರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಪ್ರಕಾರ ನೀಡಿದರು.
- ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಯಾಗಿದೆ (ಮುಳುಗುವಿಕೆ) ಇದು ಪಾಪಕ್ಕೆ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಸಂಭವಿಸಿತು. [1 ಪೀಟರ್ 3:21 ರಲ್ಲಿ ಪೀಟರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ "ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಸಮ್ ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತದೆ - ಮಾಂಸದಿಂದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದು ಅಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನಸ್ಸಾಕ್ಷಿಗಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಮನವಿ - ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ಪುನರುತ್ಥಾನದ ಮೂಲಕ." (RD)]
- ಅವರು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಿಲ್ಲ.
- ಪ್ರಬುದ್ಧ ಅನುಭವಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಂದ ತರಬೇತಿಯು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಇತ್ತು. [ಅಪೊಸ್ತಲರು, ಪ್ರವಾದಿಗಳು, ಸುವಾರ್ತಾಬೋಧಕರು ಮತ್ತು ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಕರು. (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4:11) [ಬೈಬಲ್‌ವೇ ಪಾಠವನ್ನು ನೋಡಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಸೇವಕರು]
- ಅವರನ್ನು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಸಾಯುವ ಮೂಲಕ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿದ್ದರು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಮೂಲಕ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟರು, ದೇವರಿಂದ ಪುನರುತ್ಥಾನಗೊಂಡು ಹೊಸ ಜೀವಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. [ಬೈಬಲ್ ವೇ ಪಾಠವನ್ನು ನೋಡಿ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಯುನೈಟೆಡ್]

ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಶಿಫಾರಸುಗಳು

ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬರಹಗಾರರು, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ "ಚರ್ಚೆ ಪಿತಾಮಹರು" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ, ಲೇಖಕರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ಕಿರುಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾದ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿದ ಮೂಲಗಳ ಲೇಖಕರು ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬರಹಗಾರರಂತೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಪಡೆದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಕೆಲವು ಬರಹಗಾರರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ನಿಲುವುಗಳು ಅದೇ ಅವಧಿಯ ಇತರ ಬರಹಗಾರರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಕೆಲವು ಲೇಖಕರು ಕೆಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಅವರ ಬರಹಗಳು ಮೊದಲ ಕೆಲವು ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಗಳ ಮೌಲ್ಯಯುತ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅಪೊಸ್ತಲರಿಂದ ದೂರವಾದಾಗ ತಪ್ಪಾದ ಬೋಧನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಪೇಗನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮದ ಆರೋಪಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ? ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು, ಸಂದರ್ಭಾನುಸಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾದ ಬೈಬಲ್‌ನಿಂದ ಹೇಳಿಕೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು.

1. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಲಾದ ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆ ಅಥವಾ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪು ಅಧ್ಯಯನಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಇತರರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಸವಾಲು ಮಾಡಬಹುದು. ಸಮಸ್ಯೆ ಅಥವಾ ಶುಲ್ಕವು ಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗುಂಪು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ನಂತರ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮತ್ತು ಸವಾಲುಗಳಿಗಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪುಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ನಿಖರವಾದ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಮಾಹಿತಿಯಿಲ್ಲದ ಸಹೋದರರು ಮತ್ತು ಸಹೋದರಿಯರ ಮೇಲೆ ಬಲವಂತದ ಬದಲಾವಣೆಯ ನೋಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

2. ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಲಾದ ಯಾವುದೇ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬದಲಿಸುವ ಮೊದಲು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ತಪ್ಪುಗ್ರಹಿಕೆಗಳು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅಥವಾ ಘರ್ಷಣೆಗಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಹೋದರ ಅಥವಾ ಸಹೋದರಿಯು ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು, ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅಥವಾ ಸವಾಲು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ತೀರ್ಮಾನವು ದೋಷಪೂರಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಾಬೀತಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕು.

3. ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಬದಲಾವಣೆಗಾಗಿ ಮಾಡಬಾರದು.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಬರ್ನಾ ಗ್ರೂಪ್ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ ಗ್ರೂಪ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಷನ್ಸ್ ಆಫ್ ಫೇಯ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಅಮೆರಿಕನ್ನರ ಪ್ರೊಫೈಲ್‌ಗಳನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿದರು. ಅಧ್ಯಯನವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಒಳನೋಟಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ:

16. ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗುವವರಲ್ಲಿ 53% ಮಹಿಳೆಯರು [50.7% US ಜನಸಂಖ್ಯೆ].
17. ಹೋಮ್ ಚರ್ಚೆ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಲ್ಲಿ 56% ಪುರುಷರು.
18. 67% ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗುವವರು ವಿವಾಹಿತರು.
19. ಮನೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗುವವರಲ್ಲಿ 50% ಪುರುಷರು ಮತ್ತು 50% ಮಹಿಳೆಯರು.
20. 56% ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗುವವರು 45 ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಯಸ್ಸಿನವರು (ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು 52%); 44% 18 ರಿಂದ 44 ಆಗಿತ್ತು.
21. ಮನೆಯ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ ವಯಸ್ಸು 56 ಆಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರು ಕಿರಿಯ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೋಫೆಸರ್‌ನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಕಡಿಮೆ.
22. ಈಶಾನ್ಯದವರು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿರಲು ಅಸಂಭವವಾಗಿದೆ.
23. ಮನೆ ಚರ್ಚೆ ಭಾಗವಹಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.
24. ದಕ್ಷಿಣದವರು ಹೌಸ್ ಚರ್ಚೆ ಭಾಗವಹಿಸುವವರನ್ನು ಹೊಂದಲು ಕಡಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಗುಂಪಿನ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿ ½ ರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
25. ಕೇವಲ 6% ಕ್ಯಾಥೋಲಿಕ್‌ರು ಮನೆ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ.
26. ಇವಾಂಜೆಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ರತಿಭಟನಾಕಾರರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.
27. 26 ರಿಂದ 30% ಕರಿಯರು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪುಗಳು ಮತ್ತು ಮನೆ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದರು (ಸರಾಸರಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಪ್ಪು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು 13% ಆಗಿದೆ).
28. 67% ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗುವವರು "ಚರ್ಚೆ ಸೇವೆಗಳ" ಹೊರಗೆ ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು ಓದುತ್ತಾರೆ.
29. 84% ಹೌಸ್ ಚರ್ಚೆ ಭಾಗವಹಿಸುವವರು ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು "ಚರ್ಚೆ ಸೇವೆಗಳ" ಹೊರಗೆ ಓದುತ್ತಾರೆ.
30. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸರಳವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆ ಚರ್ಚೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಣ್ಣ ಗುಂಪಿನ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವವರು ಹೆಚ್ಚು ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್ ಅನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ/ಓದುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ:
 - d. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಆತನ ಪದಗಳ ಜೀವಂತ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ.

- e. ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿಯ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ
- f. ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಿ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಮಾಡಿರಿ

ಸರಳ ಚರ್ಚಾ ಕಾಳಜಿಗಳು

ಸರಳ ಮತ್ತು ಮನೆ ಚರ್ಚುಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಳಜಿಗಳಿವೆ ಅಥವಾ ಇರಬೇಕು

- c. ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮತ್ತು ಅಪೊಸ್ತಲರ ಬೋಧನೆಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ.
- d. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಚರ್ಚುಗಳನ್ನು ಕರಗಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಮುಂದುವರಿಸುವುದು
 - 18. ಇದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಚರ್ಚಾ ತೊರೆಯಲು ಜನರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತದೆ.
 - 19. ಅನೇಕ ಸೆಮಿನರಿಗಳು ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.
 - 20. ನಮ್ಮ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.
 - 21. ಅನೇಕ ಪಾದ್ರಿಗಳನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಲಾಗುವುದು.
 - 22. ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಧರ್ಮದ್ರೋಹಿ ಮತ್ತು ನಿಂದನೆಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
 - 23. ನಾಯಕತ್ವ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
 - 24. ಸಂಘರ್ಷದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ.
 - 25. ಲೇ ನಾಯಕರು ಇತರರ ಆರೈಕೆಗೆ ಅರ್ಹರಲ್ಲ.
 - 26. ವರ್ಚಸ್ವಿ ನಾಯಕರು ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾರೆ.
 - 27. ಮನೆ ಚರ್ಚುಗಳ ಸರಾಸರಿ 6 ತಿಂಗಳುಗಳು ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ ಹೇಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ.
 - 28. ಯಾವುದೇ ಫೋನ್ ವುಸ್ತುಕ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡದ ಕಾರಣ ಚರ್ಚಾ ಇಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಶಕರು ಚರ್ಚಾ ಅನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
 - 29. "ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗು" ಎಂದು ಪಾಪದಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅವರು ಮಾರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.
 - 30. ಅವರು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿವಾದದ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತಾರೆ.
 - 31. ಅವರು ನಂಬಿಕೆಯ ಖಾಸಗಿ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದಾರೆ.
 - 32. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
 - 33. ವೈಲ್ಡ್ ಧಿಯಾಲಜಿಗಳು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗುತ್ತವೆ.
 - 34. ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳು ಮತ್ತು ಔಪಚಾರಿಕ ಬೈಬಲ್ ತರಗತಿಗಳು ಅಶಿಕ್ಷಿತ ಭಕ್ತರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ.

wikipedia.org/wiki/simple_church

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?

ನಾವು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪವಿತ್ರವಾದ ಚರ್ಚ್ ಅಭ್ಯಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ: ಧರ್ಮೋಪದೇಶ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮತ್ತು ಪಾಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಆರಾಧನೆಯ ಕ್ರಮವು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿನ ಉತ್ಸವವಾಗುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮತ್ತು ಭಾನುವಾರದ ಬೆಳಗಿನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾತಿಯು ಬೀಳಲು ಅವನತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಪೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿದೆ. ಐದು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಇದು ಗಡಿಯಾರದ ಕೆಲಸದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಪಾದ್ರಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರವಚನಪೀಠಕ್ಕೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ನಿಷ್ಪ್ರಿಯ, ಪೂರ್ವ-ವಾರ್ಮಿಂಗ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿದಾಯಕ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಎಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅನೇಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಚರ್ಚ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಇದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಇಡೀ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಗುಣಮಟ್ಟದಿಂದ ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ಭಾನುವಾರ ಚರ್ಚ್ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಸಂದೇಶದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಸಮಕಾಲೀನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮನಸ್ಸು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಭಾನುವಾರದ ಬೆಳಗಿನ ಆರಾಧನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿ ಮತ್ತು ನೀವು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪೋಷಣೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದೀರಿ (ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ). ಆದರೂ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವ ವಾಸ್ತವವೆಂದರೆ ಇಂದಿನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ, ಇದನ್ನು ಪೇಗನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯಲಾಯಿತು, ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅಳವಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಇದೆ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಯೆಹೋವ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಕೂಟವನ್ನು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿದನೆಂಬುದನ್ನು ದೂರಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ನಿಜವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೈಬಲ್

ನಿನ್ನಂದೇಹವಾಗಿ, ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಪ್ಯಾರಾಗಳನ್ನು ಓದುವ ಯಾರಾದರೂ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಜನರು

ಬೈಬಲ್‌ನಾದ್ಯಂತ ಬೋಧಿಸಿದರು. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆ!" ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಸಾರುವುದನ್ನು ದಾಖಲಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ಸ್ಪಿಷ್ಟರ ಮತ್ತು ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾದ ಸ್ಪಿರಿಟ್-ಪ್ರೇರಿತ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಪ್ರಪಂಚವಿದೆ. ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಡೆಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ತಿಳಿಯದೆಯೇ ನಮ್ಮ ಆಧುನಿಕ-ದಿನದ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಸ್ಪಿಷ್ಟರಗೆ ಮತ್ತೆ ಓದಲು ಷರತ್ತು ವಿಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾವು ಇಂದಿನ ಪುಲ್ವಿಟೀರಿಸಂ ಅನ್ನು ಬೈಬಲ್‌ನಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಚ್ಚಿಡೋಣ. ಇಂದಿನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

- ಇದು ನಿಯಮಿತ ಘಟನೆಯಾಗಿದೆ-ಕನಿಷ್ಠ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಧರ್ಮಪೀಠದಿಂದ ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ತಲುಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ಇದನ್ನು ಅದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿತರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ - ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪಾದ್ರಿ ಅಥವಾ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದ ಅತಿಥಿ ಭಾಷಣಕಾರ.
- ಇದನ್ನು ನಿಷ್ಪ್ರಿಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ- ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಇದು ಸ್ವಗತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಭಾಷಣದ ಕೃಷಿ ರೂಪವಾಗಿದೆ-ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರಚನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪರಿಚಯ, ಮೂರರಿಂದ ಐದು ಅಂಕಗಳು ಮತ್ತು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಬೈಬಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾದ ಉಪದೇಶದ ರೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಇದನ್ನು ವ್ಯತಿರಿಕ್ತಗೊಳಿಸಿ. ತಾನಾಚ್ (ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ) ನಲ್ಲಿ, ಯೆಹೋವನ ಪುರುಷರು ಬೋಧಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಭಾಷಣವು ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ನಕ್ಷೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಾನಾಚ್ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ:

- ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು.
- ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಮತ್ತು ಪುರೋಹಿತರು ಒಂದು ಸೆಟ್ ಸ್ಪಿಷ್ಟನಿಂದ ಹೊರತಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಹೊರೆಯಿಂದ ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ.
- ತಾನಾಚ್ ಪ್ರವಾದಿಗಳು ಅಥವಾ ಪುರೋಹಿತರು ಯೆಹೋವನ ಜನರಿಗೆ ನಿಯಮಿತ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸೂಚನೆಯಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ತಾನಾಚ್ ಉಪದೇಶದ ಸ್ವರೂಪವು ವಿರಳ, ದ್ರವ ಮತ್ತು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಗೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ನವೀಕೃತ ಒಡಂಬಡಿಕೆಗೆ (ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ) ಬನ್ನಿ. ಮಾಸ್ಕರ್ ಯಹೂಶುವಾ ಅದೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ

ನಿಯಮಿತ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯು ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಿದರು. (ಸಹಜವಾಗಿ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಅವರು ಅವರಿಗೆ ತಂದ ಸಂದೇಶಗಳು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಮತ್ತು ಅನೌಪಚಾರಿಕವಾಗಿದ್ದವು.)

ಅದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಕಾಯಿದೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಲಾದ ಅಪೋಸ್ತೋಲಿಕ್ ಉಪದೇಶವು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ:

- ಅದು ವಿರಳವಾಗಿತ್ತು.
- ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ವಿತರಿಸಲಾಯಿತು.
- ಇದು ಬಾಹ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ರಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇತ್ತು.
- ಇದು ಏಕರೂಪದ (ಒಂದು-ಮಾರ್ಗದ ಪ್ರವಚನ) ಬದಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿತ್ತು (ಅಂದರೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ).

ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ (ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ) ಪತ್ರಗಳು ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯದ ಸೇವೆಯು ಅವರ ನಿಯಮಿತ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಭೆಯಿಂದ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. 3:16, ಇದು ಬೋಧನೆ, ಉಪದೇಶ, ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ, ಹಾಡುಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಈ "ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ-ಸದಸ್ಯ" ಕಾರ್ಯವು ಸಂವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿತ್ತು (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 14:29) ಮತ್ತು ಅಡಚಣೆಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 14:30). , ಸ್ಥಳೀಯ ಹಿರಿಯರ ಉಪದೇಶಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಿಲ್ಲದವು.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಬಳಕೆಗಾಗಿ ನೀಡಲಾದ ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ತನಖಾ (ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆ) ಮತ್ತು ನವೀಕರಿಸಿದ ಒಡಂಬಡಿಕೆ (ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆ) ಎರಡಕ್ಕೂ ವಿದೇಶಿಯಾಗಿದೆ. ಆರಂಭಿಕ ಮೆಸ್ಸಿಯಾನಿಕ್ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ."

ಕಾಯಿದೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾದ ಅಪೋಸ್ತೋಲಿಕ್ ಸಂದೇಶಗಳ ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವಲ್ಲದ ಲಕ್ಷಣವು ನಿಕಟ ಪರಿಶೀಲನೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾಯಿದೆಗಳು 2:14-35, 7:1-53, 17:22-34 ನೋಡಿ.

ನಿಯಮಿತ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಆರಂಭಿಕ ದಾಖಲಿತ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮೂಲವು ಎರಡನೇ ಶತಮಾನದ

ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡ್ರಿಯಾದ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದಿಸಿದರು.

ಆದರೂ ಅದರ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೈಫಲ್ಯದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮಾಣಿತ ಅಭ್ಯಾಸವಾಯಿತು.

ಇದು ಮುಳ್ಳಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಒಂದನೇ ಶತಮಾನದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡದಿದ್ದರೆ, ಅಪೊಸ್ತಲರ ನಂತರದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅದನ್ನು ಯಾರಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡರು? ಉತ್ತರವು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ: ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಗ್ರೀಕ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪೇಗನ್ ಕೊಳದಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ!

ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕಲು, ನಾವು ಐದನೇ ಶತಮಾನದ BC ಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಸೋಫಿಸ್ಟ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅಲೆದಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಕರ ಗುಂಪಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವನ್ನು (ಮನವೊಲಿಸುವ ಮಾತನಾಡುವ ಕಲೆ) ಆವಿಷ್ಕರಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ವಿತಂಡವಾದಿಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡರು ಮತ್ತು ಅವರ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಪಾವತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಕುತರ್ಕವಾದಿಗಳು ಪರಿಣಿತ ಚರ್ಚಾಕಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಾದಗಳನ್ನು "ಮಾರಾಟ" ಮಾಡಲು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಮನವಿಗಳು, ದೈಹಿಕ ನೋಟ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿವಂತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಪುಣರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಸೋಫಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ಶೈಲಿ, ರೂಪ ಮತ್ತು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವು ಅವರ ನಿಖರತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೌಲ್ಯಯುತವಾಯಿತು. ಇದು ಉತ್ತಮ ಪದಗುಚ್ಛಗಳ ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್ ಆದ ಪುರುಷರ ವರ್ಗವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿತು, "ಶೈಲಿಗಾಗಿ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು." ಅವರು ಬೋಧಿಸಿದ ಸತ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸತ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಅಮೂರ್ತವಾಗಿವೆ. ಅವರು ವಸ್ತುವಿನ ಬದಲು ರೂಪವನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾಗಿದ್ದರು.

ಕುತರ್ಕವಾದಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಧರಿಸಿದ ವಿಶೇಷ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸ್ಥಿರವಾದ ನಿವಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು, ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅದೇ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ನಿಯಮಿತ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಇತರರು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದರು. (ಅವರು ಮಾಡಿದಾಗ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಹಣವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.)

ಮೊದಲ ದಾಖಲಿತ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು AD 100 ಮತ್ತು AD 150 ರ ನಡುವಿನ ದಿನಾಂಕದ ಸೆಕೆಂಡ್ ಲೆಟರ್ ಆಫ್ ಕ್ಲೆಮೆಂಟ್‌ನಲ್ಲಿದೆ.

ನಾವು ಕುತರ್ಕ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಾಧುನಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಕುತರ್ಕವಾದಿಗಳಿಂದ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಕುತರ್ಕವು ಮನವೊಲಿಸಲು ಬಳಸಲಾಗುವ ಸ್ಪೆಸಿಯಸ್ ಮತ್ತು ಫಾಲಸಿಯಸ್ (ಬೋಗಸ್) ತಾರ್ಕಿಕತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ (ಸೋಸಿಯೋ, ವಿಸ್ಕಮ್ ಆರ್ಕಿಟೈಪ್ಸ್, 57). ಗ್ರೀಕರು ವಾಗ್ಮಿಯ ಶೈಲಿ ಮತ್ತು ರೂಪವನ್ನು ಅವರ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ವಿಷಯದ ನಿಖರತೆಯ ಮೇಲೆ ಆಚರಿಸಿದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ಮಿ ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಸುಳ್ಳು ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಗ್ರೀಕ್ ಮನಸ್ಸಿಗೆ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ವಾದವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ದೊಡ್ಡ ಸದ್ಗುಣವಾಗಿತ್ತು. ದುರದೃಷ್ಟ್ಯವಶಾತ್, ಕುತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಂಶವು ಎಂದಿಗೂ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಪಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಗ್ರೀಕ್ ವಾಗ್ಮಿ ತನ್ನ ಭಾಷಣ ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾನೆ "ಈಗಾಗಲೇ ತನ್ನ ಪಲ್ಪಿಟ್-ಗೌನ್ ಅನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ." ಅವನು ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ತರುವ ಮೊದಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಪರ ಕುರ್ಚಿಗೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಆರೋಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅವರ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ಅವರು ಹೋಮರ್ನ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಕೆಲವು ವಾಗ್ಮಿಗಳು ಹೋಮರ್ ಅನ್ನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು ಎಂದರೆ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಹೃದಯದಿಂದ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಬಹುದು.) ಆದ್ದರಿಂದ ಸ್ಪೆಲ್‌ಬೈಂಡಿಂಗ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಚನದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನ ಭಾಷಣವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಕೆಲವರು ಅವನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು "ಪ್ರೇರಿತ" ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸೋಫಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ಅವರ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತರರು ತಮ್ಮ ಗೌರವಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಶತಮಾನದ ನಂತರ, ಗ್ರೀಕ್ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ (384-322BC) ಮೂರು ಅಂಶಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದರು. "ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣ," ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್ ಹೇಳಿದರು, "ಆರಂಭ, ಮಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು.

ಕಾಲಾನಂತರದಲ್ಲಿ, ಗ್ರೀಕ್ ವಾಗ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಸ್ಟಾಟಲ್‌ನ ಮೂರು ಅಂಶಗಳ ತತ್ವವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಗ್ರೀಕರು

ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿದ್ದರು.' ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೋಫಿಸ್ಟಿಕ್‌ಗಳು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ರೋಮನ್ನರು ಗ್ರೀಸ್ ಅನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವರೂ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಗೀಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಯಾರಾದರೂ ನಿರರ್ಗಳವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಅತ್ಯಪ್ಪ ಹಸಿವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು. ಇದು ಎಷ್ಟು ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ರಾತ್ರಿಯ ಊಟದ ನಂತರ ವೃತ್ತಿಪರ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯಿಂದ "ಉಪದೇಶ" ಮನರಂಜನೆಯ ನಿಯಮಿತ ರೂಪವಾಗಿತ್ತು.

ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಕರು ಮತ್ತು ರೋಮನ್ನರು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವನ್ನು ಕಲೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅಂತೆಯೇ, ರೋಮನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ವಾಗ್ಮಿಗಳು ಚಲನಚಿತ್ರ ತಾರೆಯರು ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಪರ ಕ್ರೀಡಾಪಟುಗಳಿಗೆ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ನೀಡುವ ಅದೇ ಮನಮೋಹಕ ಸ್ಥಾನಮಾನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಶಂಸಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ದಿನದ ಹೊಳೆಯುವ ನಕ್ಷತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದರು. ವಾಗ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯುತ ಮಾತನಾಡುವ ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಗುಂಪನ್ನು ಉನ್ನಾದಕ್ಕೆ ತರಬಹುದು. ಯುಗದ ಪ್ರಮುಖ ವಿಜ್ಞಾನವಾದ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪ್ರತಿ ಪ್ರಮುಖ ನಗರದ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿದ್ದರು." ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ವಾಗ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ, ಗ್ರೀಕರು ಮತ್ತು ರೋಮನ್ನರು ಪೇಗನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕೆ ವ್ಯಸನಿಯಾಗಿದ್ದರು - ಅನೇಕ ಸಮಕಾಲೀನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ವ್ಯಸನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. "ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್" ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕ್ಕೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕಲುಷಿತ ಸ್ಪ್ರೀಮ್ ಆಗಮನ

ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಸೇವೆಯು ಮರೆಯಾದಾಗ ನಿರ್ವಾತವನ್ನು ರಚಿಸಲಾಯಿತು." ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾದಿಯ ಹೊರ ಮತ್ತು ಸ್ವಯಂಪ್ರೇರಿತ ಕನ್ಸಿಕ್ಲನ್‌ನಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದ ಪ್ರವಾಸಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಕೆಲಸಗಾರರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರು ಚರ್ಚ್ ಇತಿಹಾಸದ ಪುಟಗಳನ್ನು ತೊರೆದರು. ಅವರ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತುಂಬಲು, ಪಾದ್ರಿಗಳು ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು, ಬಹಿರಂಗ ಸಭೆಗಳು ಸಾಯಲಾರಂಭಿಸಿದವು, ಮತ್ತು ಚರ್ಚ್ ಕೂಟಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ವಿಧಾನವಾದವು, "ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸಭೆ" ಒಂದು "ಸೇವೆ" ಆಗಿ ವಿಕಸನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಕ್ರಮಾನುಗತ ರಚನೆಯು ಬೇರುಬಿಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗ, "ಧಾರ್ಮಿಕ ತಜ್ಞ" ಕಲ್ಪನೆಯು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿತು. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ, ಕಾರ್ಯನಿರತ ಕ್ರೈಸ್ತರು ಈ ವಿಕಾಸಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಚರ್ಚಿನ ರಚನೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಿದರು.' ಅವರ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಚಲಾಯಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ.

ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ, ಚರ್ಚ್ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಥಿಕಗೊಂಡಿತು.

ಇದು ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅನೇಕ ಪೇಗನ್ ವಾಗ್ಮಿಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಪೇಗನ್ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯದೆ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವು. ಈ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಆರಂಭಿಕ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಚರ್ಚ್‌ನ ದೇವತಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮತ್ತು ನಾಯಕರಾದರು. ಅವರನ್ನು "ಚರ್ಚ್ ಫಾದರ್" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಲವು ಬರಹಗಳು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇವೆ.

ಹೀಗಾಗಿ, ಶುಲ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದ ವ್ಯತಿಪರ ಭಾಷಣಕಾರನ ಪೇಗನ್ ಕಲ್ಪನೆಯು ನೇರವಾಗಿ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡಿತು. "ಪಾವತಿಸಿದ ಬೋಧನಾ ತಜ್ಞ" ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಗ್ರೀಸ್‌ನಿಂದ ಬಂದಿದೆ, ಹೀಬ್ರೂ ಅಲ್ಲ. ಹೀಬ್ರೂ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಬೋಧನೆಗೆ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಿಧಿಸದಿರಲು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಹಿಂದಿನ ಪೇಗನ್ ವಾಗ್ಮಿಗಳು (ಈಗ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ) ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಗ್ರೀಕ್-ರೋಮನ್ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ಕಥೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸ್ಪಿಷ್ಟವಾಗಿ ಪವಿತ್ರ ಪಠ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ, ಸೋಫಿಸ್ಟ್ ಹೋಮರ್ನ ಹತ್ತಿರದ ಪವಿತ್ರ ಪಠ್ಯದ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ಪೇಗನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಚರ್ಚ್ ಫಾದರ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ನೀಡಿದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ, ರಚನೆ ಮತ್ತು ನುಡಿಗಟ್ಟು ಎರಡನ್ನೂ ಹೋಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೀವು ಕಾಣಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಚರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯ ಸಂವಹನವು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು-ಇದು ನಯಗೊಳಿಸಿದ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯ, ಆತ್ಯಾಧುನಿಕ ವ್ಯಾಕರಣ, ಹೂವಿನ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯ ಮತ್ತು ಸ್ವಗತಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿತು. ಇದು ಭಾಷಣಕಾರರ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವನ್ನು ಮನರಂಜಿಸಲು ಮತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾದ ಶೈಲಿಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಗ್ರೀಕ್-ರೋಮನ್ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು! (ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಪರಿಚಿತವಾಗಿದೆಯೇ?) ಒಬ್ಬ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂದೇಶದ ಮೂಲ ಘೋಷಣೆಯು ದ್ವಿಮುಖ ಸಂಭಾಷಣೆಯಾಗಿದೆ ... ಆದರೆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದ ವಾಗ್ಮಿ ಶಾಲೆಗಳು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ, ಅವರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಬಹಳ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಮಾಡಿತು, ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಯವು ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು, ವಾಗ್ಮಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯು ಯಾಹುಶುವಾ ಮೋಶಿಯಾಚ್ ಅವರ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿ ಘಟನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಒಂದು ಪದದಲ್ಲಿ, ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುವುದು, ಮುಕ್ತ ಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಸ್ಪಿರಿಟ್-ಪ್ರೇರಿತ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಚರ್ಚ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬಿಷಪ್‌ಗಳ ಗಣ್ಯ ಸವಲತ್ತು ಆಯಿತು. ಅಂತಹ ಜನರು ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಯದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಶಿಕ್ಷಣವಿಲ್ಲದೆ, ಒಬ್ಬ ಕ್ರೈಸ್ತನಿಗೆ ದೇವರ ಜನರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೇ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಹೋಮಿಲಿ ಎಂದು ಕರೆದರು, ಅದೇ ಪದವನ್ನು ಗ್ರೀಕ್ ವಾಗ್ಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಚನಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿದರು. ಇಂದು, ಹೇಗೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಲಿಯಲು ಹೋಮಿಲೆಟಿಕ್ಸ್ ಎಂಬ ಸೆಮಿನರಿ ಕೋರ್ಸ್ ಅನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹೋಮಿಲೆಟಿಕ್ಸ್ ಅನ್ನು "ವಿಜ್ಞಾನ, ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಯದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಗ್ರೀಸ್ ಮತ್ತು ರೋಮ್ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳು (ಉಪದೇಶಗಳು) ಅಥವಾ ಹೋಮಿಲೆಟಿಕ್ಸ್ (ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವ ಕಲೆ) ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಪೇಗನ್‌ಗಳಿಂದ ಕದಿಯಲ್ಪಟ್ಟರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಲುಷಿತ ಸ್ಟ್ರೀಮ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ನಂಬಿಕೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು ಮತ್ತು ಅದರ ನೀರನ್ನು ಕಸರು ಮಾಡಿತು. ಮತ್ತು ಆ ಸ್ಟ್ರೀಮ್ ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವಂತೆಯೇ ಇಂದು ಕೂಡ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಮತ್ತು ಅಗಸ್ತೀನ್

ಜಾನ್ ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಅವರ ದಿನದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ವಾಗ್ಮಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. (ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಎಂದರೆ "ಚಿನ್ನದ ಬಾಯಿಯು.") ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಬೋಧಿಸಿದಂತಹ "ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತ, ಅದ್ಭುತ ಮತ್ತು ಫ್ರಾಂಕ್" ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕಾನ್ಸ್ಟಾಂಟಿನೋಪಲ್ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್‌ನ ಉಪದೇಶವು ತುಂಬಾ ಬಲವಂತವಾಗಿತ್ತು, ಜನರು ಅವನನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೇಳಲು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮುಂಭಾಗದ ಕಡೆಗೆ ತಮ್ಮ ದಾರಿಯನ್ನು ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಗ್ಯಾಬ್‌ನ ವಾಗ್ಮಿ ಉಡುಗೊರೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ಪ್ರಮುಖ ಸೋಫಿಸ್ಟ್ ಲಿಬಾನಿಯಸ್ ಅವರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ

ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಲಿತರು. ಅವನ ಮರಣಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ, ಲಿಬಾನಿಯಸ್ (ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್‌ನ ಪೇಗನ್ ಬೋಧಕ) "ಕ್ರೈಸ್ತರು ಅವನನ್ನು ಕದಿಯದಿದ್ದರೆ" (ಹ್ಯಾಚ್, ಗ್ರೀಕ್ ಐಡಿಯಾಸ್ ಮತ್ತು ಯೂಸೇಜಸ್‌ಗಳ ಪ್ರಭಾವ, 109) ಅವನ ಯೋಗ್ಯ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದನು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅವರ ಭಾಷಣಗಳು ಎಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿದ್ದವೆಂದರೆ ಅವರ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳು ಸಭೆಯ ಚಪ್ಪಾಳೆಯಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಒಮ್ಮೆ ಚಪ್ಪಾಳೆಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಖಂಡಿಸುವ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ಸಭೆಯು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟಿತು, ಅವರು ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ನಂತರ ಅವರು ಹೇಗಾದರೂ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದರು. ಈ ಕಥೆಯು ಗ್ರೀಕ್ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಅಚಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಮತ್ತು ಅಗಸ್ಟೀನ್ (354-430), ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಮಾಜಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ, ಧರ್ಮಪೀಠದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ನಂಬಿಕೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಮತ್ತು ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಬಹುದು." ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಅದರ ಉತ್ತುಂಗವನ್ನು ತಲುಪಿತು. , ಕವಿತೆಗಳ ಉದ್ಧರಣೆ, ಮತ್ತು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದರ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಅವರು "ಬೋಧಕನು ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತನ್ನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಅಗಸ್ಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿ, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ತನ್ನ ಉತ್ತುಂಗವನ್ನು ತಲುಪಿತು. ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಶೈಲಿಯು ಗ್ರೀಕ್ ಶೈಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿದೆ. ಇದು "ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ" ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದೆ ಮತ್ತು ಸರಳವಾದ ನೈತಿಕ ಅಂಶಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ರಿಬ್ಬಿಂಗ್ಲಿ ಜಾನ್ ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಅವರನ್ನು ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾದರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು, ಆದರೆ ಲೂಥರ್ ಆಗಸ್ಟೀನ್ ಅವರನ್ನು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು." ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮತ್ತು ಗ್ರೀಕ್ ಶೈಲಿಗಳೆರಡೂ ಪದ್ಯ-ಪದ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಪ್ಯಾರಾಫ್ರೇಸಿಂಗ್ ರೂಪವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ, ಕ್ರಿಸೋಸ್ಟೋಮ್ ಮತ್ತು ಆಗಸ್ಟೀನ್ ವಂಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತರು. ಗ್ರೀಕ್ ಸೋಫಿಸ್ಟ್‌ಗಳ, ಅವರು ನಮಗೆ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿದ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು, ಅವರು ನಮಗೆ "ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್" ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿದರು: ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್, ಆದರೆ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕ್."

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೇಗೆ ಹಾನಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಐದು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿದೆ.

ಪ್ರಥಮ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಬೋಧಕನನ್ನು ನಿಯಮಿತ ಚರ್ಚ್ ಕೂಟದ ಕಲಾಕಾರನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಸಭೆಯ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಉಪದೇಶದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸುವ ಮ್ಯೂಟ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಗುಂಪಾಗಿ ಸಭೆಯು ಅವನತಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಬೋಧಕನು ತನ್ನ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ನೀಡುವಾಗ ಅಡ್ಡಪಡಿಸಲು ಅಥವಾ ಪ್ರಶ್ನಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ. ವಾರದ ನಂತರ ಚರ್ಚ್ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಸಾಧಿಸಲು ಪುಲ್ವಿಟೇರ್‌ಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಇದು ವಿಧೇಯ ಪೌರೋಹಿತವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೇ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಏಕಮುಖ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇದು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಚರ್ಚ್ ಉದ್ದೇಶಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಪರಸ್ಪರ ಸಚಿವಾಲಯವನ್ನು ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಮುಕ್ತ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಯೆಹೂವಿನ ಜನರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಮೂಗಿನ ಡೈವ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತಿಯನ್ನರಂತೆ, ಅವರು ಪ್ರಬುದ್ಧರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು (ಮಾರ್ಕ್ 4:24-25 ಮತ್ತು ಹೀಬ್ರೂ 10:24-25 ನೋಡಿ). ವಾರದಿಂದ ವಾರಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಆಲಿಸುವಿಕೆಯಿಂದ ಯಾರೂ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬೋಧನೆಯ ಗುರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು (ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4: 11-16). ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಬಾಯಿ ತೆರೆಯಲು ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದು (1 ಕೊರಿಂಥಿಯನ್ಸ್ 12-14).

ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೇ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಬೈಬಲ್‌ಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ಪಾದ್ರಿಗಳ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಪಾದ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಮತ್ತು ರೋಗಶಾಸ್ತ್ರೀಯ

ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಬೋಧಕನನ್ನು ಧಾರ್ಮಿಕ ತಜ್ಞರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ - ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಬ್ಬನೇ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ - ಮೂಕ ಪೂಜ್ಯ ವಾರ್ಮರ್. (ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧ್ವನಿ ನೀಡದಿದ್ದರೂ, ಇದು ಮಾತನಾಡದ ವಾಸ್ತವವಾಗಿದೆ)"

ಅವರು ಮ್ಯೂಟ್ ಆಗಿರುವಾಗ ಕ್ರಿಸ್ತನ ದೇಹದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ಪಾದ್ರಿ ಹೇಗೆ ಕಲಿಯಬಹುದು? ತನ್ನ ಭಾಷಣದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ಚರ್ಚೆ ಪಾದ್ರಿಯಿಂದ ಹೇಗೆ ಕಲಿಯಬಹುದು? ಸಹೋದರ ಸಹೋದರಿಯರು ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡದಂತೆ ತಡೆದರೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಕಲಿಯಬಹುದು?

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು "ಚರ್ಚೆ" ಅನ್ನು ದೂರದ ಮತ್ತು ನಿರಾಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ." ಇದು ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪಾದ್ರಿಯನ್ನು ವಂಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದು ಚರ್ಚೆ ಅನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪೋಷಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ವಂಚಿತಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ- ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಪುರೋಹಿತಶಾಹಿಯನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸುತ್ತದೆ!

ನಾಲ್ಕನೇ, ಸಂತರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಬದಲು, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಅವರನ್ನು ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ಹೊರಹಾಕುತ್ತದೆ. "ಸಂತರನ್ನು ಸಚಿವಾಲಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವುದು" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಡ್ರೋನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ, ಸತ್ಯವೆಂದರೆ ಪ್ರತಿ ವಾರ ಬೋಧಿಸುವ ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಯೆಹೋವನ ಜನರನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು ಕಡಿಮೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್, ಆದಾಗ್ಯೂ, ಅನೇಕ ಬೋಧಕರು ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳಲು ವ್ಯಸನಿಯಾಗಿರುವಂತೆ, ಯೆಹೋವನ ಅನೇಕ ಜನರು ಅದನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ವ್ಯಸನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ, ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಶೈಲಿಯ ಬೋಧನೆಯು ಸಭೆಯನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಬೇಕು ಇದರಿಂದ ಅದು ಪಾದ್ರಿಯ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಐದನೇ, ಇಂದಿನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿದೆ. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಬೋಧಕರು ತಾವು ಎಂದಿಗೂ ಅನುಭವಿಸದಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಣಿತರಾಗಿ

ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅಮೂರ್ತ/ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ, ಭಕ್ತಿ/ಸ್ತೋತ್ರದಾಯಕ, ಬೇಡಿಕೆ/ಬಲವಂತ, ಅಥವಾ ಮನರಂಜನೆ/ರಂಜನೀಯವಾಗಿರಲಿ, ಬೋಧಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳ ನೇರ, ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕೇಳುಗರನ್ನು ಹಾಕುವಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ವಿಫಲಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಒಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಈಜು ಪಾಠವಾಗಿದೆ! ಇದು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಬಹಳಷ್ಟು ಬೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಭೂಮಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಮುಂಭಾಗದ ಹಾಲಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಪುಲ್ಪಿಟೀರಿಸಂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮೀರಿ ಮತ್ತು ಅವರು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಮತ್ತು ಬಳಸಲು ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ.

ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಅದರ ನಿಜವಾದ ತಂದೆ - ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ್ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರೀಕೋ-ರೋಮನ್ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯವನ್ನು ಅಮೂರ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದು ಇತರರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ಬದಲು ಮನರಂಜನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು. ಸಮಕಾಲೀನ ಪಾಲಿಶ್ ಮಾಡಿದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಹೃದಯವನ್ನು ಬೆಚ್ಚಗಾಗಿಸುತ್ತದೆ, ಚಿತ್ತವನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಪರೂಪವಾಗಿ ತಂಡವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಡಲ್ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ, ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಭರವಸೆ ನೀಡುವ ರೀತಿಯ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದರ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಅನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ, ಇದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಬಡತನವನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಕ್ಷಣಿಕ ಉತ್ತೇಜಕದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಪಕಾಲಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿರಲಿ. ದಶಕಗಳಿಂದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಹಲವಾರು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಇದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರು ಇನ್ನೂ ಕ್ರಿಸ್ತನಲ್ಲಿ ಶಿಶುಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಾರದಿಂದ ವಾರದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ಕ್ರೈಸ್ತರು ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯೆಹೂವಾ ಜೊತೆಗಿನ ನಿಯಮಿತ ಮುಖಾಮುಖಿಗಳಿಂದ ಅವರು ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸೇವೆ ಮಾಡುವವರು ಯೆಹೋವನನ್ನು ಬೋಧಿಸಲು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಸೇವೆಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಲು ಸಹ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಮಾತನಾಡುವ ಪದದಿಂದ

ಮೆಸ್ಸಿಯನನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸಲು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಆತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಅನುಭವಿಸುವುದು, ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅನುಸರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ಕೇಳುವವರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಅವರನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬ ಬೋಧಕನು ತನ್ನ ಕೇಳುಗರನ್ನು ತಾನು ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಜೀವಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ, ಅವನ ಸಂದೇಶದ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಅಲ್ಪಕಾಲಿಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಚರ್ಚೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಪುಲ್ಪಿಟೀರ್‌ಗಳು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನುಕೂಲಕರು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮೆಸ್ಸಿಯನನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸಿದ ಆತನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಯೆಹೋವನ ಜನರನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಯೋಜಿಸಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವವರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ಈ ಜೀವಂತ ಮೆಸ್ಸಿಯನನ್ನು ತಮ್ಮ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆಗಾಗಿ ಸಭೆಯ ಉಳಿದವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಸೂಚನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಕ್ರೈಸ್ತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಶತಮಾನದ ಪರಸ್ಪರ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸೇವೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದ ಪುನಃಸ್ಥಾಪನೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯು ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರೂಪಾಂತರವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಬೋಧನೆಯ ಉಡುಗೊರೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಬೋಧನೆಯು ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಂದ (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 14: 26, 31) ಮತ್ತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಲಿಸಲು ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತರಿಂದ ಬರಬೇಕು.

(ಎಫೆಸಿಯನ್ಸ್ 4: 11; ಜೇಮ್ಸ್ 3: 1). ನಾವು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಪರ ವಾಗ್ಮಿಗಳ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿಸಲು ಅನುಮತಿಸಿದಾಗ ನಾವು ಬೈಬಲ್ನ ಮಿತಿಗಳಿಂದ ದೂರ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ.

ಅದನ್ನು ಸುತ್ತುವುದು

ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಬೋಧಿಸುವುದು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥವಾಗಿದೆಯೇ? ಹೌದು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ. ಆದರೆ ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮಪೀಠದ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಉಪದೇಶ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲ.

ಹಳೆಯ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಯಹೂಶುವಿನ ಸಚಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಭೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ." -

ಹೆಚ್ಚು ಏನು, ಶಾಲ್ ತನ್ನ ಗ್ರೀಕ್ ಮತಾಂತರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪೇಗನ್ ಸಮಕಾಲೀನರ ಸಂವಹನ ಮಾದರಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು (1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 1:17,22; 2:1-5.)

ಆದರೆ 1 ಕೊರಿಂಥಿಯಾನ್ಸ್ 9: 22-23 (NLT) ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, "ನಾನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ, ಕೆಲವನ್ನು ಉಳಿಸಲು ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ"? ಇದು ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಆರಾಧನಾ ಕೂಟಗಳ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾವು ವಾದಿಸುತ್ತೇವೆ, ಇದು ಭಕ್ತರ ರೂಪಾಂತರ ಮತ್ತು ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ.

ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಗ್ರೀಕ್ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಯದ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಪೇಗನ್ಗಳು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರಿಗೆ ತಿರುಗಿದಾಗ ಅದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಮುದಾಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು, ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಅಸಂಬಿಧಿಯಲ್ಲಿ ತರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ನಾಯಕರು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಯಿತು. ನಾಲ್ಕನೇ ಶತಮಾನದ ವೇಳೆಗೆ ಇದು ರೂಢಿಯಾಯಿತು.

ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮವು ಅದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪಾದ್ರಿ ತನ್ನ ಪವಿತ್ರ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ನೀಡಲು ತನ್ನ ಕ್ಲರಿಕಲ್ ನಿಲುವಂಗಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ಪ್ರವಚನವನ್ನು ಆರೋಹಿಸಿದಾಗ, ಅವನು ತಿಳಿಯದೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರೀಕ್ ಭಾಷಣಕಾರನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಅದೇನೇ ಇದ್ದರೂ, ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಬೈಬಲ್ ಅರ್ಹತೆಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಾಸ್ತವದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಇಂದಿನ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೇರೂರಿದೆ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೈಬಲ್-ನಂಬುವ ಪಾದ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯರು ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಂಪ್ರದಾಯದಿಂದ ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಶಾಶ್ವತಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನೋಡಲು ವಿಫಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮೋಪದೇಶವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹುದುಗಿದೆ.

ಸಮಕಾಲೀನ ಧರ್ಮೋಪದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕಂಡುಹಿಡಿದ ಎಲ್ಲದರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ:

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವಾಗ ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ನಂಬಿಗಸ್ತನಾಗಿರುವುದರ ಕುರಿತು ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬೋಧಿಸಬಹುದು? ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ನಿಷ್ಠೆಯವಾಗಿ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಅವರು ನಿಷ್ಠೆಯವಾಗಿ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಪೌರೋಹಿತವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಹಾಕಲು, ನೀವು ಪ್ರೊಟೆಸ್ಟಂಟ್ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸೋಲಾ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ಸ್ ಅನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ("ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ಸ್ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರ") ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಪಲ್ವಿಟ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತೀರಿ?

ಒಬ್ಬ ಲೇಖಕನು ತುಂಬಾ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದಂತೆ, "ಉಪದೇಶವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ಮೀರಿದೆ. ಅದು ಸ್ವತಃ ಒಂದು ಅಂತ್ಯವಾಗಿದೆ, ಪವಿತ್ರವಾಗಿದೆ - 'ಹಿರಿಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯ'ದ ವಿಕೃತ ಗೌರವದ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿದೆ ... ಇದು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಅಸಮಂಜಸವಾಗಿದೆ. ಬೈಬಲ್ ಯೆಹೋವನ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಚ್ಚು ಒಲವು ಹೊಂದಿರುವವರು, 'ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಯ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ' ತಮ್ಮ ಪಿತ್ರಗಳ 'ಒಡೆದ ತೊಟ್ಟಿಗಳ' ಪರವಾಗಿ ಬೈಬಲ್ನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಾಗಿದ್ದಾರೆ (ಜೆರೆಮಿಯಾ 2:13)."

ಧರ್ಮೋಪದೇಶದಂತಹ ಪವಿತ್ರ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಚರ್ಚನ ಕೋರಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳವಿದೆಯೇ? ಹೀಬ್ರೂ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ಸ್ ಹೀಬ್ರೂಯಿಕ್ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು; ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು?

ಮೂಲಗಳು

- ಪೇಗನ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮ? ನಮ್ಮ ಚರ್ಚ್ ಅಭ್ಯಾಸಗಳ ರೂಟ್ಸ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲೋರಿಂಗ್, ಫ್ರಾಂಕ್ ವಿಯೋಲಾ ಮತ್ತು ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಾ, 1998, ಟೆಂಡೇಲ್ ಹೌಸ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್, Inc.
- ನಿಜವಾದ ಧರ್ಮದೊಳಿಗಲು ದಯವಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾರೆಯೇ? ಮೂರನೇ ಆವೃತ್ತಿ, ಡೇವಿಡ್ ಬರ್ಕಾಟ್ 1989, ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ಸ್ ಪಬ್ಲಿಷಿಂಗ್, ಅಂಬರ್ಸನ್, PA
- ಶಾಲೋಮ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ದಿ ಸೌತ್ ಪೆನಿಫಿಕ್ - ಹೀಬ್ರೂ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ಸ್ ಹೀಬ್ರೂಯಿಕ್ ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವುದು; ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಧರ್ಮೋಪದೇಶ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು? <http://webdesign97.tripod.com/shalominstitute promotinghebrewunderstandingofscripture/id40.html>

	• <u>ನನ್ನ ಚರ್ಚೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೊಸ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಚರ್ಚೆ ಆಗಿದೆಯೇ?</u>ಡ್ಯಾರಿಲ್ ಎಂ. ಎರ್ಕೆಲ್ (1994)• ನಂಬಿಕೆಯ "ಗುಂಪು" ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಸಕ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ?ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಾ barna.org/faith-spirituality/400-who-is-active-in-group-expressions-of-faith-barna-study-examines-small-groups-sunday-school-and-house-churches• <u>ಸರಳ ಚರ್ಚೆ</u> (Wikipedia.org/wiki/simple_church).